

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

III legislatura

Any 1992

Núm. 21

Presidència del Molt Honorable Sr. Cristòfol Soler i Cladera

Sessió celebrada dia 4 i 5 de març del 1992, a les 16'30 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

1.- PREGUNTES:

1) RGE núm. 2229/91, presentada pel Diputat Sr. Sebastià Serra i Busquets, del Grup Parlamentari PSM i EEM, amb la formulació següent:

“Per quin motiu el Govern de les Illes Balears no va convidar a participar com a ponent al Congrés sobre Turisme i Medi Ambient celebrat aquest mes de novembre a Palma, a cap representant de grups d'estudis de la naturalesa, d'organitzacions ecologistes o de la Universitat de les Illes Balears?”

2) RGE núm. 2270/91, presentada pel Diputat Sr. Mateu Morro i Marcè, del Grup Parlamentari PSM i EEM, amb la formulació següent: “Quins són els plantejaments de la Conselleria de Sanitat de cara a la construcció d'un Hospital General Bàsic a Inca?”

3) RGE núm. 26192, presentada pel Diputat Sr. Damià Pons i Pons, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent: “Amb quins criteris selecciona la Direcció General d'Esports les sol·licituds presentades per a participar a les “Estades Esportives d'Hivern 91-92”, dins el programa “L'esport per a l'edat escolar?”

4) RGE núm. 108192, presentada pel Diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM i EEM, amb la formulació següent: “Per quin motiu el trasllat a Sevilla del llaüt Alzina s'ha fet per travessia marítima amb una tripulació completa en comptes de traslladar el llaüt amb una agència de transports?”

5) RGE núm. 162/92, presentada pel Diputat Sr. Jaume Peralta i Aparicio, del Grup Parlamentari MIXT, amb la formulació següent: "Quan pensa el Govern procedir a la senyalització amb rètols indicatius de les característiques de les platges de l'illa de Menorca, tal i com s'ha fet a les altres illes i com es va anunciar fa quasi un any pels responsables del servei corresponent?"

6) RGE núm. 264/92, presentada pel Diputat Sr. Albert Moragues i Gomila, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent: "Per què es reuneix amb tan poca periodicitat el Consell assessor de cultius marins de les Illes Balears, essent aquesta una activitat que travessa una greu crisi?"

7) RGE núm. 375/92, presentada pel Diputat Sr. Cosme Vidal i Juan, del Grup Parlamentari MIXT, amb la formulació següent: "El Decret 1061/1991, de 19 de desembre, pel qual es nomenen els representants de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears en la Comissió mixta de transferències de l'Estat a la Comunitat Autònoma inclou en l'esmentada comissió representants de tots els grups polítics que conformen el Parlament de les Illes Balears, exceptuant-ne el Grup MIXT. ¿Quin criteri ha seguit el Govern Balear per excloure l'esmentat grup de la composició de la Comissió mixta de transferències?"

8) RGE núm. 379/92, presentada pel Diputat Sr. Joan Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent: "Per quina raó "l'Estudi econòmic per a la determinació del cànon de sanejament" elaborat per la Conselleria d'Economia i Hisenda es basa en estudis demogràfics inexistents?"

9) RGE núm. 607/92, presentada pel Diputat Sr. Miquel Pascual i Amorós, del Grup Parlamentari MIXT, amb la formulació següent: "Què pensa fer la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori per a l'acompliment de l'article 36 de la Llei de carreteres?" (Ajornada).

10) RGE núm. 653/92, presentada pel Diputat Sr. Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari PSM i EEM, amb la formulació següent: "És cert que avui matí s'ha produït un incendi al pavelló balear de l'Expo 92 de Sevilla i que en el moment de produir-se no es tenien les mínimes mesures de seguretat per a extingir-lo?"

II.- INTERPEL·LACIONS:

1) RGE núm. 1965/91, presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a política del Govern envers l'entrada en vigència de l'Acta Única Europea.

2) RGE núm. 3243/91, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a política de comerç.

3) RGE núm. 22/92, presentats pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a política d'ensenyament de la música a les Illes Balears.

III.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 2065/91, presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a escoles elementals de música.

2) RGE núm. 2264/91, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a pla d'actuació en matèria de promoció social de la minoria gitana.

IV.- LIQUIDACIÓ DEL PRESSUPOST del Parlament de les Illes Balears del 1991.

I.1) PREGUNTA R.G.E. NÚM. 2229/91, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. SEBASTIÀ SERRA I BUSQUETS, DEL GRUP PARLAMENTARI PSM I EEM.

EL SR. PRESIDENT:

Bones tardes. Començam aquesta sessió plenària pel primer punt de l'Ordre del Dia, que són les preguntes. La primera és la núm. 2229, presentada per l'Honorable Sr. Serra i Busquets, del Grup Parlamentari PSM i EEM, sobre el Congrés de Turisme i Medi Ambient. Té la paraula el Diputat Sr. Serra per formular la pregunta.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Estam davant una pregunta feta el mes de novembre i que formava part de tot un cos de preguntes, ja que aquest diputat i el Grup al qual pertany consideram que el Congrés que hi va haver a Mallorca sobre turisme i medi ambient va tenir mancances importants. Les nostres preguntes que el Govern va contestar per escrit anaven orientades a qüestions molt diverses, entre aquestes les llengües utilitzades, ja que, al nostre entendre, la nostra va quedar marginada, però el que avui interessa, si bé el Govern ja ha contestat en reiterades ocasions a preguntes nostres en aquest respecte, és, com a ponents, quina explicació té que no hi hagués cap ponent representant de grups d'estudis de la natura, d'organitzacions ecologistes o de la Universitat de Balears, ja que, segons el nostre punt de vista, els ponents de Balears que participaren en el Congrés sobre turisme i medi ambient foren únicament de l'Administració. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el representant del Govern per respondre. Perdoni, Sr. Conseller, però les preguntes es contesten des de l'escó.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I TRANSPORTS (Llorenç Oliver i Quetglas):

Sr. President, deman excuses per la meva ignorància d'aquest extrem. Quan es va organitzar l'ENVITUR es varen convidar totes les conselleries del Govern Balear, les quals eren les responsables de desenvolupar el tema de Turisme amb medi ambient i amb l'energia solar, i això es va fer per escrit a totes les conselleries. Res més, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, el Sr. Serra? Sí, té la paraula.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Sí. Senzillament, que davant un tema de la importància del turisme i el medi ambient, i això ho ha dit i reconegut el Conseller en les seves respostes per escrit, nosaltres entenem que els interlocutors no només han de ser governamentals, sinó també de tots els col·lectius, sobretot d'estudi. Nosaltres no insistim que hi hagués d'haver ponents de grups parlamentaris o de partits diferents del PP-UM, que són al Govern, sinó que

ens referim a organitzacions d'estudi o que tinguin per objectiu la defensa del medi ambient. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Vol tornar a fer ús de la paraula, el representant del Govern?

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I TRANSPORTS (Llorenç Oliver i Quetglas):

Gràcies, Sr. President. Només per manifestar que a la promoció que es va fer d'aquest ENVITUR, d'aquest congrés, es deia textualment: "És una oportunitat única per a tots aquells que desitgin contribuir perquè el progrés i la naturalesa influeixin en el medi ambient. Des d'aquí els convidem a assistir i a participar. Idees i experiències serviran per canalitzar i plasmar aquesta realitat", paraules del President Cañellas.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

1.2) PREGUNTA R.G.E. NÚM. 2270/91, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. MATEU MORRO I MARCÈ, DEL GRUP PARLAMENTARI PSM I EEM.

EL SR. PRESIDENT:

La pregunta següent és la 2270, que formula el Diputat Sr. Morro i Marcè, del Grup Parlamentari PSM i EEM, sobre plantejaments per a la construcció d'un hospital general bàsic a Inca. Té la paraula el Diputat Sr. Morro.

EL SR. MORRO I MARCÈ:

Moltes gràcies, Sr. President. La problemàtica hospitalària a Mallorca i a les Illes Balears és preocupant en certs aspectes i ens agradaria conèixer els plantejaments de la Conselleria de Sanitat referents a l'Hospital General Bàsic d'Inca, sobretot perquè no fa massa setmanes varen aparèixer determinades gestions encaminades a dur a terme uns contactes amb empreses privades, amb clíniques privades. Ens agradaria conèixer quines han estat aquestes gestions, quins són aquests resultats i quins són els plantejaments de la Conselleria. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el representant del Govern per respondre. Sí, Sr. Conseller de Sanitat.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL (Gabriel Oliver i capó):

Gràcies, Sr. President. Nosaltres, com vostè sap, primer vàrem elaborar un pla director d'ordenació sanitària que es va dur a aquest Parlament i crec que va ser aprovat per unanimitat fa cinc anys. En aquest pla director es contemplaven una sèrie de sectors, un dels quals el sector núm. 1 d'Inca, en el qual es contempla un hospital de nivell 2, exactament igual que l'hospital de Manacor. Es contemplen les prioritats, primer Manacor, una vegada acabats Manacor i la reforma de Son Dureta, s'ha de mirar a veure quin és més urgent, si el d'Inca o

el de Palma, aquest és el plantejament que nosaltres continuam, és a dir, la problemàtica hospitalària en tot cas serà perquè no es construeixi, perquè no s'ha fet o perquè no s'hagi fet més via; problemàtica quant a planificació crec que no n'hi ha, crec que aquest pla es bo i la prova va ser la unanimitat amb què es va aprovar. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sr Diputat? Té la paraula.

EL SR. MORRO I MARCÉ:

Gràcies, Sr. President. Realment, Sr. Conseller, les seves observacions són òbvies i crec que la intenció de la nostra pregunta era demanar algunes precisions més que les que ha fet el Sr Conseller. Realment han sortit als mitjans de comunicació uns contactes, unes gestions, unes línies de treball i esperàvem que el Sr Conseller hagués pogut explicar a la cambra aquests aspectes; ens hem quedat sense conèixer-los.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Vol tomar intervenir, el Sr. Conseller? Sí, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL (Gabriel Oliver i capó):

Gràcies, Sr. President. Nosaltres sempre tenim fil posat a l'agulla pel que fa a gestions, estudis i projectes, però realment decidit no hi ha res. De la mateixa manera que segurament INSALUD té més estudis fets i més planejaments de cara al segon hospital de Palma, no sé per què, nosaltres ens inclinam, en principi, a considerar més prioritari l'hospital d'Inca, ja que el plantejament que nosaltres posam de convertir l'hospital general en un hospital de sector nivell 2 juntament amb l'Hospital Joan March, que funcionalment serien el mateix hospital, fa que vegem possiblement com a més prioritari el d'Inca, no és que tampoc ho sapiguem cert, però de totes maneres se n'ha parlat, ho sabem i tenim ganes que qualcú els faci o que s'haguessin fets tots tres, perquè realment aquest pla du un cert retard que tots coneixem.

Realment fan falta llits, cada dia en tenim proves, i nosaltres ens movem per veure si hi ha una empresa que ho vulgui fer, que cregui que es rendible fer un hospital a Mallorca, perquè segons les declaracions de distints ministres i de converses que han tengut amb nosaltres, estan més per concertar amb la iniciativa privada que no per continuar fent hospitals ells mateixos, i per això ens movem, per veure si qualcú ens ajuda a solucionar aquest gran problema hospitalari, que efectivament hi és, de retard. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

1.3) PREGUNTA R.G.E. NÚM. 26/92, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. DAMIÀ PONS I PONS, DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta següent, la núm. 26, que formula el Diputat Sr Damià Pons i Pons, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, sobre criteris de selecció de les sol·licituds per participar en les "Estades Esportives d'Hivern 91-92". Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Sra. Consellera. Il·lustraria la formulació escaçada de la pregunta amb una petita anècdota a partir de la qual la pregunta es formula. Una mare de família de classe mitjana baixa, d'economia modesta, d'aquestes que arriben amb dificultats al final de mes, obri un dels periòdics que la 'Conselleria il·lustra amb anuncis cada dos per tres i descobreix que pot enviar la seva filleta a un curs d'esquí a un preu relativament mòdic, un luxe que tal vegada no es podrà tornar a permetre. Va a la dependència de la Conselleria el primer dia, a la primera hora que s'obri aquest termini; a les deu del matí li toca el torn i, en el moment de presentar la seva sol·licitud, la funcionària o funcionari corresponent li diu: Senyora, no perdi el temps, no inscrivui la seva filleta perquè ja li tocarà el lloc núm. 20 del torn d'espera.

¿Com es possible que la Conselleria seleccioni, al mateix moment de la presentació, les sol·licituds per a unes estades esportives d'hivern que no poden tenir cap finalitat turística, sinó una finalitat - no en sabrien tenir altra - d'ajudar a les famílies d'escassos recursos a gaudir d'unes activitats esportives que no es podrien permetre sense l'ajuda de la Conselleria? Em vol dir amb quins criteris de selecció funcionen, si és que en tenen alguns? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el representant del Govern per respondre.

LA SRA CONSELLERA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Mariantònia Munar i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Sr. Damià Pons, quasi m'ha emocionat amb aquesta explicació llastimosa, em pareixia veure una pel·lícula d'aquestes que ara fan per la televisió tipus Rubí o una cosa així. Els criteris que es segueixen són els mateixos que estableix la convocatòria d'aquestes estades esportives d'hivern.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Vol fer ús de la paraula, el Sr. Pons?

EL SR PONS I PONS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. No sé si és Rubí o Cristal; en tot cas no és Dallas, perquè els senyors de Dallas que viuen a Mallorca poden anar a practicar cursos d'esquí amb l'ajuda de la Conselleria de Cultura, tot i que el seu pressupost familiar sigui milionari. Compréc, Sra. Consellera, que la pregunta és

molt clara. Nosaltres tenim aquí davant l'escrit de la Direcció General d'Esports i veim que, de criteris, res de res; simplement per rigorós ordre d'inscripció. Per favor! Si un pressupost familiar de 50 milions de pessetes d'ingressos anuals arriba a les 9 del matí o ja havia arribat i estava preparat per entrar amb el núm. 1, aquest resulta que rep ajuda de la Conselleria Rubí per anar a la neu, i en canvi una mare de família que ha de perdre una hora del seu jornal i arriba als 45 o 60 minuts de l'obertura de la inscripció ja no pot enviar la seva filla al curs d'esquí. Al servei de qui està la Conselleria de Cultura? Al servei dels ciutadans d'escassos recursos o dels milionaris espavilats que arriben primer. Aquesta és la pregunta que no s'ha contestat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Vol fer ús de la paraula, la Consellera?

LA SRA CONSELLERA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Ma Antònia Munar i Riutort):

Gràcies, Sr. President Sr. Pons, esper que tot això que ha dit ho podrà demostrar, perquè vostè ha contat una història que no hi ha cap paper que la confirmi i dubto molt que ningú li ho vulgui confirmar, però esper que vostè ho pugui demostrar, perquè històries així les podem contar tots. En segon lloc, quant a criteris la convocatòria diu que les places seran cobertes per ordre rigorós d'inscripció, la qual no es considerarà realitzada fins que no s'haurà abonat la quota corresponent, i també diu que no es reserva plaça. Per tant, els criteris de selecció no són en absolut les possibilitats econòmiques d'uns o d'uns altres, perquè la Conselleria no és un departament d'acció social. Per tant, el que nosaltres feim és esport i creim que la Conselleria ha d'estar al servei de tots els ciutadans, uns i altres.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

1.4) PREGUNTA R.G.E. NÚM. 108/92, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. PERE SAMPOL I MAS, DEL GRUP PARLAMENTARI PSM I EEM.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta següent, que és la 108/92, que formula el Diputat Sr Sampol i Mas, sobre trasllat a Sevilla del llaüt Alzina. Té la paraula, el Diputat Sr. Sampol i Mas.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Tots sabem que el lloguer del llaüt Alzina, que formarà part del pavelló balear de l'Expo 92, només ens costa 6 milions de pessetes. Hem vist que el trasllat s'ha fet per via marítima, regatejant, a Sevilla, i que el Director General, un dels propietaris d'aquest llaüt, ha manifestat que en aquesta travessia només es gastaven 2 milions i mig de pessetes. Aquest diputat es demana a veure si no hagués estat més convenient traslladar-lo mitjançant una agència de transports i possiblement hauria resultat més econòmic.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR CONSELLER ADJUNT A PRESIDÈNCIA (Francesc Gilet i Girart):

Gràcies, Sr. President. A part dels comentaris, que respecto, però tal vegada no sé fins a quin punt es poden compartir, li he dir que el preu global del lloguer del llaüt Alzina, que és objecte d'una copropietat, d'una comunitat de béns en la qual participen determinades famílies, és de 6 milions de pessetes de dia 20 d'abril - o des del moment que arribi a Sevilla - fins dia 12 d'octubre, que es tancarà l'Expo 92 i que dins aquest preu hi anava inclòs el trasllat a Sevilla pel mitjà que s'ha utilitzat, que els responsables de l'estada i la ubicació del llaüt Alzina al pavelló de Balears de l'Expo 92 han considerat el més adequat i el més pertinent. S'ha fet en aquestes condicions perquè s'han considerat les més adequades i encertades.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gilet. Vol fer ús de la paraula, el Sr. Sampol?

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Sis milions són molts de milions, tant si s'inclou el transport com no; possiblement si haguessin fet aquest transport amb un contenidor els hagués costat 200.000 pessetes cada viatge. De totes maneres jo crec que amb aquests sis milions quasi quasi haguessin pogut dur a Sevilla el portaavions nuclear que avui hi ha fondejat a la badia de Palma, amb el corresponent risc nuclear que això comporta. Tal vegada aquesta imatge fins i tot hagués estat més representativa de la imatge real d'aquestes illes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Vol fer ús de la paraula, el Sr. Conseller?

EL SR. CONSELLER ADJUNT A PRESIDÈNCIA (Francesc Gilet i Girart):

Sí. Gràcies, Sr. President. Li agraeisc, Sr. Sampol, la seva insinuació. És lamentable, però el portaavions no cabria dins el recinte del pavelló. De qualsevol manera, prenc nota dels seus comentaris per prendre les mesures pertinents per a una pròxima exposició, sigui l'any 2004 i sigui on sigui. Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.5) PREGUNTA R.G.E. NÚM. 162/92, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. JAUME PERALTA I APARICIO, DEL GRUP PARLAMENTARI MIXT.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta núm. 162/92, que formula el Diputat Sr. Peralta i Aparicio, del Grup Parlamentari MIXT, sobre retolació de platges a Menorca. Té la paraula el diputat Sr. Peralta.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President. Fa ja bastants de mesos, si no ho record malament el mes de juliol de l'any passat, representants de la Conselleria de Turisme i d'IBATUR varen visitar Menorca i van fer un acte informatiu al Consell Insular on comunicaren que es procedia a l'elaboració d'uns rètols per posar a les platges de Menorca similars als que es posaven a les platges d'Eivissa, i ens mostraren diversos exemples d'aquest rètols. La pregunta és per saber en quina situació es troba aquest tema, atès que ja s'atraca la temporada turística i la col·locació dels rètols s'hauria de fer amb bastant d'antelació.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta. Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER ADJUNT A PRESIDÈNCIA (Francesc Gilet i Girart):

Gràcies, Sr. President. Sr. Peralta, estic segur que el President del Consell Insular de Menorca li agrairia enormement aquesta pregunta, si és que no l'ha fet el Ple d'aquella cambra. Evidentment, vostè té una part d'informació i és que es va fer una reunió al Consell Insular de Menorca amb representants de l'equip de govern i representants del Govern d'aquesta Comunitat, on es va prendre la decisió, en presència d'uns baties dels pobles de Menorca, de recaptar tota la informació possible a fi i efecte de copiar - valgui l'expressió - el que s'ha fet a Eivissa i que, efectivament, durant aquest mes es recapta aquesta informació, que pensen tenir llesta a finals de mes a fi i efecte que, amb les intervencions corresponents de les administracions autonòmiques, sigui possible que aquesta retolació s'hagi fet abans que comenci la temporada d'estiu. Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, el Sr. Peralta.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Com he dit al principi, aquesta informació es va donar el mes de juliol de l'any passat i es va dir que açò es faria. Em sembla molt bé que ara es faci aquesta recopilació, però des del mes de juliol de l'any passat fins ara ha passat bastant de temps i jo crec que la cosa es podria haver accelerat un poc. Segons el que ha contestat el Conseller, supòs que quan arribi l'estiu aquests rètols s'hauran pogut col·locar.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta. Vol fer ús de la paraula? No.

I.6) PREGUNTA R.G.E. NÚM. 264/92, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. ALBERT MORAGUES I GOMILA, DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta següent, que és la 264, que formula el Diputat Sr. Moragues i Gomila, del Grup Parlamentari

SOCIALISTA, sobre reunió del Consell Assessor de cultius marins. Té la paraula el Sr. Moragues.

EL SR. MORAGUES I GOMILA:

Sí; gràcies, Sr. President. Molt breument, per facilitar també una resposta breu, atès l'estat del Conseller. Pels que seguim els temes de pesca de la nostra comunitat, són ben conegudes les dificultats que ja bastant de temps travessa el sector d'activitats d'aqüicultura. Entre l'ampli entramat d'organismes, òrgans, empreses públiques que té l'organigrama de la Conselleria d'Agricultura i Pesca, existeix un consell assessor de cultius marins, al qual es refereix la pregunta: Per què aquell consell integrat per representants de l'Administració i del sector productiu es reuneix amb tan poca periodicitat?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Moragues. Té la paraula el Conseller d'Agricultura per respondre.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Pere J. Morey i Ballester):

Gràcies, Sr. President i també al preguntant per preocupar-se del meu estat bucal. El Consell de cultius marins es reuneix normalment cada trimestre, de fet es va reunir aquesta setmana passada, i nosaltres creim que, per les matèries que toca, és una periodicitat suficient. De fet, cap dels participants d'aquest consell, que són empreses privades que es dediquen als cultius marins, han sol·licitat una periodicitat més intensa i, com he dit, nosaltres creim que una reunió trimestral és suficient. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Morey. Vol fer ús de la paraula, el Sr. Moragues?

EL SR. MORAGUES I GOMILA:

Sí; gràcies, Sr. President. Efectivament, Sr. Conseller, aquesta és la periodicitat prevista pel mateix consell, però vostè sap positivament que no és així. Durant el darrer any crec que s'ha fet una única reunió del consell, a causa d'una sèrie de dificultats. Jo estic molt satisfet que s'hagi reunit aquesta setmana - supòs que, entre altres coses, com a conseqüència d'aquesta pregunta - i agrairia a la Conselleria que aquesta periodicitat de reunions es mantengués per veure si entre tots som capaços de salvar el sector. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Moragues.

I.7) PREGUNTA R.G.E. NÚM. 375192, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. COSME VIDAL I JUAN, DEL GRUP PARLAMENTARI MIXT:

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la Pregunta 375, que formula el Sr. Vidal i Juan, del Grup Parlamentari MIXT, sobre exclusió per part del Govern

del Grup Parlamentari MIXT de la composició de la Comissió mixta de transferències. Té la paraula el Sr. Vidal i Juan.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Senzillament, crec que la pregunta és molt concreta. Al BOCAIB de data 25 del proper passat gener, es va publicar el Decret de la Conselleria d'Economia i Hisenda, on es fa pública la composició de la Comissió mixta de transferències Estat-Comunitat Autònoma. A part, naturalment, dels Srs Consellers i altres representants del Govern d'aquesta Comunitat Autònoma, s'inclouen, amb bon criteri, representants d'aquest Parlament i un per cada un dels grups parlamentaris, exceptuant el Grup Parlamentari MIXT. D'aquí la nostra pregunta: Voldríem saber quins criteris ha observat el Govern per excloure aquesta representació que queda fora de la composició de la Comissió mixta de transferències.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Té la paraula el Conseller Sr. Forcades per respondre.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Gràcies, Sr. President. Els criteris són els mateixos de la darrera legislatura.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, el Sr. Vidal?

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Quan es parla de criteris, a part que han de ser objectius, crec que s'ha de pensar que en l'anterior legislatura, si no vaig equivocat - jo no era aquí, però vostè sí -, quan es va nomenar aquesta Comissió Tècnica Interinsular no hi havia Grup Mixt, així que no em serveix aquest criteri que ha exposat, Sr. Conseller.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Vol fer ús de la paraula, Sr. Conseller?

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Em reiter. Tampoc no em serveixen els seus; si vostè m'hagués proposat nous criteris, els hagués estudiat, però tampoc no em serveixen els seus. Els mateixos criteris; quan es va nomenar el Grup MIXT es va plantejar i el Grup MIXT no va participar en l'anterior legislatura. Això no vol dir que no pugui participar en aquesta, però vostè m'ha demanat els criteris.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

1.8) PREGUNTA R.G.E. NÚM. 379/92, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. FRANCESC TRIAY I LLOPIS, DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta següent, que és la 379, que formula el Diputat Sr. Triay i Llapis, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, sobre estudi econòmic per a la determinació del cànon de sanejament. Té la paraula el Diputat Sr. Triay i Llapis.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Si; gràcies, Sr. President. Sr. Conseller d'Economia i Hisenda, aquest diputat, quan tenia accés gràcies a la seva gentilesa, durant la preparació del debat de la Llei del cànon de sanejament, a un "Estudi econòmic per a la determinació del cànon de sanejament", el qual, a la pàgina 5, diu que "per a determinar el consum teòric d'aigua a les Illes Balears, hem agafat com a base l'estudi demogràfic realitzat per la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació _ del territori, de juny de 1990", y explica una mica com és aquest estudi i, a més, hi ha un annex amb unes tabulacions.

El Grup Parlamentari SOCIALISTA, al qual jo pertany, es va dirigir al Conseller d'Obres Públiques demanant còpia d'aquest estudi demogràfic realitzat per la Conselleria pel juny del 1990 i, amb gran sorpresa, va tenir com a resposta, en castellà, naturalment: "En cumplimiento de lo dispuesto por V.M., que supòs que és el Sr. President d'aquest Parlament, en relación con el asunto, cúmpleme informarle que esta Conselleria no ha elaborado ningún estudio demográfico". Davant aquesta resposta, la veritat és que jo no sé que he de fer, perquè aquí qualcú menteix, vostès mirin a veure qui és. O no existeix aquest estudi demogràfic i els senyors que han fet aquest estudi del cànon de sanejament, al qual vostè ha donat el seu vist-i-plau, ens han fet aquí un síndrome d'Erasme, que com vostè sap és l'art de crear documents falsos per avalar les tesis ròpies, o el Sr Conseller d'Obres Públiques ens ha enganat, perquè diu que no hi ha un estudi que vostè coneix. Per favor, Sr. Conseller, com és troba aquest tema?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay. Té la paraula el Conseller Sr. Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Jo no sé si contestar-li com Pascal o Loyola, que en aquest sentit coincideixen amb Erasme, no? Vostè em demana l'estudi que ha fet la Conselleria d'Economia i Hisenda. Contestació, amb gentilesa: No n'he fet cap d'estudi demogràfic, jo; ni la meva Conselleria.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Forcades. Vol fer ús de la paraula, el Sr. Triay?

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Moltes gràcies. Sr. Forcades, així no ens entendrem. Jo li he demanat molt clarament per quina raó l'"Estudi econòmic per

a la determinació del cànon de sanejament", elaborat per la Conselleria d'Economia i Hisenda, és basa en estudis demogràfics inexistents; no em vengui ara amb tangencials. L'estudi demogràfic que vostè esmenta a la pàgina 5, elaborat l'any 1990 per la Conselleria d'Obres Públiques i que el Conseller d'Obres Públiques, en resposta oficial a aquest Parlament, diu que no existeix. Existeix o no? Han citat un estudi que existeix o l'han inventat? El Conseller d'Obres Públiques diu la veritat o no? Senzillament això.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay. Vol fer ús de la paraula, el Sr Forcades?

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Sí. Procuraré parlar un poquet baix, per contrastar. Vostè em demana per quina raó l'"Estudi econòmic per a la determinació del cànon de sanejament" elaborat per la Conselleria d'Economia i Hisenda es basa en estudis demogràfics inexistents. Anem a veure, perquè a vegades la informàtica s'empra malament, el "Word Process" i el "Display Writer", no som robots, ja sé que són temes administratius, és a dir, vostè va fer una pregunta i jo li contest: Ni he fet estudi demogràfic ni he fet estudi econòmic del cànon, ho va fer la Conselleria.

Història, parlant ens haguéssim entès, però després diu que vostè va demanar a la Conselleria d'Obres Públiques per un estudi demogràfic fet l'any 1990, sense més. Entra a la Conselleria ho passen a la secció d'estudis, no ho passen a IBASAN, i la secció d'estudis li contesta a vostè que no hi ha cap estudi. Aleshores, amb aquesta pregunta que m'han passat a mi, respectuosament, amb gentilesa, no mereixent aquest to de veu, he fet averiguacions i hi ha un estudi demogràfic que és a la seva disposició - li ho puc enviar oficialment, però jo quasi quasi li diria que el reculli del Sr Pujades, perquè jo tenc mala sort enviant les coses al Parlament, no? -, és un estudi demogràfic fet per encàrrec d'Obres Públiques que es va utilitzar per a l'estudi del cànon de l'aigua.

Aleshores mantenc la meua contestació, li oferesc aquest estudi i li don una explicació perquè aquest malentès és més aviat una qüestió d'informàtica que un tema de mentida de ningú, Sr. Triay.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Forcades.

1.9) PREGUNTA R.G.E. NÚM. 607/92, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. MIQUEL PASCUAL I AMORÓS, DEL GRUP PARLAMENTARI MIXT.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la Pregunta 607/92, que formula el Diputat Sr. Pascual i Amorós, del Grup Parlamentari MIXT, sobre publicitat en carreteres. Té la paraula el Diputat Sr. Pascual i Amorós.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Com a qüestió prèvia, Sr. President, la pregunta es formula al Conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, que veig que no és present a la sala i en aquest cas li he de preguntar a veure què feim.

EL SR. PRESIDENT:

Entenc que en qualsevol cas les preguntes es formulen al Govern i que si no hi ha indicació en contra per part del portaveu del Govern de si la respondrà ell o el conseller pertinent, s'entén que ho farà el portaveu del Govern. En conseqüència, té la paraula el Sr Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, jo no tenc el reglament davant, però em pareix que la seva interpretació del reglament no és correcta, m'agradaria que consultàs els serveis jurídics.

(Pausa)

EL SR. PRESIDENT:

En aquest cas té raó, Sr. Pascual, perquè l'escrit de la seva pregunta anava dirigit específicament al Conseller d'Obres Públiques i segons l'article 158.3, correspon contestar al Conseller d'Obres Públiques que no és present, pel qual motiu aquesta pregunta quedaria ajornada per a la pròxima sessió.

I.10) PREGUNTA R.G.E. NÚM. 653/92, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. RAMON ORFILA I PONS, DEL GRUP PARLAMENTARI PSM I EEM.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta següent, que és la 653, que formula el Diputat Sr. Orfila i Pons, del Grup Parlamentari PSM i EEM, sobre incendi al pavelló balear de l'Expo. Té la paraula el Diputat Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr President. Si alguna actuació del Govern de les Illes Balears ha resultat polèmica - i n'hi ha moltes - és la referida a la participació a l'Expo 92. No és estrany que sigui així: Dels dubtes inicials formulats pel Molt Honorable President a participar-hi passam a projectar un pavelló molt per damunt de la nostra realitat econòmica; després ve l'afer del llaüt, la negativa dels sectors empresarials a posar un duro per participar-hi, la polèmica del restaurant, la d'un coordinador que veient que aquell desgavell és incoordinable se'n va quan fa quinze dies que l'han contractat, fins que fa dues setmanes, perquè no hi falti res, es produeix un incendi.

La nostra pregunta, plantejada el mateix dia que es produeix aquest incendi, pocs minuts després d'haver-se apagat, demana exactament si s'ha produït un incendi aquest matí - es refereix, evidentment, al matí de dia 20 - al pavelló balear de l'Expo 92 de Sevilla i si és cert que en el moment de produir-se no es tenien les mínimes mesures de seguretat per extingir-lo. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr Orfila. Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER ADJUNT A PRESIDÈNCIA (Francesc Gilet i Girart):

Gràcies, Sr. President. Sr. Orfila, li he de dir que segons les nostres informacions vostès varen gastar més temps per redactar la pregunta que no durà el foc al pavelló d'aquesta Comunitat. Això ja és indicatiu de la poca importància que va tenir aquest petit incendi, tan insignificant que ni tan sols no va ocasionar cap casta d'intervenció ni mesura contra incendi del mateix pavelló ni de l'Expo 92. La circumstància que vostè ha de reconèixer i no ha manifestat és que va succeir l'endemà del dia que lamentablement es va cremar i destruir el pavelló dels descobriments. Si aquest fet no s'hagués produït, segurament tampoc no se li hauria ocorregut fer la seva pregunta.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr Conseller. Vol fer ús de la paraula, el Sr. Orfila?

EL SR. ORFILA I PONS:

Sí, Sr President. Afortunadament, Sr. Conseller, va ser de poques conseqüències; el fet és que la desgràcia i la polèmica sembla que vénen juntes amb aquest tema de l'Expo 92 i tampoc no és rar que sigui així. Aquest Diputat que parla té la transcripció de les primeres declaracions fetes per diferents mitjans el mateix dia 20 que es produïa aquest conat d'incendi i és evident que hi ha una diferència substancial entre el que diu el President d'IFEBAL, Sr. Gaspar Oliver, la mateixa nota oficial que fa IFEBAL respecte del tema i unes declaracions d'un dels treballadors testimoni d'aquest principi d'incendi, aconseguïdes per COPE a Sevilla.

Ens trobam que mentre el Sr. Oliver situa el foc a l'interior del pavelló, originat pels mateixos treballadors quan intentaven escalfar-se encenen foc dins un bidó i és apagat amb els peus, la nota d'IFEBAL situa el foc fora del pavelló i diu que van haver acudir els serveis contra incendis, per bé que no varen haver d'actuar, i la versió d'aquest treballador sevillà recollida per COPE diu textualment: "*¿Fuego en un bidón? ¿Qué va, hombre! Que estaban soldando y les saltó una chispa que prendió en un montón de moquetas que estaban tiradas por ahí*", i que, a més, per apagar-lo, varen haver d'emprar "*el extintor de un camión que estaba allá fuera porque no funcionaban los chirimbolos del agua*", açò textualment, COPE, Menorca, dia 21 matí, l'endemà de l'incendi.

El fet és que al cap de dos dies es fa públic que es paralitza el muntatge interior del pavelló fins que es compleixin les mínimes mesures de seguretat que, conseqüentment, hem de pensar que no es complien fins aquell moment i que els extintors - exceptuant aquest del camió que per casualitat passava per allà - no es duen fins el mateix dia 20, a partir precisament de l'experiència del pavelló dels descobriments. Crec que és lamentable i trist. Si tenim en compte que es tracta d'una obra que costarà als ciutadans de les Illes 1.200 milions de pessetes, no tenir-hi les mesures de seguretat suficients és jugar amb foc, i açò sempre es una qüestió perillosa.

Sr. Conseller, amb tots els respectes, una advertència: Al pavelló que podria ser de les desgràcies, el nostre, hi volen exposar obres d'art úniques, d'un valor incalculable, de cada una de les Illes. Pensin, abans de fer-ho, que jugam, no ja sols amb aquests 1.200 milions que pagaran tots els ciutadans de les Illes, sinó amb un patrimoni de tots els illencs i que necessàriament s'hauran d'extremar aquestes mesures de seguretat. Un detall: les cortines innifugues que s'empren per tal d'impedir que salti un punt de foc quan es solda només costen 1.500 pessetes. Jo crec que si feim una col·lecta entre totes les Sres. i els Srs. Diputats les podríem comprar per subscripció popular. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Orfila. Vol fer ús de la paraula, Sr. Conseller?

EL SR CONSELLER ADJUNT A PRESIDÈNCIA (Francesc Gilet i Girart):

Gràcies, Sr. President. En aquests moments, el sistema contra incendis del pavelló de les Balears a Expo 92 es basa en la distribució d'extintors de pols polivalent ABC, eficàcia 89 B, per a les plantes de tots els pavellons. Una vegada concloses les obres i d'acord amb el que estableix el projecte hi ha contractat un sistema contra incendis amb l'empresa, és a dir, que en aquests moments les mesures contra incendis ja s'han ajustat i hi continuaran en el futur. Jo entenc. Sr. Orfila, que en el fons a vostè el pavelló balear el preocupa poc; vostès tenen la polèmica amb Expo 92, com passa a altres persones, inclosos aquests famosos sevillans i segurament aquest mateix del qual vostè ha recollit tan perfectament i tan literalment les seves manifestacions a la COPE. Pareix que aquest fet el preocupa molt i això ens alegra, però també em permetrà que també li doni un consell que circula per Sevilla i que utilitzen molt els sevillans. Amb tots els meus respectes per vostè i aquesta Cambra, també intentaré pronunciar-ho en Sevillà, com vostè: "*Señor Orfila, no se enfade usted con la vida, que de todas formas no va a salir vivo de ella*".

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

II.1) INTERPEL·LACIÓ RGE NÚM. 1965/91, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI PSM I EEM, RELATIVA A POLÍTICA DEL GOVERN ENVERS DE L'ENTRADA EN VIGÈNCIA DE L'ACTA ÚNICA EUROPEA

EL SR PRESIDENT:

Passam al punt 11 de l'Ordre del Dia, corresponent a interpel·lacions. La primera és la núm. 1965/92, presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a política del Govern envers de l'entrada en vigència de l'Acta Única Europea.

Pel grup interpel·lant, té la paraula el Diputat Sr Serra i Busquets.

EL SR SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Començam un període de sessions i no podria ser d'altra manera que el nostre Grup Parlamentari PSM i EEM plantejàs els grans reptes que tenim en l'actualitat i evidentment molt aviat. Un d'aquests reptes són els efectes de l'Acta Única Europea i voldríem recordar que el nostre Grup Parlamentari, des de els inicis de la primera legislatura de la nostra autonomia ja va insistir molt directament davant la Presidència del Govern i la Conselleria d'Economia i també davant les conselleries de Cultura, Treball, etc., de la necessitat d'estructurar unes alternatives, de la necessitat de preveure - de preparar, en definitiva - la realitat de Balears al que seria l'Acta Única Europea.

L'any que ve, ja falten pocs mesos, serem davant una vella aspiració, la integració completa, absoluta a l'espai europeu, un espai que hem de recordar que és de 320 milions de persones. Nosaltres som 767.000, aproximadament, i en conseqüència creim que ens trobam davant un conjunt de reptes importants. D'aquí uns quants mesos la circulació de persones, la circulació de treball, de capitals, de prestació de serveis i de transports serà una realitat, és a dir, la llibertat absoluta o pràcticament absoluta d'aquests grans blocs temàtics: persones, treball, capital, prestació de serveis i transports.

Dins Balears hi ha hagut iniciatives importants, hi ha hagut estudis, hi ha hagut relacions, no ho hem de negar, fins i tot algunes feines que ha començat algun departament de la Conselleria de Treball i Transports i algun departament de la Conselleria d'Economia, però la veritat és que en aquest moment ens preocupen -tot un conjunt de qüestions que són les que volem plantejar amb aquesta interpel·lació.

Nosaltres creim que les prioritats que hi ha a Balears en aquests moments respecte de la plena integració europea són, per una banda, el dèficit social; per altra banda, l'adequació a la legislació de Balears i a la legislació de l'Estat espanyol de tot un conjunt de normatives, de tot un conjunt d'orientacions que donaran les comunitats europees; la lliure circulació de persones, com hem dit, el medi ambient, l'Europa social, els problemes dels treballadors - la formació professional - i els problemes de l'orientació d'una nova Europa, l'Europa de les regions, l'Europa dels pobles.

Per tant, amb aquesta interpel·lació que esperam que el Govern contesti a través d'un o de diversos consellers, perquè el tema de la integració pensam que afecta tots els àmbits d'actuació de l'Executiu, voldrem saber quines són les prioritats que té el Govern de Balears, com les vol anar tractant dins aquest any i de cara l'any que ve. En definitiva, nosaltres pensam que aquests dèficits socials, aquests dèficits mediambientals, aquests problemes socials i laborals que hem comentat i l'estructuració de l'Europa de les regions, dels pobles, de les nacions - com ho vulguin dir - són una sèrie de qüestions sobre les quals volem que el Govern de Balears respongui i ens doni una orientació precisa.

Preparant aquesta interpel·lació, els darrers mesos de l'any 1991 ens vàrem dedicar a fer preguntes al Govern amb resposta escrita i orientant un poc la nostra actuació, després de conèixer algunes feines de la Conselleria d'Economia i altres de la Conselleria de Treball, ens orientaren cap a una institució que existeix a Balears, que és l'Institut de relacions amb Europa. Dia 3 de febrer del 1992, l'Institut de relacions amb Europa ja

ens contestava quines serien les seves feines dins l'any 1992 i aquí és on certament hem quedat una mica espantats.

Per a l'any 1992, l'Institut de relacions amb Europa té previst "*con carácter general, la participación en las actividades - ha contestat en castellà i ho diré talment - de las organizaciones europeas a las que pertenecemos; el apoyo, en la medida de nuestras posibilidades, a los diferentes departamentos del Govern y a las diferentes instituciones de la CAIB que lo soliciten en sus relaciones con las instituciones comunitarias*". A part d'això que no vol dir res, després diu que pensen fer "*campaña de las playas y puertos de Europa, segundo volumen de la guía de itinerarios culturales, publicación de los resultados de la primera fase de la investigación sobre potencial y problemática turística de las regiones de Europa, iniciación del proyecto "Catalogo de establecimientos hoteleros de carácter de las regiones de Europa, recepción de 45 alumnos de la Escuela de Turismo de Baleares, coordinación de la campaña de 1992 de las banderas azules de los puertos y playas de Europa en Baleares"*".

Davant aquesta contesta, que ha arribat a aquest Parlament dia 3 de febrer del 1992, certament nosaltres no sabem de quin món som o en aquests moments el Govern de Balears té prevists amb claredat una formació de l'empresariat, una informació de tots els sectors econòmics, homologació de productes, controls de qualitat, formació professional, informació - ja deim - molt generalitzada. Pensin que gairebé per tot Europa existeixen serveis d'informàtica que permeten que totes les institucions estiguin al dia mentre el nostre Centre de documentació europea no acaba de ser el que hauria de ser ni de prop fer-hi, i això que el nostre Grup Parlamentari el va criticar el seu moment per ineficaç, però després mai no li ha regatejat un esforç econòmic o de personal, perquè el creu imprescindible, però, la veritat, els seus fruits són molt magres.

Per altra banda, ens trobam davant tot un conjunt de dèficits - o almanco nosaltres ho creim - quant a millora de formació de treballadors i empresaris, educació bàsica, formació professional, docència, especialització i investigació. Ens trobam davant tot un conjunt de problemes que ens preocupen constantment; fins i tot ens hem molestat per saber quins són els programes de suport comunitari que a Balears tenen una certa vigència. Evidentment, no només hem analitzat els grans programes d'ajut, FEDER, etc., - aquesta qüestió ja va per una altra línia d'investigació, de treball, és a dir, els ajuts comunitaris - sinó que hem anat als programes de suport i certament és ver que es treballa en el tema Petra, en el tema Comet, una mica en el tema Tempus, però hi ha tot un conjunt de programes de suport comunitari - Erasmus, Comet, Lingua, Petra, Arion, Joventut amb Europa i Tempus, bàsicament - que a Balears no tenen, ni de prop fer-hi, la vigència que nosaltres pensam que haurien de tenir.

És evident que en el pacte que vostès, el Partit Popular i Unió Mallorquina, han signat a nivell d'Estat amb el Govern de l'Estat i el PSOE ens imaginam que hauran tengut ben en compte que la integració en un espai europeu necessita lògicament d'una pèrdua de poder de l'Estat per tal que les regions, les nacions, els pobles europeus tinguin una capacitat de decisió, una capacitat de feina, una capacitat d'interrelació i en aquest sentit avui ens interessa molt saber com pensen vostès configurar aquest marc respecte d'Europa. La Comunitat de

Balears pensa tenir una presència decisiva no ja només a l'oficina de Brussel·les, cosa que els hem dit una i deu vegades, és a Brussel·les on es discuteix el marc europeu, aquest espai d'oci que som Balears respecte dels europeus nosaltres creim que tenim qualche cosa a dir.

És més que evident que sabem per on van els paràmetres europeus quant al tema agrari o el tema industrial, però el tema de turisme, que per ventura en aspectes concrets s'hauria d'interferir molt, certament nosaltres creim que no es pot deixar només a una institució, IBATUR, o que la Conselleria de Turisme camini pel seu vent respecte d'Europa: que avui ens parli d'Europa ecològica i passat demà no sabem de què, però sense un programa vertebrat, un programa articulat que tenguí en compte treball, capitals, migracions, transports; que tenguí en compte, en definitiva, la voluntat de ser.

Nosaltres creim que dins aquest espai d'oci, que és el nostre paper en l'Europa del futur, certament no basta que el Sr. Cañellas digui que hem de ser la segona residència i quedi tan tranquil. Ens pareix que això no passa només per aquí, creim que cal que vostès ens exposin quina és la línia d'integració a l'espai europeu, quina és el paper que ha de jugar Balears i, en definitiva, que ens expliquin molt la política microeconòmica. El Conseller d'Economia algunes vegades ha començat a parlar d'aquest tema, però pensam que és ben hora que aquesta política microeconòmica - infraestructures, tecnologia, activitats productives d'alta competitivitat siguin coses que comencen a pair, a digerir completament per tal que l'Europa social, l'Europa econòmica, l'Europa de les noves migracions sigui una qüestió que, a més d'entendre-la, ens projecti cap al futur.

Nosaltres pensam, en definitiva, que aquest Institut de relacions amb Europa per ara no ha donat cap fruit dels que creim que hauríem de tenir. Creim que les gestions de la Conselleria de Treball o d'algun alt càrrec de la Conselleria ha fet qualche feina, ha posat qualche fita, sobretot en formació professional, sobretot en els programes que hem comentat; creim que a Economia hi prou estudis i prou plantejaments, però creim que cal vertebrar tot això que comentam, cal que Balears tenguí una presència real a l'espai europeu i que aquest espai d'oci al qual ens han destinat un conjunt d'institucions europees pugui ser qualche cosa més que el turisme de masses, qualche cosa més que aquestes segones residències, qualche cosa més i, sobretot, amb voluntat de futur.

Amb aquesta interpel·lació, a diferència d'altres vegades, nosaltres demanam que ens expliquin no ja qüestions d'agricultura, sinó qüestions de comerç, aspectes negatius damunt la indústria, damunt la producció, damunt la qualitat, damunt el mercat; que ens expliquin els efectes sobre el turisme, no ja els genèrics, que els coneixem, sinó els específics; que ens expliquin els impactes socials damunt migracions, formació professional, etc., i que també ens diguin, a nivell d'Estat espanyol, quina Unia du el Govern de Balears respecte d'Europa. O és que vostès, quan han pactat unes reformes de la nostra autonomia en el marc de l'Estat, han oblidat l'espai europeu? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. En representació del Govern, té la paraula el Conseller Sr Forcades.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Jo voldria començar, Sres. i Srs. Diputats, concordant una sèrie de coses amb l'interpel·lant. Jo crec que l'oportunitat d'haver triat aquest tema com a tema estrella, vostè - n'ha parlat el primer, aleshores jo crec que un dels temes més importants que hi ha en aquest moment és el contingut d'aquesta interpel·lació i estic d'acord que el seu partit fa dos o tres anys que ha demanat d'una manera sistemàtica que s'abordàs aquest tema, concordant, a més, que jo intentaré donar-li una vertebració - i en conseqüència deixaré coses a fora - per bé que supòs que em donarà temps per llavors poder concretar. Després, voldria deixar fora de la discussió el tema de l'Institut de les relacions amb Europa. El consider un tema atípic, que el Govern el té dedicat a aquests temes que vostè ha esmentat i que són concrets i no el ficaria dins la discussió. Aleshores, vaig a abordar el tema.

El Govern s'ha plantejat mesures de tipus estratègic i mesures de tipus tàctic. Definirem com a estratègiques aquelles mesures que creim que duren més d'un any, i de tipus tàctic o conjunturals les que moriran a final d'any, diríem, o que realment n'hauré de fer unes altres o repetir-les. Una mesura estratègica important - li agrairia que qualche dia això provocàs un debat a fons dins el Parlament són una sèrie de reflexions, d'estudis en un sentit ampli, d'aportació de documentacions sobre l'impacte global d'Europa dins l'economia balear que ens varen dur a la conclusió - analitzant les grans tendències a l'entorn, els punts forts i els punts dèbils - de plantejar aquest concepte de Balears com a parc telemàtic, que era, diríem, proposar com un missatge a la societat, com un punt de reflexió: Conservem les coses bones, però anem a veure quina idea complementària - la paraula complementària té història - perquè realment Balears, davant les dificultats que té i davant aquesta oportunitat o perill - canviem el perill amb oportunitat d'Europa - avancem.

Aleshores vàrem veure que emergeix el camí de les noves tecnologies i que tal vegada la forma de canviar el nostre país, de fer una cosa important dins Europa, era apuntar-nos en aquesta Unia i sortim amb aquest concepte, concepte que intentam desenvolupar començant per les illes menors, és a dir que és un concepte difícil, perquè realment volem que aquest concepte es vagi omplint amb estudis estratègics de veure com dins les illes menors podem i evitam pensar que només pensam en l'illa major, perquè després ve un punt important, que és el punt emblemàtic, diríem, que és el Parc d'innovació balear.

Hem escrit, hem fet articles de comunicació, articles científics, hem tengut contactes amb universitats, lògicament sempre de la mà de la nostra; hem anat a congressos y realment hem tengut un suport integral, començant per la nostra universitat i de tota casta de persones i d'institucions que fan feina en aquest tema. Els agents socials han tengut una resposta més o manco favorable; concretament la PIMEN es va mostrar entusiasmada amb la idea des del primer moment, avui ho he repetit a la premsa; la CAT també, en aquest moment no puc aportar proves documentals d'aquest tema, i dins la premsa local només m'ha criticat un mitjà de comunicació perquè vulneram l'economia de mercat. No m'ha entès, en aquest moment ho he escrit i jo crec que aquest editorialista no va llegir aquell dia - eren tres dies - ni el seu mateix diari, a part que ho varen imprimir malament.

El primer dia, a pesar que les pàgines anaven numerades, varen posar la pàgina 3 a la primera, la primera a la tercera. Jo crec que, per molt lliberal que sigui el Govern, era un missatge, un sentit de direcció a la societat per veure com reacciona. Aleshores això està plantejat, hi ha aquests estudis estratègics i hi ha la part de telemàtica, de telecomunicacions, de la qual ara es fan les especificacions.

Després ve el punt emblemàtic, que ~ al pressupost d'enguany, el Parc d'innovació balear. Com està això? Un ~quest moment s'estudia una possible ubicació, ho feim evitant qualsevol tipus d'especulació - estic disposat a contestar davant el seu grup les preguntes que em vulgui fer - i aleshores feim feina en tres emplaçaments teòrics: Prop de la Universitat, al centre de Mallorca i prop de Lluçmajor. Aleshores és un plantejament en fred, diríem, per evitar concrecions, amb els pros i els contres.

Es prepara com es pot finançar aquest tema d'una manera transparent i també preparam un estudi de màrqueting perquè el Govern, davant l'esforç tan fort que s'haurà de fer econòmicament, perquè realment haurem d'intentar polaritzar unes inversions determinades i aleshores això tal vegada pot afectar altres conselleries, em demana que li demostrï la possibilitat, més o manco, no és que em digui: Escolta, això començarà quan tinguem les empreses, perquè és una utopia, és a dir que realment, parlant amb la Universitat, sabem que tenim una sèrie d'empreses emblemàtiques que volen venir, però no ho tenim per escrit i aleshores feim un pla de màrqueting per poder dir: Escoltin, pareix que si féssim això, es podria fer d'aquesta manera.

És un tema que volem fer de forma diferent. No podem competir amb Andalusia, no podem competir amb el Parc de Màlaga, no podem competir amb el Vallès; hem de fer una cosa diferent dins aquella estratègia de Balears, regió privilegiada, per poder tenir aquest complement. Dic complement, perquè realment vaig tenir una reacció en certa manera airada de la Federació d'Hostaleria. Pel que fa a un dels articles que vaig publicar a El temps, vaig veure una contestació que em va recordar el tema dels "chatarreros" de quan jo estudiava a Bilbao, on si no parlaves bé del ferro, ja ... , a pesar que tothom tenia accions en el ferro, com aquí. Bé, en lloc d'alternativa vàrem parlar de complement i pareix que el tema naturalment té el suport del Conseller Cladera. Això és el primer punt.

Tenim un segon punt sobre el qual jo no li vull concordar la crítica, Sr Serra. Vostè té una forma de parlar romàntica, fins i tot jo diria que practica l'aquiescència del sí i fan ganes de dir-li que sí, perquè estimula, és com aquell qui diu "ho farem millor". El centre ha canviat radicalment, en el sentit que - no sé com ho podem fer, un dia podem anar a fer un "chequeo"; podem fer un "concejo abierto", com diuen els forasters - en aquest moment sí duc proves documentals, ha fet una extensió informàtica amb la PIMEN, amb la CAEB, amb la PIMEM de Menorca, ara ho fa a Eivissa, el tràfic de les visites, les actuacions, ho apart aquí - però potenciat amb el tema Brussel·les.

Què més voldria jo, que anar a Brussel·les, però la veritat és que no tenim possibilitats pressupostàries per anar a Brussel·les. Ara analitzam amb la Cambra de Comerç la possibilitat de fer un conveni per veure si realment conjuntam esforços, si ells hi posen el local o feim un conveni amb les cambres. Què he fet?

He agafat becaris i m'he mogut molt bé, tenc gent a Bolonya, tenc gent a Brussel·les, aquesta gent fa feina allà, tenc cartes molt encomiables de direccions. L'altre dia el Director General de desenvolupament general em va donar l'enhorabona per escrit de l'actuació d'una persona que vostè i jo coneixem i aquesta persona és dins el centre i aleshores el centre, a part d'una participació activa amb els agents 'socials i aquesta xarxa informàtica amb les empresarials, fa les feines següents, que també duc aquí:

En aquest moment fa un "chequeo" permanent de com la legislació comunitària afecta la nostra. Efectivament, hi ha la possibilitat que a l'hora de convenir ... Jo li posaré un exemple, perquè els bascs tenen competència legislativa en la renta per exemple, o amb la borsa, no parlo dels vaixells per poder tenir una conversació acadèmica, no?, doncs negocien rendes, retencions de capital, sense comptar amb els bascs, quan realment tenen competència. Aleshores feim un "chequeo" permanent, jo formo part d'una comissió que hi ha al Ministeri d'administracions territorials i procuram defensar..., però el més important és que es fa una fitxa de doble entrada, ja és un fet.

Perdoni que ara passi de parlar de mesures estratègiques Balears 2000, Megaparque, el PIB, el centre de documentació i Brussel·les - i posa les conjunturals. Aleshores, dins les conjunturals hi ha aquesta redacció exhaustiva d'unes fitxes de doble entrada, que entren per Indústria i per codi, per veure totes i cada una de les indústries de Balears com queden el 1992. Això, en concret, acompanyat d'estudis de tipus més divulgatiu, uns cursos a seminaris i, de fet, una espècie de sedàs amb les patronals. He firmat uns convenis perquè elles, pel seu compte, preparin unes accions també de Balears, o sigui uns cursos de Balears per poder recollir la gent despistada que no ha vingut pels mitjans institucionals i va per les patronals, per acabar en unes jornades, que es preparen i que quan avui matí m'ha plantejat que la CAEB, no sé, a mi m'és igual, muntarem aquestes jornades ràpidament amb la CAEB o sense, amb el qui vulgui venir, però realment, sector per sector, té aquesta presentació d'aquest panorama, perquè no solament la gent tenguí llibertat per entrar dins la informació que tenim, sinó per donar pautes, mesures, etc., etc.

Això són actuacions que tenim preparades per a enguany i jo en aquest moment callaria perquè vostè em pogués replicar per no haver donat una vertebració - estratègiques i tàctiques. Dins les tàctiques, accions conjuntes CAEB-PIMEN, aquest fitxer activitat per activitat, aquesta cruïlla de seminaris, les fitxes i les jornades i, lògicament, també vull fer una menció específica, perquè feim feina conjuntament, és un tema sobre el qual tal vegada no hem fet les memòries bé en els pressupostos, però jo els convidaria a assistir a qualsevol de les reunions que tenim amb la Conselleria de Treball i Transports. Pens que l'aportació que es fa a través de FS és exhaustiva quant al tema social i també li diria que pens que he mesurat fins on podem arribar quant als programes, és a dir que jo diria que els problemes concrets que vostè ha esmentat, anam a totes i, concretament, el darrer que li diré és que hem sabut conquerir aquesta gent perquè cregui que el Pla de Mallorca és una tema digne d'estudiar. Ens hem trepitjat a un programa que es diu RECIFE, em pareix, per muntar unes jornades aquí i venguin uns senyors de Brussel·les per veure què feim o deixam de fer en el Pla de Mallorca. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Per fixar la seva posició, pel Grup Parlamentari MIXT té la paraula ... No hi ha intervenció per part del Grup Parlamentari Mixt?

EL SR. VIDAL I JUAN:

No hi ha intervenció, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Sr. Triay i Llapis.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Jo voldria felicitar el Grup PSM i EEM per l'oportunitat i l'anticipació parlamentària per plantejar aquesta qüestió, que realment té una gran amplitud, és immens, i sobre el qual realment existeix un desconeixement general. Avui en parlarem una mica, supòs que en continuarem parlant amb motiu de les mocions que pugui presentar el grup parlamentari proposant i que, com a conseqüència d'aquestes, també en continuarem parlant i no bastarà. Des d'ara i d'aquí jo ja voldria proposar un debat general sobre aquesta qüestió de les Illes Balears i la unió europea, que propòs al Govern i també al grup parlamentari per si creu oportú incorporar-ho a les seves mocions com a conseqüència del debat d'aquesta interpel·lació.

En primer lloc, plantejant el tema amb la visió general, tal com ho ha fet el Grup Parlamentari PSM i EEM, hem de dir que l'Acta Única Europea no tan sols és la fixació de la transició en el mercat interior, per a la qual només ens queda el que resta d'any, sinó que també hi ha una sèrie de qüestions que són noves dins els tractats i dins la mecànica comunitària i que també són molt importants, tant per a tot Espanya com per a les Illes Balears. En primer lloc, la previsió, després desenvolupada en el Tractat d'Unió Europea, de màsters per a la unió econòmica i monetària a conseqüència de la qual s'estableix la cooperació per a la convergència econòmica i monetària; la cohesió social i econòmica com a objectiu per reduir diferències entre les regions, com diu textualment l'Acta Única, i el retard de les regions menys afavorides.

En aquest sentit també ja tenim com a novetat última la creació del Fons de cohesió com a fons no regionalitzat, com a fons d'utilització estatal, d'àmbit estatal, per als quatre estats que estan en pitjors condicions, un dels quals i el més important és Espanya i que realment pot donar a les Illes Balears oportunitats de participar en uns fons que fins ara, a causa de les condicions de renda per càpita, difícilment hi entraven, com era el cas dels fons estructurals, ja que el Fons de cohesió té un objectiu prioritari de grans infraestructures de transports, entre les quals en certa manera hi podria entrar alguna infraestructura important de les Illes Balears, però també, com a motiu i objectiu secundari, la defensa de la naturalesa i del medi ambient, on crec que les Illes Balears poden jugar un paper molt important de participació i de compensació pel fet de ser l'única regió que per motius d'indicadors econòmics no participa activament dels altres i que, a més, aquesta defensa de la

naturalesa i del medi ambient és una infraestructura fonamental de les Illes Balears. Aquest tema del medi ambient, a més, és una qüestió a la qual per primera vegada es dedica un capítol a l'Acta Única Europea, dins el que són els tractats comunitaris.

No obstant això, mentre nosaltres parlem i discutim aquí aquest tema d'entrar a Europa, la veritat és que les empreses europees s'han pres molt seriosament això d'entrar a Espanya i que realment l'evolució de l'economia espanyola durant aquests darrers anys ens mostra aquesta entrada massiva d'Europa dins Espanya sense una reacció immediata i suficient per part nostra. Potser emparats en un sentit d'improvisació que nosaltres som els que més magnificam, crec que esperam un miracle que el més segur és que no es produeixi. En aquest cas, crec que som els personatges dels dibuixos animats, que després de cops fortíssims, de caigudes espantoses i de cataclismes, sempre reapareixen totalment sencers, plens de salut per continuar la història. No sé si aquest és el miracle que esperam per a la nostra economia.

El ministre d'Afers Estrangers Fernández Ordóñez deia recentment: "És el moment de triar entre una dolça decadència no catastròfica o estar en el món. És necessari un gran programa nacional de sanejament i de relançament econòmic del país. Si volem ser qualcú a Europa, en el futur, no tenim més remei que fer un esforç gegantí", paraules referides al conjunt d'Espanya, però perfectament aplicables a les Illes Balears, perquè... com no ignora ningú de vostès, el repte d'aquesta transició és el repte de la competitivitat. Els països i les regions més competitius guanyaran posicions i als altres els quedarà la dolça decadència que no serà dolça per a tothom. Aquesta és l'Europa del present i del futur més immediat.

Què pot fer el Govern de la Comunitat Autònoma, davant tot això? Creim que pot fer la major part de la política que afecta el foment econòmic i que, per tant, és base prèvia del foment de la capacitat competitiva, especialment en relació amb la petita i mitjana empresa, que és la base del creixement endogen i, per tant, la base d'un creixement potenciat damunt els nostres recursos. Les quatre qüestions fonamentals d'infraestructures, medi ambient i naturalesa, innovació i millora del capital humà, són camps en els quals la intervenció autonòmica pot ser decisiva i, a la vegada, són factors d'un creixement competitiu innovador del nostre model econòmic.

No tan sols consideram infraestructures les urbanes tradicionals, sinó les d'equipament social i econòmic, com també les de transport, les energètiques, les telecomunicacions, etc.; també aquestes infraestructures urbanes que dona la qualitat de vida, la innovació tecnològica, a la qual ha fet una referència àmplia el Sr. Conseller, però que encara no ha sortit d'una fase quasi quasi embrionària i d'estudi mentre altres comunitats ja van creant amb èxit un teixit real d'innovació i de canvi tecnològic a base d'instituts tecnològics, de centres d'innovació, d'organismes d'assistència tècnica, etc., i crec que nosaltres hauríem de saber treure les conseqüències oportunes i per fer allò que, tal vegada per les nostres dimensions, no puguem crear sols, associar-nos, treure profit d'agrupar-nos amb altres que també ho facin.

La formació del capital humà a la nostra comunitat, la necessitat de formació professional, de formació empresarial, del lligam de

la universitat amb les necessitats reals de la nostra societat i economia són temes tan sabuts que no cal insistir-hi, i el concepte de naturalesa i medi ambient com a infraestructura, com a element bàsic per al desenvolupament econòmic del nostre model bàsicament turístic és una cosa tan assumida pel Govern que realment el que s'ha de fer és convertir-ho en una realitat estable i, per tant, estar segurs que les mesures que pren aquest Parlament, que aquest Parlament ha pres en anteriors legislatures, no són mesures mudables, mesures conjunturals, sinó definitives.

Per acabar, dir que en conjunt, em sembla que o bé avui no hem tingut temps d'escollir suficientment quin és el programa del Govern en aquesta matèria de transició a la unió europea o bé aquí també esperam el miracle dins aquesta progressiva decadència, no sempre dolça sinó que suposa amargura per a molta gent, perquè la realitat de la nostra comunitat és que a cada illa són més els qui van perdent el seu lloc de treball i no veuen gens clara la manera de trobar-ne un altre en el futur. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Triay. Pel Grup Parlamentari PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA, té la paraula el Diputat Sr. Carles Cañellas i Fons.

EL SR. CAÑELLAS I FONTS:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, donar l'enhorabona al Grup PSM-EEM o al Sr Serra com a portaveu seu en el sentit de l'oportunitat i de la importància del tema que planteja. Creim que és molt interessant tocar aquest tema, però també voldríem afegir una enhorabona al Sr Triay quan ha tractat aquest tema d'"immens". Efectivament nosaltres creim que és immens; hem anat desenvolupant aquí una sèrie d'idees i exposicions totes bones, tot depèn "del color del cristal con que se mira", si es mira d'un costat és molt bo, si és mira d'un altre és filosòficament bo, tal vegada a l'hora de concretar ja sigui un poc més difícil.

El Sr Conseller ha exposat una sèrie de realitzacions i actuacions que a nosaltres, com a grup, ens pareixen encertades; possiblement o és probable que altres grups no ho creguin així, cosa a la qual tenen dret. Jo crec que efectivament hauríem d'esperar que aquest tema tan general i tan immens es traduirà "en breves fechas" una sèrie de proposicions de llei, de mocions o del que sigui i aleshores serà el moment d'anar situant el tema i donar el nostre suport a la proposta que sigui. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Cañellas. Per al tom de rèplica, té la paraula el Diputat Sr. Serra i Busquets.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Sí; gràcies, Sr. President. El nostre grup nacionalista i d'esquerres està satisfet de l'acollida que hi ha tengut el debat, nosaltres creim que el tema ens preocupa a tots. Jo voldria recordar a tota la Cambra que la passada legislatura proposàrem la creació d'una comissió especial reduïda quant a diputats i que

havia de treballar sobretot en qüestions tècniques, però evidentment també polítiques, per tal d'anar obrint camí. En aquest moment, Sr. Triay, no si serà qüestió d'un debat generala d'una comissió, de fet és el mateix, perquè acabaria en un debat general, com és natural, però sí que és ver que és més que necessari que tots ens posem en marxa i que procurem que la veu i l'acció de Balears siguin unitàries.

M'explicaré: En aquests moments tots deim paraules jo crec que concordants. Creim en unes Balears amb medi ambient sanejat, però la Conselleria d'Obres Públiques diu que el 40% de les aigües depurades són incorrectes, això en una contesta de fa pocs dies que tenc del Conseller d'Obres Públiques, per tant és un tema clar; tots parlem de competitivitat, paraula sagrada, i dins aquesta competitivitat tots parlem de formació professional, de potenciar la petita i mitjana i empresa, però moltes de vegades després les actuacions polítiques estructurals i puntuals no són d'enfortir la formació professional ni els aspectes socials ni de tractar les migracions amb rigor, sinó que més aviat no feim res o prenem mesures molt dubtosament a favor d'aquests sectors de petita i mitjana empresa, per exemple.

Per altra banda, parlem d'una autonomia que ha de tirar endavant i a la vegada tots som conscients - ho dèiem abans - d'una Europa de les regions, dels pobles o de les nacions, així com es vulgui dir segons el color del vidre amb què es miri, m'agradat l'expressió, nosaltres creim en l'Europa de les nacions, això és evident, i aleshores en aquest sentit tots parlem d'aquest context, però no sabem com ho vehiculam, com ho articulam. Nosaltres, Sr Forcades, creim que Brussel·les és imprescindible i per ventura cal un acord macroinstitucional, vostè ho ha apuntat bé: Cambra de Comerç, i jo continuaria: caixes d'estalvis, banca, institucions de tipus empresarial i de tipus sindical, per què no? , etc., però si Balears no té una presència directa en el centre de decisió, en el centre, aleshores nosaltres no veim com Balears pot passar de ser un espai d'oci amb més o manco quatre grans superfícies comercials i el Casino que per ventura durem a Palma per fer-ho una mica millor - ara he dit un exemple qualsevol, però és un exemple en el qual podem anar pensant per a qualsevol altre dia - i, en definitiva, ens trobaríem en una perifèria de les perifèries.

La veritat és que la via doble - per una banda Madrid i per l'altra Brussel·les - nosaltres la veim absolutament imprescindible, una perquè ens ve marcada per l'Estatut, per la Constitució i pel pacte que vostès han firmat, i l'altra per necessitat socio-econòmica, que és la línia de Brussel·les. Actualment les fites cap a Europa van totalment fraccionades, ho hem dit abans: Conselleria d'Economia i el Sr Forcades ho ha explicat; Conselleria de Treball, de la qual també coneixem certes coses; Turisme, on el Sr. Gamero diu que la burocràcia de Brussel·les retarda el pla ecològic de Mallorca. Per altra banda, patronals, sindicats, grups parlamentaris, el Grup SOCIALISTA, nosaltres mateixos preocupats, a vegades treballem temes, etc., però ¿no creuen vostès que caldria unificar esforços i conjuntar-ho tot?, és a dir, fer que la força de Balears fos única. Si no ho feim així, ens trobarem absolutament parcel·lats.

En aquest sentit, ho he dit abans, crec que cal anàlisi, consens al màxim, això és evident, i els eixos dels quals parlaven el Sr. Triay, el Sr. Forcades, el Sr. Cañellas - nosaltres n'hi afegim alguns més, naturalment - és evident que creim que els hem de tractar aviadet i articular els projectes. ¿Quantes vegades hem

parlat d'aplicar la innovació tecnològica a la petita empresa, d'aplicar-la a les zones desfavorides, d'una formació professional i una competitivitat? Quines són les realitzacions concretes? Jo crec que en aquest moment tenim funcionaris, tenim gent a les illes molt preparada, perquè afortunadament s'han fet accions en aquest sentit, però en aquest moment creim que és hora de concretar al màxim.

La necessitat de concretar ens du, evidentment, a fer un petit esforç entre tots els grups i sempre queda aquest repte que avui nosaltres tenim dins el cap. Vostè, Sr. Forcades, parlava de legislació comunitària i els seus efectes a Balears, m'ha paregut un tema suggestiu i de futur del qual haurem de tornar a parlar, perquè Balears té alguns aspectes molt específics. Nosaltres creim que dins el sac, el macrosac de l'Estat espanyol, difícilment hi entraran certes especificitats, això és evident, però ¿com menjam l'Estat de les autonomies espanyol i a la vegada aquesta Europa dels pobles, que creim que és l'única via per tal que Balears sobrevisqui en un projecte de futur? És una qüestió que vostè no ens ha contestat. Jo he llegit tots els documents del Pacte Autòmic i, la veritat, no m'han encoratjat gens, en aquest sentit.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Serra. Per a contrarèplica, té la paraula el representant del Govern.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

No seria contrarèplica, seria continuar discutint. Realment jo celebro el to del debat, per excel·lència el seu.

M'ha sabut greu que qualcú acabàs amb una crítica de la situació econòmica, que és una crítica que llegim cada dia que és a totes les regions d'Europa, concretament supòs que vostès tenen coneixement de la gran preocupació dels intel·lectuals europeus, d'aquesta reunió recent a París amb Mitterrand, amb Semprún, amb Alain i companyia, perquè realment hi ha crisi pertot, i crisi ideològica, i aleshores jo també podria ser un poc pessimista, és a dir, que nosaltres som pertot i aleshores jo en aquest moment demanaria ajuda perquè m'ajudassin, però jo no veig aquest fons de cohesió i aquest fons ecològic ja el veig, no ho dic jo, ho diu el meu equip, que tornen desesperats, aquest principi que havia aconseguit de Brussel·les de fer una distribució, no per renda, sinó per projectes, doncs quan parlen de transport, parlen del tren i parlen de determinades carreteres, i quan parlen d'ecologisme ja em parlen de Doñana, i ho fan de bona fe, perquè, clar, som tan petits que no se'n recorden de nosaltres.

Estic d'acord amb el tema de Brussel·les, miri si estic d'acord que li dic: Miri, jo deman als partits ... Hem escrit, hem escrit molt, he publicat coses, hi ha fullets, hi ha una coincidència amb els eixos, el qui tenguí una solució que la plantegi, però jo crec que si no il·lusionam aquest poble nostre - és el poble que va assolint un nivell de benestar -, històricament ens anirem per avall, ens anirem per avall perquè hi ha unes polítiques de redistribució, hi ha un síndrome de complaença, crec que aquesta Europa és un perill que hem de convertir en una oportunitat.

Sr. Serra, mentre el President no ens ho digui, qualsevol problema d'Europa que tenguí amb el Govern, si no li ho contest, m'interpreti i surti a per totes. Sr. Serra, i també perquè vostè m'ha posat el dit dins la boca: Hi ha tres o quatre formes d'aproximar-se a Europa amb la il·lusió de la gent d'una certa edat, que veiem en Europa allò que no era, hi veim aquesta llibertat, aquests models, però ara que ja hi som també hem de pensar en un tema: I Europa sense els altres? Europa sense aquests països germans, diríem, i una vegada dins Europa, com a economista, fantàstic per la llibertat de mercat, etc., etc., però ¿hem de tornar a l'eurocomunisme, hem de tornar a l...isme i hem de deixar de parlar d'altres coses? Nació. No nació per raça, per llengua o cultura; nació per un consens diari. Jo crec que realment les regions, dins Europa, podran desenvolupar la seva personalitat sense aquests problemes humans que hi ha quant als temes concertats en unes estructures que, a través d'Europa, adquiriran una altra dimensió. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

11.2) INTERPEL·LACIÓ R.G.E. NÚM. 3243/91, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI MIXT, RELATIVA A POLÍTICA DE COMERÇ.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la interpel·lació següent, que és la 3243/92, presentada pel Grup Parlamentari MIXT, relativa a política de comerç. Pel Grup interpel·lant, té la paraula el Diputat Sr. Pascual i Amorós.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

El sector del comerç, a les Illes Balears, està format per unes 18.000 empreses, 16.000 i busques de les quals són minoristes i 1.000 i busques són majoristes, és el primer sector en volum de renda segons un estudi que ha fet recentment Miquel Alenyar, 185.250 milions de pessetes l'any 1990. És el primer sector en la quota de renda, per davant l'hostaleria, per davant la construcció, per davant de la suma de tots els sectors industrials, aquesta quota és del 15,54%. Té un volum mitjà d'ocupació contractada per compte aliè de 32.715 persones l'any 1990, per compte propi 19.297 més, en total 52.000 persones ocupades. Això vol dir que de cada 100 persones que tenen feina n'hi 20 que fan feina en el comerç.

Té un índex d'estacionalitat realment baix, només un 9%. Si la mitjana de persones ocupades a l'hivern són 32.000, al mes d'agost n'ocupa 35.000 només; això vol dir que una pèrdua d'un lloc de feina en el sector del comerç equival a dues o tres vegades una pèrdua d'un lloc de feina en el sector d'hostaleria o en el sector de restauració. Té un volum de vendes sobre la renda regional del 49,6%, 585.000 milions de pessetes, i com a dada importantíssima el multiplicador de la demanda és d'1,46. Això vol dir que si es compra 100, el consum, la inversió que provoca als treballadors del comerç, als empresaris del comerç, són 46 pessetes més.

Aquest estudi de Miquel Alenyar conclou: "Una alteració de l'esmentada estructura podria provocar reduccions molt

importants del valor del multiplicador amb implicacions rellevants per al conjunt de l'economia". Què vol dir, això? Si aquest factor multiplicador de la demanda, que és de 1'1,46, és així perquè encara hi ha una part molt important de la facturació d'aquest sector que es fa a través d'empresa mallorquina, d'empresa menorquina i pitiusa, d'empresa balear, que es reinverteix a les nostres Illes Balears, si se substitueix aquesta estructura per una estructura formada per grans superfícies, suposem, aquest multiplicador se'n va per avall molt ràpidament. Per què? Perquè la gran empresa i l'empresa multinacional agafa els doblers que guanya aquí i se'ls endu a una altre lloc. Vol dir això, idò, que no hi pot haver empreses grans, grans superfícies aquí? Fins ara jo no ho he dit. El que sí desenvoluparé durant aquesta intervenció serà en quines condicions pensam que hi han de ser.

El sector del comerç ha passat desapercbut. Des que hi ha democràcia, quins problemes hi ha hagut en el sector fins l'any 1992? Quants i quins? Jo no en record cap, i en canvi dia 9 de febrer del 1992 hi va haver un tancament i una vaga, no només tancament de l'empresari, no només vaga dels treballadors, sinó un conflicte del sector format per aquest teixit social compost per la suma de treballadors més empresaris, que varen fer que Palma quedàs totalment paralitzada i que arreu de Mallorca també tengués una incidència fortíssima. Per què, això? Per què hem arribat a aquesta situació d'extremada crispació? Per què?

Sres. i Srs. Diputats, aquest tancament i aquesta vaga va ser seguida massivament per l'empresa mallorquina. Qui no va tancar? Jo els posaré alguns exemples de qui no va tancar bé de tot. No va tancar Cortefiel, no va tancar Galerías Preciados, i en el sector de l'alimentació, per exemple, no va tancar Mercadona, no va tancar Son Cotoner, que tot són empreses que no són d'aquí, i en canvi varen tancar Tan-Tan, Syp, Es Rebost, els mercats i les superfícies d'empreses mallorquines del comerç de confecció. Per què ha passat això? Això ha passat perquè han tengut la necessitat de tancar, necessitat derivada del fet que si no canvien les coses nosaltres tendrem un crac dins el sector comercial. Si no hi hagués hagut això, no hi hagués hagut tancaments, Sres. i Srs. Diputats, aquesta és la primera cosa que crec que hauríem de reflexionar.

Evidentment, el petit botiguer no pot subsistir si no es reconverteix, això ho sabem, i si no hi ha reconversió tanmateix morirà. Encara que hi hagi reconversió, segons diuen algunes patronals, també hi haurà un caramull d'empreses que hauran de tancar. Que s'ha fet per a la reconversió? Jo esper respostes del Sr. Conseller de Comerç, supòs. Per exemple, ajudes per a formació professional, què s'ha fet per part del Govern. Ajudes per a canvis tecnològics, sé que té un programa; en el cas del comerç, quina aplicació ha tengut? Instrumentació de mitjans per fomentar i desenrotllar l'associacionisme, importantíssim per combatre les grans superfícies; què s'ha fet? Programes d'animació comercial, ajudes per a la modernització del sector?

En definitiva, quina planificació s'ha fet des del Govern de l'estructura comercial que hi ha d'haver a les illes Balears en el futur? Què s'ha fet, a les altres comunitats autònomes? A Catalunya, per exemple, que és la que tenim més aprop, hi ha una llei urbanística d'equipaments comercials, Llei 3/1987, de 9 de març, que regula, dins el que és una gran superfície comercial, les condicions de la seva instal·lació. Hi ha una llei de disciplina de mercat i defensa dels consumidors i dels

usuaris, Llei 1/1990, de 8 de gener, i una altra molt recent, de 13 de novembre del 1991, de comerç interior, que regula horaris, comunitats de vendes, pràctiques comercials, vendes en cadena, venda automàtica, vendes de saldos, etc., etc. També n'hi ha una altra a Aragó, que a més de contemplar que s'ha de fer el Pla general per a l'equipament comercial d'Aragó, Sr. Conseller d'Indústria i Comerç, i a part de crear unes comissions que creen totes les lleis - unes comissions d'ordenació comercial, per dir-ho de qualque manera -, també regula aquests aspectes de vendes domiciliàries, a distància, etc., etc. També n'hi ha una altra a Galícia i una altra a València.

Aquí, res. Recentment hi ha hagut una iniciativa del Grup Parlamentari SOCIALISTA respecte de la constitució d'una comissió en aquest Parlament perquè fes una proposició de llei de comerç interior. La Mesa ha dit que no. No tenim competències. El cantet de sempre, però també - s'ha de dir que entre la compareixença del Sr Triay de la setmana passada i avui s'ha produït un fet important, que és la firma del Pacte Autòmic, que nosaltres no compartim però que té l'avantatge que permetrà immediatament que s'hagi fet la llei marc de delegació de competències o de transferència de competències, es podrà investir una llei de comerç interior, i això serà abans de final d'any.

Per consegüent, jo he de preguntar al Govern, ara que se sap tot això, a veure si pensa fer qualque cosa i si pensa preparar el projecte de llei perquè l'endemà que les Corts hagin aprovat i s'hagi promulgat aquesta llei de transferència de competències, entri en aquest Parlament la llei de comerç interior. Però si en comerç no tenim competències, sí en tenim en urbanisme i una part importantíssima del conflicte que hi ha hagut és el problema de les grans superfícies.

S'ha fet una modificació del Pla general de Palma; el Pla general de Palma del 1985 no permet més que 5.000 metres quadrats de construcció, em comerç. Va una empresa El Corte Inglés, ho podem dir - i diu: Vull modificar el Pla de Palma. Li diuen: No, senyor, això no ho pot fer vostè. Quatre-cents milions de pessetes. Li diuen: Digui, digui. Li posen. una catifa perquè vengui.

Resulta que això era el Partit SOCIALISTA, i poc abans de les eleccions, la Comissió provincial d'Urbanisme presidida pel Sr Jeroni Saiz diu que no a la modificació, li lleva la catifa. Eren temps pre-electoral, però resulta que passen les eleccions i tres mesos després el Consell de Govern aprova un recurs d'aquesta mateixa empresa que diu que sí que es podrà fer la gran superfície, li tornen a posar la catifa. Ara ja no hi ha eleccions i, no només això, sinó que aquí es presenta una proposició de llei que és en tràmit, que és la modificació de l'article 2 de la llei d'atribució de competències en urbanisme que, si s'aprova, permetrà el que ara no és possible, que és l'aprovació definitiva del Pla general de Palma, d'El Corte Inglés, del Centre comercial de Porto-Pi, per la Comissió Insular d'Urbanisme quan ara ho ha de fer el ple del Consell Insular de Mallorca, i el ple del Consell Insular de Mallorca és a porta oberta i la Comissió Insular d'Urbanisme és a porta tancada. Ja no només tenim catifa, tenim catifa i pal·li.

Per consegüent, tenen tota la raó quan diuen que no hi ha una igualtat d'oportunitats; quan diuen que si un petit comerciant vol fer una cosa que no li permet el Pla general li diuen que no ho

pot fer i vénen els grossos i ho poden fer. I encara hi ha més aspectes: Des del punt de vista urbanístic, ¿s'ha estudiat, per exemple, quin resultat donarà, en el cas que hem dit de la població, la instal·lació de El Corte Inglés on s'ha projectat? S'ha estudiat, això? Això és importantíssim, jo ho dic perquè l'urbanisme dels anys noranta, la pedra filosofal de l'urbanisme dels anys noranta és la recuperació, la revitalització dels centres històrics. Si nosaltres posam una gran superfície fora del centre històric, tal vegada passarà que el centre històric caurà en desús i hi passaran les rates.

Però no només hi ha aquests problemes. També hi ha el problema dels "manteros", per exemple, i encara he deixat una gran superfície que afecta aquest senyor d'aquí, que li he d'agrair que sempre hi sigui. Projecte de decret de trasllat comercial. A la rèplica en tornaré a parlar perquè ara no tenc temps, però un projecte de decret que pareix que va contra la Llei d'ordenació del transport, que és la que vigeix en aquest moment - no tenim llei autonòmica, la llei estatal -, perquè el transport gratuït no es pot classificar dins cap, però deuen tenir molta d'influència aquests senyors, molta d'influència, perquè el que importa és posar catifes, pal·li i tot això.

No es tracta que no puguin venir. A més, hi ha una sentència que diu que no es pot fer, a Saragossa, que la varen tirar per avall en un cas semblant, eh? Idò bé, al meu entendre s'ha de regular el tema de les grans superfícies; no s'han de prohibir perquè som dins una economia de mercat, però s'han de fer les coses ben fetes. A la proposició de llei que hem presentat d'una llei comercial, la proposta que feim és la revisió del Pla general del Palma ho reguli, dels plans generals en general, però no que una modificació puntual feta d'instància de part pugui provocar la instal·lació de grans superfícies.

Tema dels "manteros": Una empresa que actua amb tiqueters, que estan prohibits ...

(L'Honorable Sra. Vicepresidenta primera substitueix el Molt Honorable Sr. President en la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pascual, li prec que vagi acabant. Ha superat el seu temps.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Un momentet, per favor. Dins l'autocar, segons diuen, pareix que hi ha senyors que fan propaganda de mantes que curen el reuma, cosa que no és ver. Després els tanquen; no els que els tanquin a la presó, els duen a un lloc i allà els fan una espècie de rentat de cervell i a vegades els fan comprar mantes per més de 100.000 pessetes quan en valen 15.000 o 20.000. Jo crec que això és una estafa. Quina imatge turística donam? En segon lloc, el Govern té una Direcció General de Consum. S'ha estudiat a veure si això infringeix la legislació general de consumidors i usuaris? S'ha fet res?

El tema de transports. Com que em pareix que hi ha uns expedients, m'agradaria veure com es troba la seva tramitació ara resulta que hi ha un programa d'excursions, del qual en parlaré després, que pareix que és per legalitzar el tema dels "manteros", o sigui que realment puguin anar a una excursió turística i vagin a comprar mantes a 140.000 pessetes o a

100.000. Llàstima que no tenguim un poc més de temps, però amb totes aquestes coses. Sres. i Srs. Diputats, el sector del comerç està malament, crec que és maltractat per aquest Govern i que fa falta una reflexió.

Dins l'economia de mercat, hem de procurar que l'empresa balear es trobi en igualtat de condicions amb l'empresa multinacional. Aquesta reflexió que jo faig a la majoria i especialment a Unió Mallorquina, que té el nom mallorquí i per cert no els interessa, perquè no hi ha cap dels seus quatre diputats, és perquè jo crec que Unió Mallorquina, que és la frontissa d'aquest Parlament, hauria de fer una reflexió al Partit Popular per tal que l'empresa mallorquina es trobi en igualtat de condicions amb l'empresa multinacional. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. Per part del Govern, té la paraula el Conseller Sr. Triay.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA (Cristòfol Triay i Humbert):

Sra. Presidenta. Sres. i Srs. Diputats.

En primer lloc, Sr. Pascual, no entraré en el que ha comentat darrerament sobre el tema de transports i de consum. Tal vegada algun altre membre del Govern voldrà intervenir en aquest tema, jo em cenyiré bàsicament en el que crec que és un poc el tema general que vostè ha exposat en el seu parlament referent a la problemàtica del comerç a les nostres illes.

L'agafaré de la paraula per aquesta data important que ha dit vostè, que fins dia 19 semblava que tot anava bé. Açò precisament és un poc el gran problema: que a partir de dia 19 sembla que hi ha els ànims crispats, que sembla que el comerç tindrà un crac, etc., etc. Jo crec que no s'ha de ser tan pessimista, crec que s'ha de ser realista pel que fa al sector del comerç en aquestes illes i que el Govern, des de la seva responsabilitat va intentar en repetides reunions - si mal no ho record, cinc - en les quals varen ser presents diversos membres del Govern, en algunes el President d'aquesta Comunitat, els sindicats i els representants de les sectorials de CAEB i de PIMEN.

Jo crec que aquest Govern mai no havia presentat damunt la taula de negociació unes propostes que, des del nostre punt de vista, haurien d'haver estat assumides i que al darrer moment, crec que també s'ha de dir clar, per qüestions puntuals de la vinguda o no d'una gran superfície van quedar trencades. Els van presentar propostes en quantitat crec que important i quantificades: un programa triennal per als anys 1992, 1993 i 1994 en formació professional, en tema de suport amb imatge i d'associació de compres per als comerciants; es va plantejar també un pla d'equipaments comercials que havien de decidir un poc entre tots, i es va plantejar també la possibilitat de ser negociadors amb les grans superfícies en el tema d'Eur. , en el qual, com vostès saben, no tenim competències.

Bàsicament, on van trencar les negociacions va ser quan es va dir, per part del Govern, que consideràvem que tots els projectes que ja eren en via de tramitació urbanística en algun ajuntament, el Govern no hi volia entrar perquè era un tema únicament i

exclusivament, en aquell cas concret, de l'Ajuntament de Palma o en darrer terme de la Comissió Insular de Mallorca. Per tant, tot i ser conscients que en els pressuposts del 1992 hi havia unes partides concretes per al tema de comerç, es va fer un esforç important amb aquestes negociacions, que estan quantificades, per abordar aquesta crisi del sector.

Acceptam plenament el que vostè ha comentat sobre el sector comerç i la importància que té per a aquestes illes, per tant això no ho discutim, però també volem dir aquí que tal vegada es deixa de banda un tema important, que és el del consumidor. Creim que aquest Govern ha de regular el sector amb aquest pla d'equipaments comercials, però també hem de ser conscients que, en darrer terme, el beneficiat real i definitiu no pot ser un sector concret, en aquest cas el del comerç, sinó la majoria de la societat i, per tant, dels ciutadans d'aquestes illes. Nosaltres no ens tancam en absolut a fer aquest Pla d'equipaments comercials, però el que va conduir al trencament d'aquestes negociacions va ser el fet de condicionar o no la vinguda d'aquestes grans superfícies que estan ja en vies de tramitació dins alguns ajuntaments, no discutiré per quins.

Nosaltres creim que el que s'ha comentat aquí sobre que no s'ha fet res per al sector comerç és totalment fals. Crec que hi ha quantitats importants, només n'esmentaré una: Dins el 1991 es van destinar 53.088.000 pessetes únicament en formació. Això ha anat bàsicament a algunes associacions, a alguns sindicats, a algunes sectorials, etc., etc., per valor de 53 milions de pessetes, s'han fet infinitat de cursos que IMECO, AFEDECO, CAEB, etc., etc., han destinat al tema de formació. Per tant, el Govern és sensible a aquest tema i ho continuarà essent els propers anys, de manera que jo crec que, ens agradi o no, el que en aquests moments ha dut una crispació important com vostè ha dit molt bé a Mallorca, perquè ni Eivissa ni Menorca no es van pronunciar en aquest tema de la vaga, sinó que en certa van acceptar els plantejaments fets pel Govern quant a les propostes que creien adients dins aquest pla triennal, és a dir que la proposta i la problemàtica definitiva és aquí, a Mallorca, i bàsicament a Palma, perquè darrera tot açò, ens agradi o no, hi ha la vinguda d'aquestes grans superfícies.

Nosaltres, com a Govern, hem reiniciat a nivell de les patronals i dels sindicats una nova via de diàleg perquè creim - i nosaltres estam oberts a aquesta negociació - que és possible que entre tots intentem que aquest Pla d'equipaments comercials es dugui endavant i que quan sapiguem certament la via, tant de Congrés com de Senat, de la llei definitiva que ens podrà donar competències per regular el tema de comerç, nosaltres tenim interès de poder actuar a nivell legislatiu damunt aquest tema. Mentre no es defineixi concretament aquest tema que en aquests moments únicament es troba a nivell d'un pacte firmat, entenem que no és el moment adient per tirar endavant una cosa que encara, tot i sabent que únicament serà per via del consumidor, és on podem Per tant, volem esperar que es concreti aquest Pacte Autonòmic que s'ha firmat per poder dur endavant la legislació quant al tema del comerç. Gràcies.

(El Molt Honorable Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Per fixar la posició i pel Grup Parlamentari PSM i EEM, té la paraula el Diputat Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Abril del 1988. El plenari del Parlament aprova per unanimitat una proposició no de llei que diu textualment: "El Govern de la Comunitat Autònoma, a l'empara de la disposició transitòria única de la Llei d'Ordenació Territorial elaborarà un pla director sectorial d'equipaments comercials, els criteris generals del qual es sotmetran a tràmit parlamentari en el termini màxim de 6 mesos". Han passat quatre anys i el Govern, amb la seva ja habitual actitud respecte de les proposicions no de llei aprovades en aquest Parlament, ha incomplert el termini contradient, a més, les manifestacions del portaveu del Grup AP-PL, en aquells moments el Sr Planells, que donava suport a la proposta.

Aquesta proposta tractava de posar en pràctica l'única via amb la qual comptava i compta, encara avui, la nostra Comunitat Autònoma per incidir en la política del sector comercial. No tenim competències que ens permetin fer una llei general de comerç que reguli, en aquests moments, horari, rebaixes i altres qüestions importantíssimes que afecten un dels sectors que més riquesa genera a les Illes, però si era i és possible l'ordenació urbanística que afecta una qüestió polèmica i que ha estat un dels motius no l'únic de la mobilització del sector el passat mes de febrer, com és la regulació de la implantació i en el seu cas la ubicació de les grans superfícies. No ho han volgut fer.

Si una qüestió va quedar clara la setmana passada amb motiu de la compareixença del Conseller de Comerç i Indústria a Comissió va ser la nul·la voluntat d'incidir regulant el sector del comerç. La qüestió, per tant, és ben clara: Quan el sector de comerç, una gran part d'aquestes 18.000 empreses de les Illes surt al carrer, refusa la possibilitat d'arribar a acords amb el Govern que es desentén dels seus problemes amb una mobilització que atura la pràctica totalitat dels comerços de Mallorca i concretament de Palma i en el moment que la Conselleria anuncia que, fent un esforç, han ofert al representant del sector de demanar al Govern de l'Estat - qui vota és fora, li deiem nosaltres a la seva compareixença a Madrid, segons la seva expressió - que s'elabori una llei general de comerç, nosaltres, el nostre grup parlamentari ha d'insistir amb les dues preguntes que li formulàvem fa una setmana en comissió, Sr. Conseller.

Tenim capacitat per ordenar urbanísticament i d'acord amb el que preveu la Llei d'Ordenació Territorial? El Govern pot elaborar i aprovar un pla sectorial d'equipaments comercials. Aquest pla ordenaria la implantació de les grans superfícies; és, a més, una proposta aprovada per unanimitat d'aquest Parlament la passada legislatura, encara que som conscients que l'obligació legal reglamentària del Govern per dur a terme aquest mandat parlamentari va decaure en finalitzar la legislatura. Té, en tot cas, nosaltres n'estam molt convençuts, l'obligació moral de fer-ho. Pensa, per tant, Sr. Conseller, aprofitar els ressorts legals que preveu la Llei d'Ordenació Territorial i elaborar, en conseqüència, l'esmentat pla sectorial? Quan?

Segona qüestió, el Pacte Autonòmic, una via amb la qual el nostre grup no està d'acord però que du camí de ser realitat, no ja a nivell d'un acord entre les dues forces polítiques amb més

representació parlamentària, sinó a nivell operatiu, a nivell legal, oferirà la possibilitat de legislar en matèria de defensa del consumidor i, per tant, en matèria de comerç. Té voluntat el Govern de legislar en aquesta matèria tan prest com tenguí aquestes competències? Quan, també? Una resposta doblement negativa, sense calendari, o simplement ambigua, com feia fa uns moments el Conseller, des del nostre Grup Parlamentari tindrà una lectura molt clara i que ja vaig avançar al Conseller en la Comissió d'Economia, on va comparèixer fa una setmana. És possible que no hi hagi els interessos ocults dels quals l'acusava un grup parlamentari la setmana passada en aquest tema on el Govern ha jugat una vegada de blanc i una de negre, però del que no tenim cap mica de dubte és d'un desinterès clar i absolut i per part del Govern respecte de la política de comerç i dels problemes del sector comercial a les nostres illes. No ens val, Sr. Conseller, que es torni a escudar amb la declaració d'intencions del President Cañellas, com fa darrerament, feta molt recentment i que proclama la voluntat no intervencionista del Govern en l'economia de les Illes fent la mateixa professió de fe neoliberal que vostè ha anat fent de forma continuada d'ençà que és conseller, encara que no tots els consellers del Govern diguin el mateix, avui n'hem sentit un que deia coses ben diferents.

L'Europa comunitària de la qual formam part i que vostès empren com a excusa per dir que consagra aquesta economia de mercat i deixa clara la voluntat no intervencionista és, ben diferentment del que vostès diuen, clarament intervencionista, planificadora - una paraula a la qual vostès tenen una por increïble -, dirigista en matèria econòmica, i la política del seu govern també ho és, malgrat tots els cants d'aquest presumpte liberalisme.

Vostès, per exemple, ordenen el sector turístic, estableixen requisits per poder exercir determinades actuacions empresarials, estimulen mitjançant crèdits blancs determinades categories de l'oferta, promouen concretes ofertes complementàries, assumeixen els dèficits dels promotors urbanístics a través d'inversions especials - diuen vostès - per millorar la infraestructura de les zones turístiques o estimular el seu embelliment, decreten condicionaments per als apartaments que s'han de comercialitzar com a oferta extrahotelera, promocionen a través de campanyes específiques el consum d'un dels productes que aquí ofertam al consumidor, l'oferta turística, i si no poden entrar en la revolució de preus perquè no els és permès, aconsellen en aquest sentit i anuncien que no autoritzaran l'obertura d'instal·lacions hoteleres que tinguin una categoria inferior a la que vostès han determinat com a ideal.

Intervenem, per tant, i no poc, i no tenim res a objectar en aquest sentit, encara que no coincidim amb algunes de les coses regulen, ordenen i planifiquen, però siguem seriosos, Sres. i Srs. Diputats, lliberal, la política de la Comunitat Europea, que cada any es gasta bilions per garantir la retirada d'excedents de producció agrícola, limita les produccions imposant determinades quotes per a productes excendentaris concrets, penalitza la comercialització de quantitats que sobrepassin les adjudicades a cada productor, paga perquè deixin de produir llet, perquè s'abandonin les terres productives, perquè s'arrabassin vinyes i es permet, fins i tot, matar l'ajut que preveu o que estableix la Comunitat Autònoma per a alguna de les cooperatives, si aquesta comercialitza productes excendentaris?

Intervé Europa i ho fan vostès quan els interessa. El problema és que el Govern de les Illes Balears ha tractat sempre el sector del comerç i el de la indústria amb menys interès que el de l'agricultura i el turisme. Els pressuposts canten: 1.200 milions per a indústria i comerç enfront dels 5.000 d'agricultura i els 6.000 de turisme. Gastam, tiram i no em cansaré de repetir-ho, perquè em sembla absurd i escandalós el mateix en la denostada Exposició universal de Sevilla. l'Expo 92, que en tota l'actuació de la Conselleria de Comerç i Indústria per a tot un any, incloent les despeses corrents i el personal, i així creguin que no anam enlloc.

La retirada per part del Govern del Pla de reflatament del sector del comerç o de les ajudes que els prometia en les negociacions a partir de la vaga de dia 10 - acab, Sr President- fa l'efecte d'un càstig. No és por actuar amb aquesta manca de criteris. Pel desembre aprovam -aproven vostès- uns pressuposts esquistats en matèria de comerç; davant l'amenaça de vaga dels comerciants i a les reunions que fan amb els seus representants, suport a aquest Pla de reflatament i altres qüestions, aquest demanar a Madrid que facin la Llei general de comerç. La vaga es produeix i com a càstig s'anuncia immediatament que es suprimeix aquest pla que establia una sèrie d'ajuts per reflatar, per reconduir, per reestructurar el sector de comerç. .

Açò no és tenir política de comerç, fer-ne avui una de freda i demà una de calenta. Lamentable, Sr. Conseller. Lamentable. La lliçó rebuda amb la vaga de dia 19 és un avís. Si vostès continuen essent incapaçs de donar sortides als problemes d'un sector que ha entrat en crisi, i aquesta crisi és ben evident, els problemes, en lloc de solucionar-se, s'aniran engrandint. Vostès tenen la paraula i potser parlin, potser l'agafin aquesta paraula, potser l'utilitzin, però hem de pensar que l'actuació ha de ser pobra. Ho demostra, entre altres coses, el nul interès que sembla que aquest debat desperta entre els membres del Govern: Tres. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Orfila. Per fixar la posició del Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Diputat Sr. Valenciana.

EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Jo no estic d'acord amb vostè en una cosa, Sr. Conseller:

Que abans de dia 19 tot anava bé i que després de dia 19 no hi vagi res, això no és cert en absolut, perquè si abans de dia 19 tot hagués anat bé no hagués passat dia 19, senzillament per això, i els Srs. Diputats em permetran que comencen pel final, pel que podria ser el colofó d'aquesta interpel·lació, que és el següent: On no hi ha govern, hi ha anarquia, això és el que passa.

Què significa això traduït en termes econòmics? Quan els sectors econòmics es troben en dificultats o necessiten una renovació i el Govern no vol actuar, què passa? Que en desapareixen molts. I als qui no desapareixen, què els passa? Que es renoven d'una manera salvatge, d'una manera dura, però mai segons els interessos de tota la col·lectivitat, això passa, i com que tenim un govern que fins ara no - s'havia preocupat, no

havia actuat en matèria comercial, no havia tingut la voluntat de decidir coses concretes en matèria comercial, a poc a poc el nostre comerç s'ha anat deteriorant i passant per una situació difícil, i atenció, que aquesta situació difícil no és la més difícil en la qual ens trobarem.

La mateixa Conselleria coneix els problemes que té el comerç. Ha elaborat un estudi, està perfectament documentada, i en aquest estudi constaten totes les dificultats que té el sector. Per tant, el que en aquest moment ja hauríem de tenir és precisament un pla d'actuacions que avui, dia 4 de març de l'any 1992, ja hauria de fer temps que hauria d'estar en marxa. Tenim molts de comerços petits poc especialitzats, tenim molts de comerços antiquats i ens manca una regulació de la ubicació dels equipaments comercials. L'any passat, per exemple, l'any 1991, hi va haver 3.600 contractacions manco que l'any 1990, l'any anterior; hi ha una disminució de les vendes, hi ha una disminució de clients, etc., etc., i també hi ha, com ha assenyalat el Sr. Pascual, una petita, petitíssima atenció, petitíssima inversió d'aquest Govern en matèria de comerç.

El Conseller deia: L'any 1991 vam invertir 50 milions en formació. Primera qüestió: D'on venien aquest milions? Qui els aportava? Segona qüestió: En van invertir en tot el tema de comerç 181, però aquest 181 representaven un 2% de tota la inversió de la Comunitat Autònoma, i això també ho hem de dir aquí: Això no correspon a la importància que té aquest sector. Per tant, la inversió pública autònoma en matèria comercial, Sr. Conseller, li agradi o no, les xifres canten, és una inversió de misèria, ho hem de dir així.

Concretament avui, dia 4 de març, quines actuacions concretes i definides tenim per actuar en aquesta matèria? Quan els diputats demanam a aquest conseller que vingui al Parlament i que ens expliqui que s'ha fet en matèria de comerç, vostès s'en què ens diu? Llegiré textualment el que diu aquest Conseller quan ens referim a totes les actuacions anteriors que s'haurien d'haver fet i no han existit: Si aquell Govern no va fer res, no és responsabilitat d'aquest conseller". Implícitament vostè accepta que aquell Govern amb el qual vostè precisament ara s'asseu no va fer absolutament res, amb la qual cosa vostè evidentment vol declinar tota la responsabilitat d'aquella no actuació, o sigui que vostè accepta implícitament que aquell Govern al qual vostè ara pertany no va fer res en matèria comercial.

Pla d'equipaments comercials. Han dit moltes coses. Una proposta de fa més de quatre anys al Parlament, pel mes d'octubre de l'any 1991. Li demanam al Conseller: Què pensa fer amb el Pla d'equipaments comercials? "No sabe, no contesta". Resulta que hi ha un petit moviment que després és un moviment més gran de comerciants i diu que sí, que farà el Pla d'equipaments comercials. Fins i tot un dia després de la vaga, el mateix Conseller deia: "El Govern hara el Plan d'equipamiento comercial, ya esta redactada el anteproyecto". Dia 25 compareix el Conseller al Parlament i casualment ja no ho recordava, concretament va dir que era un tema aparcat i pendent; manco mal que ara hem canviat d'opinió, canviar d'opinió sempre és bo, avui ja diu que no és tema aparcat i pendent, sinó que és un tema obert, que no estan tancats, etc., etc.

Molt bé, Sr. Conseller. Quan, quin dia presentarà vostè aquest pla aquí, al Parlament? Es comprometí, perquè la paraula de

vostès en aquests moments ja no té cap credibilitat, no tenen cap credibilitat perquè moltes i reiterades vegades no han complert la seva paraula. Què hem d'opinar d'un conseller que l'altre dia diu al Parlament que no podrà legislar en matèria de comerç interior quan s'ha signat i rubricat - vostè ho coneix perfectament - un pacte autòmic entre el partit al qual vostè pertany i amb el qual forma govern en aquest Parlament, i el Partit Socialista? Què hem d'opinar, quan diu que no podrà legislar? Clar podrà legislar! Per què no vol legislar, vostè, en aquesta matèria? Per quin motiu? Per què ha canviat d'opinió quan ei mes d'octubre deia que si efectivament tenguessin les competències sí que farien una llei i ara que les tenen diu ho podem fer però no ho volen fer? Per quin motiu han canviat d'opinió?

Jo crec que ho haurien d'explicar aquí, que haurien de dir clarament quins són aquests motius, quines has estat aquestes pressions que han motivat aquest canvi d'opinió. Per què s'ha canviat d'opinió? Desgraciadament, com poden veure els Diputats, la situació del sector del comerç, com s'ha explicat aquí, és ben clara. Primerament tenim un Conseller que, com que no hi era, no sap res, i quan hi és té pressions i canvia d'opinió. El Govern es desentén i fins ara no ha volgut actuar en matèria de comerç i, com deia el Sr. Pascual, evidentment el sector es troba amb dificultats.

Desgraciadament aquest es el resum de la situació en el dia d'avui, però jo, Srs. Diputats, els voldria plantejar una darrera qüestió: Per què és que determinats sectors aconseguixen ràpidament sempre el que volen d'aquest Govern - posarem exemples - i d'altres sectors fa anys i anys que demanen el mateix, ho demanen i ho tornen a demanar, i el Govern ho pot fer i no es fa? Per què, Sr. Conseller? Jo crec que és això el que vostè hauria d'explicar. Per què s'actua ràpidament en el tema de la CAP, s'actua ràpidament en el tema d'AGAMA, s'actua ràpidament en el tema de Cala Mondragó i no s'actua ràpidament en el tema del comerç? Per què? Jo crec que és aquesta qüestió que vostè hauria de respondre, aquí?

Realment, Srs. Diputats, els petits comerciants ho tenen difícil, ho tenen bastant difícil. Són els comerciants que no tenen grans interessos, que no tenen grans advocats que defensin els seus interessos, com passa amb els urbanitzadors i el que necessiten és una actuació ràpida d'un govern, una actuació ràpida i eficient d'un govern que fins ara no ha volgut actuar en matèria comercial.

Jo, Sr. President, vull dir que a pesar d'aquest desinterès que hi ha hagut fins ara en la matèria comercial, a pesar que un director general qualsevol hagi decidit fer i hagi fet tot el contrari del que pensava el Parlament, els agradi o no com a mínim hauran d'escoltar aquí els problemes que té el nostre comerç. Els escoltaran, conti niarem duent-los aquí a pesar que vostè faci el que fan sempre, que es tapar-se les orelles quant el comerç. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per fixar la posició del Grup Parlamentari PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA, té la paraula el Diputat Sr. Carles Cañellas i Fons.

EL SR. CAÑELLAS I FONTS:

Gràcies, Sr. President.

En primer lloc, voldria dir que la nostra postura es d'un suport total al Conseller d'Indústria i Comerç. Crec que ha exposat clarament un postura bastant raonable, encara que paregui que hi ha qualcú que té les orelles tapades o el que és pitjor, que no hi ha pitjor sord que el que no hi vol sentir.

Deixant a un costat les andanades més polítiques que reals, he de dir al Sr Pascual que crec que el Conseller ha dit ben clarament que si volem una llei de comerç que, tal com vostè ha explicat, no és just una qüestió d'urbanisme. He pres unes notes ràpides, vostè ha parlat de formació professional, d'associacionisme, d'ajuts per a la modernització del sector, de disciplina comercial, d'horaris, i tot això hi ha d'entrar, Sr. Pascual. El que no crec que solucioni el problema del sector és la política urbanística, exclusivament urbanística, d'un sector. Si es vol solucionar el problema del comerç, que efectivament té un problema, s'ha d'estudiar en conjunt, no solucionarem el problema del sector del comerç a base de fixar si hi ha d'haver o no tres zones comercials d'aquestes que es diuen "de gran extensió".

S'haurà d'estudiar el problema dels horaris, vostè l'ha esmentat, i quan parlin dels horaris vull veure l'enfrontament dels comerciants del Palma, d'Inca o Manacor - aquest comerç tradicional que li agrada obrir a les nou i mitja, tancar a la una mitja, obrir a les quatre i tancar a les vuit, lliurar els dissabtes i els diumenges - amb el comerç de la costa, al qual lògicament, per raons òbvies, no li interessa obrir els matins, perquè els turistes són a la platja, que podrien tenir tancat fins a les sis de l'horabaixa i tenen obert fins a les onze del vespre, que no tanquen els dissabtes i molt manco els diumenges "ni fiestas de precepto", ni nacionals, ni religioses. Per què? Perquè si vostè compta els dissabtes i els diumenges que hi ha dins una temporada de sis mesos, resulta que els lleva un mes i mig de venda sobre sis.

Això no compagina, són sectors distints; tot això s'ha d'estudiar, Sr Pascual. El que m'ha agradat molt, sobretot, ha estat que després de parlar del comerç des del punt de vista del comerciant, quan vostè parla dels "manteros" ho mira des del punt de vista del consumidor. Jo crec que hem de ser un poc conseqüents. El punt de vista del consumidor no el podem oblidar mai, perquè el comerç no és un sector legítim, és un mitjà per arribar a un fi i el fi és el comerç i el consumidor, no és el comerciant. Per tant, aquest tema no l'ha d'oblidar ni passar-lo per activa i per passiva segons li convengui a vostè. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Cañellas. Pel torn de rèplica, té la paraula el Diputat Sr. Pascual i Amorós.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Jo consider que els discursos que han fet el Sr Orfila i el Sr Valenciano són complementaris del que jo he dit. Ha dit coses

que jo subscriu perfectament i per tant no hi faré altra referència que la de dir que estic content que hi hagi una coincidència en els plantejaments dels tres grups parlamentaris. Jo voldria dedicar-me bàsicament a la resposta del Conseller i després també m'agradaria que sortís a la tribuna el Sr. Conseller de Transports pels aspectes de transports que afecten el comerç, però abans vull dir una cosa al Sr. Cañellas:

Vostè diu dels problemes urbanístics. Què no n'hi ha cap, de problema urbanístic, amb el comerç? Segurament que no, clar que no, o sigui que la vaga dels comerciants no ha estat perquè ha de venir El Corte Inglés, el centre comercial de Portopí, etc., etc., etc. La vaga no l'han feta per això, en absolut. Bé, com que no hi ha cap problema jo els deman que votin a favor de la Llei d'equipaments comercials, la presa en consideració de la qual es tramitarà en aquest Parlament, i ja està, perfecte.

Quant a la Llei de comerç, totalment d'acord. Es posin a fer feina; l'endemà que tinguem la llei de transferència de competències, aquesta que han de fer del Pacte Autòmic, l'entrin al Parlament, nosaltres aportarem el que hàgim d'aportar i el Govern durà la iniciativa, com pertoca.

Respecte del Conseller, el Sr Triay diu que s'ofereixen moltes coses al comerç. Miri, Sr Triay: ofereixen doblers, ofereixen no sé què a canvi d'una qüestió puntual que, segons ha dit vostè, va rompre la negociació. Una qüestió puntual que és que segurament vostès volen el Pla director d'equipaments comercials quan ja s'hagi instal·lat El Corte Inglés, quan s'hagi instal·lat Alcampo, quan s'hagi instal·lat el centre comercial de Portopí, quan hi hagi un altre PRYCA, quan hi ha hagut no sé que més, o sigui que hem de fer el pla quan ja s'hagi fet tot. És la mateixa política que duien amb els espais naturals; varen fracassar perquè varen tenir majoria i ara la volen refer perquè primer han de fer totes les urbanitzacions que volen fer i després protegiran allò que no s'hagi volgut urbanitzar, o també fer el Pla de carreteres quan s'hagin fet totes les carreteres, aquesta es la seva filosofia.

Aquesta qüestió tan puntualíssima és una qüestió de catifa i de pal·li, com he dit abans, i vostès no volen llevar la catifa ni el pal·li, encara hi volen afegir un encenser, i aquest encenser és el decret que vol treure el Sr Conseller de Transports de trasllats comercials. Per consegüent, a mi em pareix que van malament, tal vegada m'equivoc, però em pareix que van malament. Si vostès volen ser sensibles al problema del comerç, llevin la catifa, llevin el pal·li, llevin l'encenser i parlin amb el sector, que no demana que no es facin grans superfícies, el que diuen és que s'ha de fer de manera ordenada.

Aquí hi ha les dades d'una patronal, i no és que jo les doni per bones, però és que el Govern no n'ha donat cap. Diu que de grans superfícies, concretament d'hipers, a Espanya només hi ha dues comunitats autònomes que en tinguin més metres per habitants, que són Cantàbria i Andalusia, totes les altres queden darrera, i encara n'hi ha tres més a fer, i temen perdre 6.712 llocs de feina. Jo no sé si tenen raó, però vostès, ho han estudiat? Ho han estudiat? Han estudiat les repercussions d'El Corte Inglés en el carrer de Sant Miquel, en el carrer dels Oms o en el carrer del Sindicat? Què passa, què passarà des del punt de vista urbanístic, si ve una gran superfície comercial i resulta que com que tal vegada la gent no passarà pel nucli antic sinó que anirà directament a l'establiment en qüestió i se'n tornarà, el nucli

antic s'anirà deteriorant i deteriorant i aviat començarà a haver-hi rates. Serà bo, això, per a la ciutat, des del punt de vista urbanístic?

Parla del consumidor. Molt bé, ja hem arribat al consumidor. El Partit Popular és un gran defensor del consumidor. Quan? Quan es tracta de l'empresa mallorquina, de l'empresa balear. A l'hora de BALCON, no! Quan vàrem discutir aquí el tema de BALCON, que aquest diputat va du una proposta de resolució per liberalitzar el transport marítim vostès varen dir que no. No ho recorden, això, i ha costat més del 50% d'augment a l'efecte del transport en el cost d'insularitat, o sigui que quan hem d'anar contra l'empresa mallorquina, sí, i quan hem d'anar a favor de les grosses, no.

Jo crec que hauria de ser al revés. Som dins una economia de mercat; fent les puntualitzacions que ha fet el Sr Orfila, la Comunitat Econòmica Europea és una economia de mercat mixta i si es posen restriccions a aquesta economia de mercat, si se'n posen al turisme i a l'agricultura, també s'ha d'ordenar el comerç, i això ho fan les altres comunitats autònomes, ho fa Catalunya, ho fa Galícia. Hi ha legislació comparada de França, per exemple, que jo tenc allà dalt i no l'he duta, que també regula el tema de les grans superfícies. Clar que n'han de venir, de grans superfícies; naturalment que sí, però primer és el pla i després les grans superfícies, no pot venir tothom que vulgui, s'han de veure els efectes que tenen damunt el conjunt perquè es pot anar a la ruïna.

O és que l'economia de mercat és més important que anar a la ruïna? Jo crec en la filosofia de l'economia de mercat, però nosaltres som una terra petita on afortunadament hi ha una xarxa de petita i mitjana empresa que voldrien altres comunitats autònomes, gràcies al fet que els anys seixanta encara no necessitaven 2.000 milions de pessetes per fer un hotel. Ens queda un teixit social d'empresaris i treballadors d'empreses pròpies, d'empreses de les illes que no tenen, per exemple, a Canàries, i així els va. Aquest Govern, si no canvia de postura, va destruint aquesta empresa, aquest teixit social illenc, i aquesta falta de sensibilitat és greu.

El Conseller ha dit que hi ha una via de diàleg oberta. A mi em pareix que vostès juguen a amagatalls. Per què no parlen amb AFEDECO i amb PIDECO? Per què telefonen o es cobreixen amb la CAEB i la PIMEN? Per què no parlen amb de comerç, amb Comissions Obreres Comerç i parlen amb UGT i Comissions Obreres? Per què? Què passa? Els tenen por perquè els han donat una lliçó amb la vaga? Sres. i Srs. Diputats, a mi em pareix que anam malament.

M'agradaria que el Conseller de Transports m'explicàs per què l'encenser, també. Transworld S.A, una empresa que ha demanat a la seva Conselleria per fer excursions turístiques comercials, per anar a vendre mantes. Dia 12 de febrer li diuen que sí, dia 20 de febrer, vuit dies més tard, la Conselleria de Turisme, li donen el títol d'agència de viatges. Quina pressa, Sr. Conseller, quina pressa! La Llei de transports terrestres diu primer hi ha d'haver l'agència de viatges per demanar els trasllats i vostès ho fan al revés, o sigui que ja no sols és l'encenser, això, és l'encenser ple d'encens.

Per acabar, Sres. i Srs. Diputats, ara que hi ha dos consellers d'Unió Mallorquina, jo esper que la paraula mallorquina del

nom del partir serveixi perquè no oblidin les seves rels. Jo esper que tot el temps que han estat aquí fora han intentat convèncer el President Sr. Cañellas, que també hi és, perquè reconsiderin la situació i entre tots donem satisfacció a un sector que representa el 20% de tota l'ocupació de les Illes Balears, que representa un volum de vendes de la meitat del producte interior brut. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. Per a contrarèplica té la paraula el Conseller Sr. Triay i Humbert.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA (Cristòfol Triay i Humbert):

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

El Sr. Orfila m'ha fet dues preguntes concretes i jo els hi contestaré Tenim capacitat d'ordenar el sector? Jo he dit abans que no em tancava en absolut al Pla d'equipaments comercials; per tant: tenim capacitat per ordenar amb un pla d'equipaments comercials? SL Oferirà via Llei de competències de consumidor quan tinguem via aprovació de Congrés i Senat per poder legislar? SL Per tant, les seves preguntes concretes queden contestades.

Sr Valenciano, vostè diu que hem rebut pressions. quest Conseller no ha rebut cap pressió de ningú per modificar els criteris, perquè no els he canviat en absolut. És lògic que el mes d'octubre digués que no es podia fer una llei de comerç, perquè no temem competències. Per tant, el mes d'octubre li vaig dir el que podia fer; ara continuo dient que mentre no hi hagi a nivell nacional una aprovació d'aquest Pacte Autonòmic que s'ha firmat sobre el tema, tampoc no podem legislar, per tant, mentre nosaltres no tinguem la seguretat que podem legislar en aquest tema, en principi no farem res.

EL SR. PRESIDENT:

Perdoni, Sr. Triay, però li vull fer notar que la contrarèplica és en relació amb la rèplica del Sr Pascual dins la interpel·lació.

EL SR. CONSELLER D'INDÚSTRIA I COMERÇ (Cristòfol Triay i Humbert):

Perdó. Bàsicament el Sr. Pascual únicament ha rallat de si aquest pla d'equipaments comercials es duria o no endavant. Jo li dic que en principi no estaré tancat en aquest tema i que les negociacions que es van fer a nivells sectorials i sindicats no van tenir un final feliç. Per tant, és lògic que intentem obrir una via de negociació diferent per tornar a encarrilar el tema. Jo dic que el Govern és totalment obert per poder trobar una sortida al tema del comerç i que nosaltres creim que amb els plantejaments que feim de dotar pressupostàriament tant en tema de formació com de subvencionar amb interès els crèdits per remodelar els establiments comercials existents, que creim que és una de les vies més importants perquè al llarg d'aquests pròxims tres anys el petit comerç es pugui posar al dia, crec, repetesc, que és un tema important i una postura digna d'aquest Govern, i això no es va acceptar. Nosaltres ho continuarem intentant.

Quant al Pla d'equipaments comercials, que diu que nosaltres volem legislar quan tot s'hagi fet, nosaltres creim que jurídicament hi ha uns interessos adquirits per algunes propietats concretes que alguns ajuntaments tenen en via d'aprovació inicial o provisional i, per tant, creim que és un tema que no pertoca a aquest Govern, sinó en tot cas als ajuntaments, sigui el de Palma, el de Marratxí o el que sigui, i en darrer terme a la Comissió Insular de Mallorca, de manera que no entrarem en aquest tema. Nosaltres llegirem a partir de i no per anar en contra de. Volem que això quedi clar aquí, en aquesta Cambra, i per tant, quan s'hagin reconduït aquestes negociacions entre les parts implicades - empresarials, consumidors i sindicats - i puguem tirar endavant aquesta proposta, nosaltres creim que el sector del comerç, del comerç petit i mitjà, tindrà el suport d'aquest Govern. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Triay. Conclòs, idò, el debat d'aquesta interpel·lació, se suspèn la sessió, que es reprendrà demà a les quatre i mitja de l'horabaixa. Moltes gràcies a tots.

(Recomença la sessió)

11.3) INTERPEL·LACIÓ R.G.E. NÚM. 23/92, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA, RELATIVA A POLÍTICA D'ENSENYAMENT DE LA MÚSICA A LES ILLES BALEARS.

EL SR. PRESIDENT:

Sres. i Srs. Diputats, bones tardes.

Passam a la Interpel·lació del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a política d'ensenyament de la música a les Illes Balears. Pel Grup interpel·lant, té la paraula el Diputat Sr. Pons i Pons.

(Pausa)

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats:

La música és un dels elements fonamentals dins l'educació de les societats europees modernes, però s'ha de reconèixer que encara és una assignatura pendent del sistema educatiu dins l'Estat espanyol. No és una matèria nova en aquesta Cambra, ja que hi ha hagut iniciatives, hi ha hagut llargs debats sobre la situació de l'ensenyament de la música a les Illes Balears i si el Govern de la Comunitat Autònoma - la Conselleria de Cultura, Educació i Esports, que en té la responsabilitat directa - compleixen o no la responsabilitat d'impulsar la música, tant en l'aspecte estrictament educatiu o com element de la cultura de les nostres illes.

La veritat és que s'ha de reconèixer que s'han donat passes positives, però que encara ens trobam molt enfora d'assolir allò que podríem dir un nivell de normalitat que ens permetés dir que ens trobam en una situació normal i que, senzillament, anam avançant i perfeccionant. S'han donat unes passes, però l'avanç que s'ha produït en matèria d'ensenyament musical encara és molt precari.

Per quina raó? En primer lloc, el sistema educatiu tradicional no contemplava la música com un element central i, per tant, una matèria que no forma part de l'educació dels infants i de la joventut es troba inevitablement en una situació de marginació. Per això el sistema educatiu actual té en projecte rompre aquesta dinàmica i integrar la música dins les escoles, però encara no s'ha dut realment a terme.

Repasant una mica els discursos d'investidura del Sr. Gabriel Cañellas des del 1983 fins al 1991, és evident que la situació de marginació de la música es reitera dins les seves exposicions a l'hora d'afrontar projectes de govern i demanar la confiança d'aquesta Cambra. En el discurs d'investidura del 1983, repassat minuciosament, no hi ha ni una sola referència al tema de la problemàtica de la música a les Illes Balears. El 1987, després de quatre anys d'exercici de govern conservador, en el segon discurs d'investidura únicament hi va introduir dos elements que només s'han complert en part. Deia el Sr. President: "Quant a la promoció de la música, la intenció és doble: Per una part, crear un Institut Balear de la Música i, per una altra, dotar la infraestructura necessària per al conservatori professional que hi ha actualment".

El tema del conservatori, com saben, és un tema recurrent en aquesta Cambra, i la veritat és que cada vegada que n'hem parlat ha estat per denunciar situacions realment imprementables que, malgrat reconeguem que des del 1983 fins al 1992 algunes s'han modificat positivament, encara queda moltíssima feina per fer. Un altre tema seria aquest anunciat aquest Institut Balear de la Música, del qual ens agradaria saber notícies, si és que ja es troba en funcionament, i si és que s'ha projectat que ens diguin quan es realitzarà. D'altra banda, el Sr. President també va anunciar que es donaria continuïtat a l'Arxiu Balear de la Imatge i el So, títol molt pompós, que si vostès res passen el pressupost que té assignat per a enguany, crec que és una partida realment il·lusòria; si no ho record malament, ho dic de memòria, inferior als 2 milions de pessetes. La veritat és que un arxiu amb aquest pressupost no podrà fer gaire miracles.

Arribada l'hora de la gran victòria, de la majoria absoluta, de la seguretat en el govern, la seguretat que no hi haurà crisis - discurs del 1991 - les referències a la música desapareixen completament i es parla d'eixos carolingis, de la gran visió d'Europa, etc., etc., però no sé si es parla de l'Europa dels mercaders, del que no es parla, en tot cas, és de l'Europa de la cultura. Si es prenen la molèstia de recórrer un poc aquesta Europa i d'escoltar amb atenció com van les coses pels països més avançats, concretament a Alemanya, veuran que seria impensable l'educació d'un ciutadà d'Alemanya sense una formació musical. Per tant, hi ha una situació d'endarreriment. Un govern reiteradament conservador - 1983, 1987, 1991 - s'ha limitat simplement a fer petites passes.

Què s'ha fet realment en el terreny de la música i què queda per fer? Ho plantejarem així perquè no ens diguin que únicament aprofitam la presència en aquesta tribuna per donar un repàs al Govern i que realment no hi ha alternatives. Alternatives n'hi ha: Volem que ens expliquin quina política es du i volem anunciar uns elements de crítica i uns elements alternatius que hi hauria per posar remei a aquesta situació.

Ja he dit que el debat que avui plantejam té uns antecedents clars per part del Grup SOCIALISTA Dia 20 de novembre del

1986 hi va haver un debat entre el Sr Moll i el Sr Gilet centrat en el tema concret del conservatori, on la situació de tercermundisme va ser oportunament denunciada, es va denunciar - i crec que els fets que han vingut després han donat tota la raó a aquella denúncia - la presència de personatges que exercien unes funcions dins el conservatori, que es va reiterar aquesta denúncia per part d'aquest diputat que parla en un debat amb la Consellera Sra. Ma Antònia Munar, dia 5 de maig del 1988, i la situació continuava essent pràcticament la mateixa quant que el conservatori, tot i que havia ampliat plantilles, que creixia, es mantenien aquestes herències del passat en forma de persones, la presència de les quals dins el conservatori no era precisament fruit d'un acord democràtic, que impedièren la modernització d'aquest centre.

Ja varem dir que nosaltres no estàvem disposats a mantenir califats dins cap institució, però el temps va passar i ja saben que tots els problemes, segons diuen, es resolen amb el temps, i el temps va dur la jubilació d'aquest senyor i el que no varen poder aconseguir els polítics, el que no varen tenir voluntat política de resoldre, ho va resoldre el temps a través d'una oportuna jubilació. Tenim el conservatori amb el càrrec califal disponible, diríem, i ja podem parlar d'un problema que afortunadament el temps ha resolt.

No obstant això, a un nivell més elemental, l'any 1986 la Comunitat Autònoma de les Illes Balears va posar pomposament en el Butlletí una xarxa d'escoles elementals de música. No és que la creàs, després hi haurà un debat. Jo vull respectar la iniciativa del Grup PSM i EEM referent a la idea que aquesta Comunitat Autònoma ha creat escoles elementals de música, però veurem clarament que no és així, es tracta d'una iniciativa municipal a la qualla Comunitat Autònoma, en tot cas, s'ha limitat a donar unes ajudes més aviat petites, però que en tot cas han ajudat al seu funcionament.

Fruit del debat del 1988 va ser l'acord d'aquest Parlament que hi hauria un pla de necessitats d'ensenyaments musicals. Deu ser com l'Institut Balear de la Música, realment encara esperam que ens expliquin puntualment quines són les necessitats que té l'ensenyament musical de les Illes Balears, quines són les responsabilitats que el Govern està disposat a assumir a través de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports i quines respostes pensa donar a aquesta problemàtica.

L'any 1988 realment la resposta va ser bastant significativa. Ens varen dir que aquesta Comunitat Autònoma, la Conselleria de Cultura, Educació i Esports, duia a terme una infraestructura, una infraestructura que després veig que no es tanta, és una iniciativa bàsicament municipal al nivell inferior, xarxa d'escoles elementals de música. A nivell de conservatori, efectivament s'ha practicat una política d'estendre el conservatori a altres centres fora de Palma, tot i que la infraestructura del conservatori encara continua presentant deficiències molt greus també fruit d'una situació heretada, però que l'any 1983 la Comunitat Autònoma, el govern conservador, no va rompre. Va permetre que es mantengués una situació dins el conservatori que va dur com a conseqüència la perpetuació d'aquesta persona, la col·locació de gent no preparada a través d'oposicions ma_ negades dins aquest centre i, en conseqüència, ara en tocam els resultats.

Es va parlar d'una organització eficient - supòs que no es referia al Conservatori, perquè allò continuava funcionant a la seva manera -, es va parlar de programes amb aquesta retòrica tan ben muntada que fa el Sr Rotger, es va parlar d'una xarxa de centres musicals - supòs que es referien a les escoles elementals de música - i es va parlar d'un programa d'educació musical coordinat amb el Ministeri d'Educació. En un paraula, l'any 1988 no varen faltar bones intencions a la Sra. Consellera, però la veritat és que crec que les expectatives han estat clarament defraudades a l'hora de fer un balanç real i positiu.

Per què no s'han complert les expectatives? Entre altres coses, perquè les deficiències que s'exposaven en aquest plenari, que eren caparrudament negades per part de la Consellera, finalment han estat denunciades no precisament per un diputat en un debat polític acalorat, sinó que senzillament s'ha fet una exposició de les deficiències d'una manera molt més contundent. Com sabrà la Sra. Consellera, dia 25 de novembre del 1991 es va fer una acta per part del Sr Jaume Gual Mora, inspector d'educació a Balears, on a través d'un informe - el tenc aquí - es va denunciar que el Conservatori presentava deficiències realment greus referides concretament al consell escolar, referides a l'admissió d'alumnes, referit a matrícula en primer curs de grau elemental, es 'la denunciar la simultaneïtat de matricules, etc., etc.

A continuació, inevitablement, es va armar la gran polèmica pública. Es va dir que quan un centre presentava deficiències, com presentava i crec que presenta encara el conservatori - si de cas ja m'ho desmentirà -, els títols expedits en condicions d'irregularitat manifesta de funcionament del centre podrien ser legalment invalidats. Per què no hi ha hagut invalidació de títols? Senzillament perquè, tractant-se que la inspecció de l'educació a Balears és una competència de l'Estat central i el Conservatori és una competència de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, per evitar un problema de tipus polític això no s'ha dut realment a terme, però les denúncies manifestades a través d'aquest informe bastant detallat per l'inspector Sr. Jaume Gual i Mora, crec que haurien de ser objecte d'atenció per part de la Conselleria, que hauria de posar remei...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pons, li prec que vagi acabant...

EL SR. PONS I PONS:

Sí, ara acabaré. Creim que el Director General d'Educació, en comptes de sortir, com va fer, a anunciar que pràcticament no pensaven fer cas a aquesta inspecció, haurien de donar compte a aquest Parlament que totes les deficiències detectades han estat desmentides, ja que hi hauria pogut haver un error d'interpretació per part de l'inspector, o bé que s'han corregit, si realment no s'ha estat capaç de desmentir-les. Si no treballen bé dins el cap de l'educació, si en el moment en què es detecten unes deficiències i es denuncien en actes d'inspecció, no en un debat polític, no hi posen remei, realment l'educació musical de les Illes Balears el conservatori en concret, com a màxima expressió, no podem dir que vagi per bon camí. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Té la paraula la Consellera de Cultura, Sra. Munar.

LA SRA CONSELLERA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Ma Antònia Munar i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Realment avui, Sr. Pons, en principi li he de donar la raó. Li he de donar la raó perquè és cert que la formació musical és molt important dins un sistema educatiu i realment és una pena, tants d'anys que fa que vostès tenen el sistema educatiu i que són al poder, que hagin estat incapaços de fer que l'ensenyament musical entri a formar part d'aquest sistema educatiu que vostè i jo coincidim que és bàsic i molt important, però desgraciadament no és aquest el camí que vostès duen.

És cert que també tenen molt bones intencions i que han fet una LOGSE on es parla que en un futur això serà possible. El cert és que ja era possible a tots els centres abans dits privats i avui en dia concertats, on la formació musical entrava dins els seus programes. Desgraciadament, amb els retalls que vostès fan a tots aquests centres avui dits concertats, la formació musical no tan sols no ha anat en increment, sinó que ha anat desapareixent. Això ho podem agrair al seu govern i a les possibilitats econòmiques que ofereix a aquests centres i també als públics. No obstant això, li he de dir que jo estic d'acord que seria bo que de cara al futur aquest sistema musical entràs i sens dubte altres iniciatives com les escoles musicals no haurien de ser una càrrega per a la Comunitat Autònoma que, com vostè diu, no té competències, però que sí les hem hagut de dur endavant si volíem que hi hagués una formació musical mínima.

També ha fet referència - una mica fora del tema, perquè jo creia que avui s'havia de parlar de la política d'ensenyament de la música - a discursos d'investidura del President del Govern i ha dit que l'any 1987 va parlar d'infraestructura. Jo crec que vostè haurà de reconèixer que en infraestructura s'ha fet molt, que en aquests moments a Menorca i a Eivissa els conservatoris es troben en perfecte estat i que la infraestructura del de Mallorca ha millorat moltíssim. També ha parlat que va anunciar l'Institut Balear de la Música, que tal vegada no es va dur endavant, però hi ha una iniciativa tant o més important com és la Fundació Pública per a la Música, amb l'orquestra simfònica, els premis de composició, etc., etc., que com vostè sap, perquè n'és membre, ha tengut unes iniciatives prou importants dins aquesta Comunitat.

Pel que fa a l'acta del Conservatori, vostè em va fer la pregunta per escrit i jo li he tornat la resposta per escrit. En resum, li dic que em pareix indignant que vostès, el Partit Socialista, tinguin una acta quan aquesta acta avui encara no ha arribat al conservatori. Crec que el primer que s'ha de fer quan s'aixeca una acta d'inspecció és enviar-la, en aquest cas, al mateix conservatori, perquè nosaltres poguéssim al·legar allò que creguéssim oportú, que sens dubte no és, ni molt manco, el que va reflectir a la premsa el Sr. Andreu Crespi, que crec que va ser molt poc conscient quan va fer les manifestacions que va fer, alarmant un públic que pot estat ben tranquil perquè les titulacions del conservatori han estat, són i continuaran essent vàlides. No obstant això, com que té la resposta per escrit, em remet a la mateixa perquè la llegeixi.

Pel que fa a la política d'ensenyament de la música a les Illes Balears, la política que duim és exactament la mateixa que li vàrem explicar detingudament en aquest Parlament amb motiu

d'una interpel·lació pràcticament similar del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb el núm. 159/91, de 8 de febrer, i que reiteradament he confirmat al llarg de moltes i diverses intervencions durant l'any 1991: dia 29 de gener, dia 14 de març, dia 20 de març, dia 31 d'octubre, i els dies 20 i 21 de novembre. Prec, per tant, al Grup Parlamentari SOCIALISTA que tingui a bé prestar atenció a les nostres intervencions, per tal de no repetir constantment el que ja s'ha dit en diferents ocasions ja que nosaltres, en el marc d'una política estable i coherent, no acostumam a canviar tan sovint.

En resum, la nostra política es continua basant en cinc punts. En primer lloc, el millorament de la infraestructura d'edifici, que ja li he explicat que s'ha fet a Menorca i a Eivissa, que s'intenta fer a Mallorca; de professorat, de recursos didàctics, d'instruments. Aquests darrers tres anys s'han inaugurat, com li he dit, els de Maó i d'Eivissa; també s'han insonoritzat els locals de Palma, s'ha homologat el sou de tot el professorat, s'han incrementat les plantilles, s'han ampliat les jornades i s'han invertit més de 10 milions en instruments musicals.

Pel que fa a la formació del professorat, que és el segon apartat, s'han realitzat nombrosos cursos de formació tant a nivell nacional com a nivell internacional. Es destacable la creació de la càtedra internacional Frederic Chopin per a alumnes i per a professorat. També s'ha fet, dins l'ordenament acadèmic, una millora en la gestió; hi ha una nova organització per departaments i per tutories. S'han informatitzat la gestió i la matrícula. No és cert això que vostè diu que és un caos, aquests darrers anys s'ha millorat molt i el darrer any la matrícula va ser un èxit total. Hi ha una reconversió i increment d'instruments. Per primera vegada s'han pres mesures per tal de reduir l'alumnat i de professionalitzar al màxim el conservatori; s'ha passat de 1.200 alumnes a 1.100.

Al quart punt hi ha una projecció social del conservatori. Creim que els resultats són extraordinaris. Hi ha més de 62 activitats musicals, hi ha concerts d'alumnes amb l'Orquestra d'alumnes de Menorca, amb la Coral d'alumnes d'Eivissa, amb l'Orquestra de Cambra i bandes de música dels alumnes del Conservatori de Palma, els concerts amb l'Orquestra Simfònica de les Illes Balears conjuntament amb alumnes del Conservatori. S'ha atorgat la medalla d'or de Polònia al Conservatori, ha aconseguit el Legado Julio Esteban, hi ha les Escoles d'Estiu musicals de Menorca i de Santanyí, ha la creació d'associacions de pares d'alumnes del Conservatori de palma, s'ha fet un conveni amb l'Orquestra Simfònica.

A l'apartat núm. 5 hi ha la consolidació de les escoles de música. En aquests moments es prepara la primera trobada d'aquestes escoles i crec que aquest apartat el podem deixar per a una segona intervenció, que crec que ve tot seguit.

A més de totes aquests dificultats que he exposat, en aquests moments la nostra política educativa està pendent de les noves directrius de la reforma d'ensenyament musical i dels decrets de mínims que crec que ben aviat es publicaran. Encara que les perspectives de la reforma són molt poc precises i també molt complexes, especialment per ser adaptades a un medi pluriinsular com el nostre, crec que podem dir amb satisfacció, com ja s'ha apuntat en reunions que s'han mantingut a nivell de l'Estat, que el nostre Conservatori es troba en molt bones condicions per adaptar-se a aquest nou model d'ensenyament

musical, ja que en molts d'aspectes ens hem avançat a la reforma que ara es pretén començar. D'altra banda, tan aviat com es defineixin els nou mòduls procedirem a concretar el disseny d'aquest nou edifici del Conservatori de Palma.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Per fixar la posició i pel Grup Parlamentari MIXT, té la paraula el Diputat Sr. Vidal i Juan.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Molt breument, hem començat aquesta sessió amb música i no voldríem desentonar, però sí fixar la nostra posició, que no és altra que dir que en la política de l'ensenyament de la música donarem suport a totes les iniciatives que ens pareguin correctes, perquè nosaltres no volem entrar en aquestes discussions de si la responsabilitat és d'uns o dels altres, si és que hi ha deficiències en aquesta política d'ensenyament; no volem entrar en si el Conservatori té o no irregularitats, però sí volem dir que la política de l'ensenyament de la música és una cosa important i, per tant, fixar la nostra posició, com he dit abans, de suport a qualsevol iniciativa que pugui millorar aquest ensenyament. Més tard veurem una interessant proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM, i també en aquest cas segurament tendrem una postura similar. Per tant, davant la interpel·lació que ha fet el Grup SOCIALISTA, aquesta és la posició d'aquest Grup MIXT. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Vidal. Pel Grup Parlamentari PSM i EEM, té la paraula el Diputat Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Ens trobam amb un tema que preocupa particularment al nostre Grup, no debades tenim presentada una proposició no de llei que es veurà immediatament que sol·licita, entre altres coses, més dotacions i recursos per a les escoles elementals de música. Per tant, no ens estendrem en aquest punt ja que tendrem ocasió d'entrar-hi amb detalls en defensar la proposició, però així mateix ens agradaria donar la nostra visió global quant a la política d'ensenyament musical, tema particularment important ja que, a part de trobar-nos amb una manifestació artística, comença a popularitzar-se entre la nostra joventut. Afortunadament hi ha un esclat d'afecció a la música, milers de joves estudien solfeig i instruments als conservatori i a les escoles elementals de música. Naturalment, com més estudiants, més necessitat de professors, d'aules, de material didàctic. En definitiva, com sempre, més necessitat de recursos econòmics.

No entrarem a valorar el problema de les escoles de música, he dit que ja el veurem més tard, però on sí ens agradaria entrar seria a reivindicar el paper de les escoles de música que, al nostre entendre, són conservatori atès que descentralitzen i contribueixen a la desmitificació del primer. En aquest sentit, creim que s'haurien d'establir mecanismes de col·laboració, de supervisió i d'assessorament per part d'aquestes; pot ser una línia aquesta que ja ha anunciat la Consellera - ja s'ha fet la

convocatòria - d'aquesta trobada d'escoles elementals de música.

No obstant això, entrem en el tema del Conservatori. La realitat és que - li hem de donar la raó, Sra. Consellera, el Diputat Sr. Pons també ho ha reconegut - s'observa una millorança. Si fa uns anys demanàvem als alumnes, que són els usuaris del conservatori, què es podia fer per millorar el seu funcionament, ens contestaven: Tancar-lo. No hi veien solució. Avui en dia, com a mínim, demanen més professorat, demanen més mitjans; com a mínim ja s'aporten solucions. Evidentment, les mancances existeixen, però nosaltres voldríem entrar dins aquesta línia i, amb la nostra modesta opinió, donar possibles solucions que evidentment el grup del Govern és qui les ha de dur a terme.

Ja s'ha dit que una rèmora dels passats són alguns professors realment incapacitats per impartir un ensenyament superior. Sense comptar aquestes places deficientment ocupades evidentment es pot fer cosa amb això, no els coneixem encara falten professors de percussió, en fusta falten professors d'oboè i de fagot, en metall falten professors de trompa, trombó, tuba, bombardí, i en corda, segons les nostres informacions, no hi ha professor de contrabaix; es poden matricular lliures, però no oficials.

Es diu que no es convoquen aquestes places perquè no hi ha alumnes suficients, però també podríem dir que no hi ha alumnes perquè no hi ha professors. L'exemple el tenim en el cas de la trompeta: Fa pocs anys no hi havia professor, no hi havia alumnes; una vegada posat el professors, els alumnes de trompeta hi són. El tema del professorat tal vegada sigui el més complex, perquè és necessària una remuneració digna o si no, els bons professors se'n van. Una altra vegada el problema del finançament, però tal vegada hi hagi solucions.

Una possible solució, que també ho seria per a l'orquestra de les Illes Balears, és compaginar l'ensenyament i la interpretació musical. Les oposicions, per tant, s'haurien de convocar per cobrir places d'orquestra i docència. En aquest cas, amb una dedicació parcial a les dues activitats, el professor tendria una remuneració digna que permetria assolir un bon nivell de professorat, que en aquest cas transmetria als alumnes els seus coneixements. Aquest sistema, segurament vostès el coneixen, ja s'ha adoptat a Galícia, a Múrcia i especialment es digne de tenir en compte el cas de Tenerife, on l'orquestra ha assolit un bon nivell, un nivell elevat que a la vegada ha repercutit damunt la qualitat de l'ensenyament.

Evidentment el problema és molt complex i difícil de resoldre sense un finançament adequat, però entenem que es podrien establir prioritats a l'hora de distribuir els recursos. Entenem que l'ensenyament musical és prou important per incloure'l dins aquestes prioritats, especialment amb aquest boom d'afecció a la música que hi ha actualment a les Illes Balears. En tot cas, si aquestes idees que avui hem aportat poden servir per fer un ensenyament musical més digne, evidentment aquest debat haurà estat positiu. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Sampol. Pel Grup Parlamentari PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA, té la paraula el Diputat Sr. Coll i Allés.

EL SR. COLL I ALLÉS:

Gràcies, Sr. President. El Grup Parlamentari del PP-UM comparteix aquesta inquietud que hi ha en tots els grups sobre la política d'ensenyança de la música a les Illes Balears, no faltaria més, però hem de dir i especificar que d'aquesta política, com molt bé ha dit l'Honorable Consellera, només l'any passat se'n va parlar cinc vegades seguides. Nosaltres pensàvem que el tema havia quedat prou aclarit, nosaltres l'hi tenim i, per tant, ens alegra sentir, com a novetat, el que ha dit el representant del grup del PSOE que el nou sistema educatiu integrarà l'educació musical. Això sí que creim que s'hauria d'haver fet fa molts d'anys, és l'únic positiu que treim.

Quant a les escoles, em pareix que el Sr. Sampol ja s'ha avançat a explicar el que veurem més tard. Per tant, jo no m'hi detendré gens; el que sí volem dir i repetir és que el nostre grup dona suport total a la labor i la programació de la Conselleria, tal com molt bé ha explicat l'Honorable Consellera, i esperam que continuï per aquest camí, que no dubtam que donarà els seus resultats positius per a l'ensenyança musical a les Illes Balears. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Coll. Per al torn de rèplica, té la paraula el Sr. Pons i Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Afortunadament hem donat una passa endavant. Ja no parlam només de la problemàtica del Conservatori de Palma, entre altres coses perquè el problema s'ha jubilat, no perquè vostès l'hagin resolt, ho recordin. No varen afrontar el problema i quan hem sentit parlar que els sous s'han anivellat, clar, aquells professors que demanaven què eren aquells signes que hi havia vora el pentagrama, perquè no sabien música, a aquests també els han anivellat el sou, i aquells que pensaven que els filòsofs clàssics eren Aristòtil, Plató i Descartes també hi són, també cobren el sou. Això és una herència, i no és una herència del franquisme, és una herència de fa més poc temps. El Sr Gilet no ho va poder resoldre, ja li vàrem dir des d'aquesta tribuna: No plantegis si aquell o tu, perquè si no, tu te'n aniràs, i clar, aquest problema ha quedat. D'això vull que en siguem conscients, el Grup SOCIALISTA ho és que "aquellos polvos trajeron" no "esos lodos", però sí aquests professors que són allà i que com a mínim haurien de cercar qualche funció que no fos impartir l'ensenyament musical dins el conservatori, cosa que serà un poc difícil perquè, a més, encara voldran ensenyar música, això és el problema. Dic l'anècdota perquè no creguin que va tan bé. Ha millorat una mica, però els problemes persisteixen.

El tema és si hi ha una política seriosa d'ensenyament de la música a les Illes Balears i si no hi és, si hi ha un programa, un projecte seriós perquè quan les competències educatives, que ho

hem dit tantes vegades, un dia hi haurà un pacte, deixin de fer victimismes i comèdies, hi haurà un pacte. El pacte s'ha produït i evidentment hi haurà competències educatives, ja no podem plorar més i ens trobarem que ens ve tota la problemàtica damunt, s'hauran acabat les excuses i aleshores, què hem de fer?

La veritat és que l'enfocament que donen al tema de l'ensenyament de la música és extremadament primari. En primer lloc, Sra. Consellera, hauríem de saber quin paper vol assignar a cada institució. Si ha de funcionar una xarxa d'escoles elementals de música, que són bàsicament centres impulsats pels ajuntaments, fins on estan disposats a impulsar aquesta xarxa, perquè clar, si un ajuntament amb un pressupost molt modest hi destina 2 milions i mig o 3 milions de pessetes i la Conselleria n'hi posa 350.000, la veritat és que ens agradaria saber qui és que impulsa la xarxa d'escoles elementals de música, quin paper han de tenir aquí els consells insulars.

D'ençà que tenen la majoria en els tres consells, una de les quals amb una combinació un poc especial, els consells han quedat absolutament laminats quant a competències, jo no he sentit ningú per aquí que digués: A cada illa, l'atenció a les escoles de música es farà a través del consell insular per un sistema tal i tal. Jo crec que l'article 39 de l'Estatut encara és en vigor. O hi havia una previsió estatutària que quan la dreta guanyaria els pilars fonamentals desapareixerien i el Govern passaria al Consolat de Mar a tots els efectes? Què vol dir? Jo he demanat que ens donin una informació referent al tema d'ensenyament de la música i al paper dels consells insulars. No només ha de parlar del tema dels consells insulars en qüestió d'urbanisme, per interferir, per anar allà i fer una llei impugnada per un tribunal i l'endemà fer-ne una altra que digui que serà legal allò que el tribunal ha dit que no ho és.

Li ho vaig dir moltes vegades, Sra. Consellera i li ho torn a repetir: Té l'avantatge de tenir una conselleria que no té grans grups de pressió darrera i que, per tant, els problemes que té aquesta conselleria són problemes de voluntat política, de bona administració. Jo sé que els ajuntaments, els consells insulars i la Comunitat Autònoma passen dificultats; avui els doblers no sobren enlloc. Fins i tot li diré que crec que en el tema de les escoles elementals de música, com en el tema de la Fundació de les Illes Balears per a la Música, és molt important que aquesta política que aquí s'ha demanat que es detallàs i només s'han donat quatre pinzellades doni unes expectatives reals.

Les escoles elementals de música són per formar gent en els municipis a un nivell elemental. El conservatori és un nivell superior, que ha d'anar enllaçat amb una política perquè les persones que destaquin puguin anar a altres conservatoris a través d'un sistema de beques, d'ajudes, etc., perquè clar, si aquí surt un bon pianista o un bon violinista i és d'una família modesta, clar! vostè no vol fer acció social, ja ho va dir ahir amb motiu d'una pregunta, però els fons públics deuen ser per ajudar la gent que mostra capacitat i que si no hi ha una ajuda per la part pública no tindrà possibilitat de formar-se.

Quin programa tenen? Això és una xarxa que va completament lligada. Des d'aquesta tribuna, Sra. Consellera, jo no li he sentit explicar això. Això són qüestions absolutament elementals, vol dir que no hi ha programa, senzillament vol dir que s'han trobat amb unes iniciatives en els pobles i han agafat el Butlletí Oficial: "Xarxa d'escoles elementals de música", com si ho

haguessin creat vostès. Idò no. Tenen un programa? Realment jo en tenc dubtes molt seriosos.

Un altre tema: No demani al Partit Socialista, que avui té la responsabilitat de governar l'Estat que li han atorgat els ciutadans després de guanyar diverses eleccions per majoria absoluta de governar l'Estat. Li podem demanar responsabilitat, però des del 1982, per favor!, perquè com deia un escriptor valencià, concretament el Sr. Joan Fuster, en aquest país la dreta governa des del Paleolític. Clar! Quina és la reforma educativa musical o no musical que ha impulsat? En la matèria educativa, els conservadors han estat sempre en contra de les reformes. Afortunadament, el Govern socialista, que un dia evidentment acabarà, haurà estat prou llarg per poder impulsar unes reformes ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pons, li prec que vagi acabant, que té el temps totalment esgotat.

EL SR. PONS I PONS:

Ara acab, Sr. President. I un dels elements que haurà introduït aquesta política educativa - tan criticada, per cert, pel seu Director General - dels socialistes haurà estat la introducció de la música dins el sistema educatiu, sistema educatiu que pràcticament d'aquí a dos dies passarà per les seves mans i hauran de gestionar.

La veritat és que en matèria de música pensàvem que haurien superat el nivell elemental, però creim que per arribar a un bon nivell encara hi ha d'haver idees i voluntat d'aplicar-les. Avui n'hem vist molt poques. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Pel tom de contrarèplica, té la paraula la Consellera Sra. Munar. No la utilitza.

III.1) PROPOSICIÓ NO DE LLEI R.G.E. NÚM. 2065/91, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI PSM I EEM, RELATIVA A ESCOLES ELEMENTALS DE MÚSICA.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la Proposició de Llei núm. 2065, presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a escoles elementals de música. Té la paraula en nom del grup proponent, el Diputat Sr. Sampol i Mas.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Pareix un plenari monogràfic, el d'avui, però el calendari ho ha volgut així. De totes maneres, tal vegada sigui més convenient, ja que som en matèria.

Si entre els distints programes de la Conselleria de Cultura havíem d'elegir el que hagués donat millors resultats, des del nostre punt de vista segurament seria el del suport a les escoles elementals de música. Des de la signatura dels convenis entre

les distintes escoles municipals - no oblidem la important aportació dels ajuntaments -, ja han passat uns quants anys, això devia ser l'any 1986, els resultats no poden ser més espectaculars tenint en compte els recursos econòmics invertits per la Conselleria. L'any 1991, segons una resposta a una pregunta del nostre grup, 9.400.000 pessetes. Nou milions escassos que, vénen des de l'any 1986, sense augmentar, però que possibiliten que centenars o milers d'alumnes de la part forana puguin estudiar solfeig, instrument, incorporar-se a bandes de músiques i corals o seguir estudis musicals superiors.

D'aquests resultats en són testimoni directe la mateixa Consellera o el President del Consell Insular, que mitjançant les trobades de bandes han pogut comprovar com en poquíssims anys les bandes de música han crescut espectacularment, han incorporat un gran nombre de joves i de nins i, sobretot, han augmentat la seva qualitat interpretativa. Un altre aspecte positiu i que en una política de promoció musical és fonamental, és la captació de nous afeccionats a la música mitjançant familiars, amics, gent que acompanya els músics novells i segueixen les seves actuacions.

Però aquelles escoles de música que firmaven els convenis amb la Conselleria fa uns anys, quan aleshores algunes sols disposaven d'un professor o dos i tal vegada una dotzena escassa d'estudiants, avui han crescut. Els alumnes, afortunadament, s'han multiplicat; les classes ja no es redueixen a iniciació en el solfeig, sinó que ja s'examinen dels darrers cursos i a la vegada n'han entrat de joves. Les escoles han de procurar professorat en les distintes disciplines instrumentals fins i tot en aquelles que ni el Conservatori disposa de professor i els alumnes s'han d'anar a examinar al Conservatori de València, per exemple.

Aquelles petites escoles han passat a tenir dotzenes d'alumnes, professors especialitzats en la majoria d'instruments, cant coral, mentrestant, inexplicablement, les subvencions de la Conselleria en tots aquests anys no han augmentat ni una pesseta. Aquelles 350.000 o 400.000 pessetes anuals, segons la categoria de l'escola, que fa uns anys permetien iniciar una experiència que s'ha demostrat més que positiva, continuen exactament igual amb la particularitat que hi ha l'augment del cost de nivell de vida, l'augment progressiu de les despeses en professorat.

Evidentment, en aquest moment tot això ofega econòmicament les escoles elementals de música. Sols un gran voluntariat format per afeccionats a la música, pares, alumnes, ajuntaments, patronats, però sobretot per un col·lectiu de professors infravalorat que fa una tasca extraordinària pèssimament remunerada permet els grans resultats que s'obtenen. Paradoxalment, anualment es reben instruccions del Conservatori - instruccions totalment correctes que persegueixen el millor funcionament possible de les escoles de música - que recomanen uns horaris mínims per a solfeig, per a instruments, per a cant coral. Tres hores setmanals de solfeig com a mínim, quinze hores d'instrument, sense especificar com s'han de pagar aquestes hores mínimes, indispensables, d'altra banda, per fer un aprenentatge correcte.

Aquest seria un primer aspecte a resoldre, un augment de les dotacions econòmiques a les escoles que possibiliti afrontar l'ensenyament en condicions dignes. La veritat és que no comprenem com aquestes dotacions no s'han augmentat

anualment, com a mínim, amb l'augment del nivell del cost de vida. Sincerament, voldríem que el grup que governa i especialment la Sra. Consellera prenguessin això en consideració. Tampoc no suposaria un esforç econòmic massa gros, els ajuntament ho fan i, evidentment, també ho fan les famílies que paguen unes quotes mensuals.

A part d'això hi ha altres aspectes que voldríem tractar sense donar a entendre que nosaltres tinguem la solució de tots els problemes que es plantegen, però com una aportació positiva a la política d'ensenyament musical, des del reconeixement que compartim tots els grups que es fa una feina positiva amb la pretensió que aquest ensenyament musical sigui el millor possible. Un d'aquests aspectes que fins ara ha descuidat el conservatori és el suport didàctic laboral i material a les escoles. Manquen orientacions al professorat, unificacions de plans d'estudi, intercanvis d'experiències, aportacions de material. S'han donat casos que un mes abans de l'examen encara no s'ha fet públic el programa d'alguna matèria, com també és necessari facilitar al professorat uns criteris pedagògics unificats.

A la vegada, seria convenient establir un règim de visites d'inspeccions per part de personal qualificat del conservatori, no per sancionar, sinó per detectar aquells problemes més comuns i corregir-los; per conèixer, en definitiva, les dificultats de cada centre i proposar-hi solucions. Reconeixem que es fan coses, hi ha dotacions en materials per adequar les escoles, però evidentment és la nostra obligació demanar més i esperam que vostès ho entenguin.

Finalment, cal donar una solució a la demanda de professorat d'aquells instruments més especialitzats. Evidentment, hi ha instruments minoritaris, temes en els quals una petita escola de música no pot contractar un professor. Una solució seria la de professors compartits entre diverses escoles, encara que els alumnes d'alguns municipis s'haguessin de desplaçar. Es tracta de rendibilitzar al màxim els recursos, oferint una solució a aquell col·lectiu entusiasta que fins ara només pot seguir la carrera musical, en casos concrets, acudint a un professor particular, això si disposa de la capacitat econòmica suficient.

D'altra banda, les escoles elementals, com deia abans, compleixen una funció important i és la de descentralitzar el conservatori, de desmassificar unes instal·lacions que es veurien desbordades si tots els alumnes dels pobles es vessin obligats a acudir al conservatori. Aquests pocs milions més que reclamam per dignificar les escoles elementals, ¿per quant s'haurien de multiplicar per dotar suficientment el Conservatori, en el cas que es produís una allau massiu d'alumnes cap a aquest? Ja que les escoles realitzen aquesta funció de descentralitzar el conservatori, s'haurien de tractar com a tal, com a conservatoris de música, tractar-les i dotar-les dels recursos humans i materials necessaris.

Aquests són alguns dels problemes més urgents que tenen les coses elementals de música. Evidentment, ens trobam amb la dificultat de sempre, el finançament, però en aquest cas no és possible que l'Administració creàs unes expectatives fa uns anys - creades per la Conselleria i els ajuntaments mitjançant els convenis - i que no actualitzi anualment les dotacions. Això només tendria una justificació si el programa no hagués funcionat, però és evident que no ha estat així, sinó tot al contrari, els resultats són espectaculars i el motiu és clar.

Record que ho dèiem en el debat de pressuposts: Quan per realitzar una activitat, un programa concret, una actuació, es compta amb un cos de voluntaris, cada pesseta que s'inverteix en aquest tema es veu multiplicada, es multiplica enormement la seva rendibilitat, i ens trobam en aquest cas. La música té la virtut de reunir i unir persones de distintes edats, afeccions, ideologies, i en aquest moment ens trobam en un esclat d'afecció a la música. Tot el que hi puguem invertir, tot l'esforç que hi dediquem resultarà multiplicat.

Per tant, senyors del Govern, Sra. Consellera - avui m'ha tocat dirigir-me a vostè i esper que en un to no tan agre com vostè està acostumada - li he de donar l'enhorabona per la iniciativa de fa sis anys, però ara no la faci malbé. Les escoles de música es troben en un moment vital, necessiten un nou impuls econòmic, és clar, però també de suport tècnic i de direcció. No deixem que una bona iniciativa es perdi i, sobretot, no deixem a l'estacada els alumnes, els professors i tots els que fan possible que l'ambient musical vagi a més cada dia. Per això avui feim aquestes propostes modestes, sense concretar res en absolut.

Simplement demanam "que el Govern de les Illes potenciarà les escoles elementals de música dotant-les de recursos econòmics suficients per tal que puguin impartir les hores mínimes de classes recomanades pel Conservatori de Música i Dansa de les Illes Balears". Segon, "el Govern de les Illes Balears facilitarà a les escoles elementals de música el suport didàctic i material, procurant la unificació de criteris pedagògics entre el professorat". Tercer, "el Govern de les Illes Balears facilitarà a les escoles elementals de música professorat d'instruments minoritaris, encara que sigui mancomunadament entre diverses escoles", i finalment, "el Govern de les Illes Balears crearà les places d'instruments que encara no tenen professorat al Conservatori de Música i Dansa. Aquestes contractacions es faran preferentment en forma de contracte a temps parcial per a orquestra i docència, alternant així els professors les dues activitats podent assolir una remuneració digna".

Evidentment, aquí no hi ha ni calendaris. Són una declaració d'intencions que, com a mínim, voldríem veure immediatament concretades amb un augment de suport econòmic. Gràcies.

(L'Honorable Sra. Vice-presidenta substitueix el Molt Honorable Sr President en la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Té la paraula la Consellera de Cultura, Sra. Munar.

LA SRA CONSELLERA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Ma Antònia Munar i Riutort):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sres. i Srs. Diputats.

Pel que fa a les escoles elementals de música i una mica lligat també amb el Conservatori, perquè la darrera proposta també ho lliga, he de dir que la Conselleria de Cultura, Educació i Esports creu que no es procedent la presentació d'aquesta proposició no de llei en aquests moments per la raó que pràcticament tots els punts que integren el seu contingut ja s'apliquen o formen part del programa d'educació per a aquest proper quadrienni, si bé

s'ha de remarcar que hi ha unes petites diferències que crec que s'haurien d'explicar pel que fa al concepte que vostès tenen de les escoles de música i el que tenim nosaltres.

Efectivament, la Conselleria ja dóna suport econòmic a les escoles elementals que integren la xarxa, d'acord amb el Decret de la Conselleria 50/86, de 18 de maig, BOCAIB núm. 19, de 20 de juny del 1986. Potser que tenguí raó sobre que l'ajut sigui insuficient; això no passa amb les escoles bàsiques de música, passa amb quasi totes les activitats culturals del meu departament. D'altra banda, l'equip directiu del Conservatori convoca periòdicament reunions, sessions de treball, de coordinació de criteris i de suport didàctic amb els professors d'aquestes escoles elementals.

Pel que fa a la creació de places d'instruments, la Conselleria ja ha procedit a la conversió de mitges jornades en jornades completes, ha presentat l'informe oportú sobre l'increment de places que s'ha d'atendre segons les possibilitats pressupostàries que tinguem i actualment s'elabora el conveni de col·laboració entre l'Orquestra Simfònica de les Illes Balears i la nostra Conselleria per ajudar a les escoles bàsiques de música per tal d'aprofitar tots els músics de l'Orquestra com a personal docent a temps parcial.

Ara bé, crec que hauríem d'especificar que les escoles bàsiques de música varen ser una iniciativa que jo remuntaria a fa uns vuit anys, a través del Consell Insular de Mallorca, que va començar amb ajudes a tots els pobles de Mallorca de professors per a música. Amb aquests professors es varen iniciar el que després serien les escoles de música actuals i des d'aquell moment el Consell Insular sempre va tenir la idea que aquestes iniciatives, fossin municipals o privades, naixessin entorn d'aquelles agrupacions musicals, corals o bandes que existien en aquell moment en el poble i mai no van voler ser unes escoles que depenguessin del conservatori o que fossin un conservatori bis.

En aquests moments, no existeixen uns requisits mínims d'infraestructura, titulació i professorat. L'Administració, per tant, no pot ni crec que degui fer-se càrrec de tot el que suposaria una participació directa si les escoles de música fossin part del Conservatori de Música, perquè el cost que això significaria seria de molts de milions de pessetes. No és possible que amb els nostres pressupostos actuals es puguin assolir aquestes escoles, el que podem fer és ajudar a aquestes iniciatives municipals i col·laborar econòmicament. En plena reforma de l'ensenyament musical - i aquest és un altre problema - crec que cal esperar veure què passa exactament amb tota la reforma, quin paper tindran les escoles de música i quins seran els seus requisits mínims, atès que ens trobam en un moment d'impasse que realment no sabem si l'ensenyament musical es durà a les escoles i quin paper quedarà per a les escoles bàsiques de música. Tal volta aquell moment serà el de definir si han de col·laborar amb el Conservatori o si haurien de ser els instituts. Per posar-nos en un llenguatge paral·lel al de l'ensenyament, que es pogués l'ensenyança general bàsica musical a les escoles, que després els instituts fossin aquestes escoles de música i el Conservatori fos la universitat. Això encara s'ha de definir; abans he dit que tot d'una que sabríem la definició total del seu paper, ens posaríem a treballar en aquest tema.

Així tot, la Conselleria és i ha estat sempre molt conscient del paper que juguen aquestes escoles dins la formació musical i ha volgut donar-les el suport que ha pogut. Com sabrà, quan es va establir aquesta xarxa d'escoles se'ls va ajudar econòmicament a través d'uns convenis. i també se'l donen ajudes per tal que puguin adquirir instruments musicals que no són de les mateixes partides, per tant la suma que ha fet no és del tot correcta. També se'ls dóna una orientació tècnica i pedagògica des del Conservatori, col·laboram perquè puguin fer intercanvis i en aquests moments, com he dit, es prepara una trobada per tal que ens expliquin quines són realment les necessitats i amb què podem col·laborar.

Ara bé, el que vostè diu que en fem cas com si fossin un conservatori més, de posar tots els professors en nòmina, etc., és una possibilitat que en aquests moments no hem pogut contemplar pressupostàriament. Li asseguro, Sr. Sampol, que si fa temps els alumnes del conservatori deien que el que s'havia de fer era tancar-lo i ara demanen un augment de pressupost és que ens trobam molt en Unia amb les escoles de tot Europa i jo crec que de tot el món. Realment sempre fan falta més professors i sempre que hi ha més professors la qualitat de l'ensenyament va en augment, lògicament tots estam d'acord en aquest tema.

Sobre que falten determinats professors, pot haver-hi dues circumstàncies. Un dels motius podria ser que hi hagi algun instrument que tenguí poca acceptació i els alumnes no s'hi apuntin, però bàsicament quan falten professors que la gent tenia interès que hi fossin és perquè s'ha donat el cas que en algunes convocatòries que s'han fet no han aparegut perquè no sempre hi ha disponibles tot els tipus de professors.

Pel que fa al boom musical del qual vostè ha parlat, fa molts d'anys que en aquesta Comunitat es treballa en música. Es va fer a través del Consell Insular, a través de la Conselleria i també hi participen els ajuntaments. Tenguí en compte que entre les escoles bàsiques de música, els conservatoris, els concerts que es realitzen a totes les Illes Balears, els ajuts de totes les institucions a entitats privades, a fundacions, etc., que col·laboren en el boom musical; a corals, bandes de música, etc., amb tota seguretat la nostra Comunitat en aquests moments és la Comunitat Autònoma amb el nivell musical més alt de tot Espanya. Crec que és un dels punts dels quals podem estar orgullosos, si bé, sens dubte, és molt millorable. Gràcies.

(L'Honorable Sr. Vicepresident segon substitueix el Molt Honorable Sr. President en la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. El Sr. Sampol té la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President i Sra. Consellera. Celebrem que ja hagin posat en marxa algunes de les solucions que nosaltres apuntàvem, principalment quant al professorat a temps parcial, vist que va donant resultat a altres llocs de l'Estat. Pel que fa a la concepció de l'ensenyament musical en el futur, és clar que s'ha d'incorporar la música a les escoles, però el que no passarà mai serà que dins l'EGB se supleixi la funció que actualment fan les escoles de música. Dins l'EGB és podrà fer una iniciació

de la música, però evidentment allà no es poden fer grups, que per aptitud o per afecció musical uns destaquin i vulguin fer la carrera i els altres, simplement perquè no els agrada o perquè no tenen aptituds, no continuaran aquest nivell. L'únic que es podrà fer dins l'EGB és això: Impartir una cultura musical, una iniciació a la música que possiblement possibilitarà que algun al·lot descobreixi la seva vocació i l'encarrilem cap a l'ensenyament seriós de la música.

D'aquí que nosaltres diguem que les escoles elementals de música són conservatori. No ho deim des d'un punt de vista material si amb la pretensió que es doti o que la Conselleria es faci càrrec d'aquest professorat. Evidentment això és inimaginable en aquest moment, és totalment absurd, però sí que ens ho hem de plantejar conceptualment, és a dir, les escoles elementals de música són conservatori atès que fan exactament la mateixa funció que fa el conservatori i és possibilitar que determinats alumnes estudiïn la carrera musical amb totes les conseqüències, evidentment fins a un cert nivell, i aquí és on hi ha un altre concepte que també m'agradaria que quedàs plantejat, com a mínim, en aquesta Cambra.

Correm el risc d'assignar dos rols distints, part forana-ciutat, és a dir, pareix que feim part forana-escoles elementals de música, per tant nivell bandes de música; ciutat-conservatori de música, nivell orquestra, i això du que ja dins els nostres esquemes es produeix el que dins els ambients musicals ja s'anomena com el fenomen bandisme, en el bon sentit de la paraula i amb tot el que suposen les bandes, però pareix que la banda de música és un fi, és el darrer escaló, i que els nostres al·lots, quan ja s'han incorporat a la banda de música, han arribat al màxim, i això evidentment ho hem de combatre, evidentment amb la possibilitat de recursos que tenim, però les bandes de música con un primer escaló i la nostra pretensió ha de ser que els al·lots que tenen aptituds dins la part forana passin a una petita orquestra de cambra i, per què no?, a l'orquestra. Aquest és el concepte que voldríem introduir aquí dins, tal vegada tendrem més ocasions de parlar-ne, però això és bàsic: Les escoles elementals de música fan la funció de conservatori i, per tant, hem d'intentar ajudar-les en tot allò que sigui possible.

Finalment, per una pregunta que li vàrem fer hem vist que l'assignació a les escoles durant l'any 1991 va ser de 9.400.000 pessetes. A la Llei general de Pressuposts hi ha assignat a aquest programa 12 milions. No sé si aquí vostè també hi deu posar dotacions en material, m'ho imagín, i tal vegada, ara, aquesta trobada d'escoles, però sincerament, Sra. Consellera, ja faria un esforç, intentaria augmentar la dotació a les escoles elementals, cregui que ho comencen a necessitar. Gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Vol intervenir la Consellera per tancar la qüestió? Té la paraula.

LA SRA CONSELLERA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Ma Antònia Munar i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Bàsicament estam d'acord i si el plantejament és a nivell conceptual no hi ha problemes, el problema ve quan després del plantejament conceptual s'han de

fer els pressuposts i assumir les responsabilitats. Pel que fa a les escoles bàsiques de música part forana-conservatori-ciutat, no és el meu criteri. Com a representant de la part forana, jo crec que el Conservatori hauria de ser, com he dit abans, la universitat on anassin els millors, els que realment han superat els nivells de les escoles bàsiques; no obstant això és difícil que en poc temps es pugui llevar el costum dels nins de Palma anar al Conservatori i als de la part forana els vagi millor anar a les escoles bàsiques, que tal vegada després, en un determinat nivell, els faci peresa venir a Palma, etc. No obstant això, estam totalment d'acord que això no ha de ser així.

Pel que fa a la resposta i a les quantitats econòmiques, és perquè les escoles bàsiques s'ha nodrit de dos llocs, unes quanties que eren els convenis que es feien i per una altra part venien dotades per a adquisició d'instruments musicals i eren partides que no eren tan finalistes però que, vistes les necessitats de les escoles, s'havien posat. Per tant, a part d'això també hi ha les trobades, etc., que s'hauran de pressupostar i que no crec que vagin en aquesta partida.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Pel Grup Parlamentari MIXT, té la paraula el Sr. Vidal i Juan.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President, i, si m'ho permeten, sense deixar l'escó fixarem la nostra postura sobre aquesta proposició no de llei que presenta el Grup Parlamentari PSM i EEM. Aquesta manera d'intervenir no és en menyspreu d'aquest tema sobre el menys desagradable dels renous, segons el va definir Napoleó, sinó senzillament perquè creim que queda molt clar a l'exposició de la proposició no de llei i a pesar que la Sra. Consellera ha donat les seves raons per dir que en certa manera no hi ha havia lloc a aquesta proposició no de llei, nosaltres hem deduït de la seva intervenció que a pesar que comparteix la preocupació amb el grup proponent, ha reconegut que quant al primer punt de la proposició no de llei que ens ocupa considera que els recursos que es donen a les escoles elementals són insuficients.

Per tant, creim que queda justificat que es demani que es dotin d'uns recursos econòmics suficients. No valen, Sra. Consellera, almenys per a aquest grup i per a mi en particular, les excuses pressupostàries, perquè indubtablement aquest tema de les escoles elementals, a pesar que pot dur una dotació un poc important dins els pressuposts de la Conselleria, creim que si fa falta fer modificacions de crèdit es pot atendre.

Quant al suport didàctic i material, ja diu que es dóna, la qual cosa vol dir que s'està d'acord amb la proposta, i, finalment, que aquestes escoles elementals es considerin part integrant de la tasca del Conservatori, ella mateixa ho ha dit, sí, són l'ensenyament bàsic i per tant, d'alguna manera ham de tenir aquesta consideració.

Per tant, nosaltres creim que es pot fer un esforç per part de la Conselleria, un esforç perfectament possible, i donar ajuda i suport a aquestes escoles elementals de música que, com ha dit molt bé la Sra Consellera, són les que llavors han de nodrir d'alumnes més avantatjats el Conservatori i els conservatoris de les nostres illes. Per tant, el nostre grup donarà suport a aquesta

proposició no de llei del Grup Parlamentari PSM i EEM. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vidal. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Sr. Pons i Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Sra. Consellera.

Ja tornam a viure una situació molt antiga en aquest Parlament. Jo voldria dir al Sr. Sampol que aquesta història de dir-li: "No és preocupi, això que vostè proposa ja ho feim, estigui tranquil", permeti que l'enganin una vegada, però que no l'enganin més, perquè no és cert. El plantejament que vostè ha fet i el plantejament que hi ha darrera les paraules de la Sra. Consellera indiquen que no van en absolut, afortunadament, pel mateix camí.

Què ha passat amb la xarxa d'escoles elementals de música de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, creada pel Decret 50/1986, de dia 28 de maig? Que es va despertar una gran expectativa, s'hi va voler donar una pompositat i apuntar-se unes determinades medalles, però clar, quan un es posa es medalla i aquí s'acaba el compromís, no hi ha problema, podem treure el caixó i posar totes les que facin falta, però si després de la medalla hi ha d'haver partides pressupostàries, aquí ens hem d'aturar i aquí, inevitablement, ens hem aturat, perquè el que diu la literatura, la música del Decret, de xarxa d'escoles elementals, que s'hi podran integrar les escoles que depenguin de les corporacions locals, tres categories - escoles de tipus A, 6 professors; escoles de tipus B, quatre; escoles de tipus C, un - expedició de títols d'acord amb el Ministeri, etc., etc., tot això, quan una persona ingènua ho llegeix, els ciutadans no tenen per què ser mal pensats, deu dir: Això deu ser una cosa realment seriosa, però després li han respost a vostè mateix, Sr. Sampol. La resposta que li han donat quant al suport econòmic a aquestes escoles de música, quan repassam les repartides, això fa riure, no sé si un diputat, però sí un calçetí, el calçetí de Tàpies, que realment és monumental.

Si parlem d'escoles elementals de música impulsades per la Conselleria per la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, la segona població de Mallorca, concretament Manacor, 600.000 pessetes; la tercera, que ja és Calvià, 350.000, això amb una massa de més 20.000 ciutadans i per tant amb unes escoles de música amb un alumnat important. On anam? 350.000 pessetes per a escoles de música a una població de més de 20.000 habitants, això deu ser realment una broma. Això és la realitat, això és la realitat i, - clar, quan jo llegia la proposició no de llei, pensava: Afortunadament el Sr. Sampol és un ciutadà respectuós i creu el que diu el Butlletí, que això és una xarxa d'escoles, que darrera això hi ha una voluntat de fer unes inversions importants per millorar el nivell educatiu de la joventut i la infantesa dels nostres pobles, ja que bàsicament tenen una incidència en els pobles i encara més en els pobles petits.

M'ha recordat una cosa: La importantíssima funció educativa que tenen aquestes escoles. Entre les meves afeccions, que en tenc moltes, record que una vegada vaig recopilar dades sobre

una banda de música local; vaig parlar amb persones de molta edat que hi havien participat i em va quedar gravada una frase que he recollit de memòria. Un dels músics em va dir: Cap dels qui formarem la banda - es referia a una banda del finals de la dictadura i principis de la segona república - va sortir gat ni jugador. Per què? Perquè estaven ocupats en una cosa que els motivava extraordinàriament, havien d'anar als assajos, havien de tocar, hi havia una disciplina seriosa i això és un element de cohesió social.

El Sr. Sampol, Sra. Consellera, li planteja que si no volem tenir bandes de delinqüents hem de tenir bandes de músics, hem de tenir escoles i aquí han d'invertir, han de deixar de venir amb beneitures de 300.000 pessetes per a Algaida i 300.000 pessetes per a Escorca, perquè això no és seriós, i si no, tanquin: Fora xarxa d'escoles, no en volem més, però vostès tenen una cucanya, la van entretenir, vénen aquí i diuen que no hi ha pressupost, etc., etc. Clar, no hi ha pressupost perquè no n'hi han posat; vostè va demanar 4.500 milions i només n'hi varen donar 3.000. No va ser el Grup SOCIALISTA, vostè ho sap perfectament.

Amb el mateix pressupost de la Comunitat Autònoma es poden fer bastants més coses, però al final sempre acabam allà mateix, sempre, el problema de l'ordre de prioritats. Hi ha conselleries que tenen vara alta i que tenen uns recursos importants, sobretot conselleries de tipus clarament electoral, el senyor que seu devora el President, un exemple claríssim electoral, vengui, presidència, inflar la bolla, contactes amb ajuntaments, etc., i en canvi conselleries que tenen funcions socials importants, com aquesta, clar, no podem sonar i al mateix temps ballar. Si hem gastat doblers en una cosa, llavors quan vénen les escoles elementals de música hem de posar quatre excuses: Ja ho feim, no es preocupi, estigui tranquil, compartim la seva sensibilitat, esperam una reforma educativa. Que és que no esperen? I quan vengui la reforma educativa, què passarà? Que hi haurà una capgirada pressupostària i un daltabaix? Perquè llavors sí que hi haurà necessitats.

Per tant, Sr. Sampol, jo crec que ens entenem en moltes coses i en una important: Vostè i jo venim de pobles pràcticament idèntics quant a població i quasi quasi quant a afecció per la música. Sabem perfectament les necessitats que hi ha en aquests pobles i sabem la funció educativa que cap en l'exemple d'aquell vell músic, exposat d'una manera molt clara i concreta. Les escoles elementals de música estan infradotades, la negativa a votar afirmativament que ha anunciat la Consellera indica que no hi ha una voluntat d'incidir. La connexió entre escoles elementals de música i conservatori és una pura ficció, la relació entre escoles elementals de música i la Fundació de les Illes Balears per a la Música-Orquestra de les Illes Balears és una ficció. No hi ha gent que comenci a una escola, després passi a un conservatori i acabi dins aquesta orquestra de les Illes Balears. Potser que un dia aquest sigui el camí, però en aquest moment realment no ho és, i si no, repassem la nòmina de músics, repassem la nòmina de músics.

Quant al tema del Consell Insular, clar, la Sra. Consellera ha aprofitat; jo li vull dir que crec que aquí es demostra, per què és que si el Consell Insular - per cert la constitució del Consell va ser anterior a la Comunitat Autònoma, quatre anys - però una vegada que la Comunitat Autònoma agafa una responsabilitat de titularitat d'unes competències, ha de donar compliment al

article 39 i és evident que vostès han d'actuar coordinadament - vostès amb una funció i el Consell Insular amb l'altra - de cara precisament a les escoles elementals de música, que si són, per imperatiu del Decret, de les corporacions locals, quantes vegades no haurem dit allò del Consell Insular, ajuntament d'ajuntaments? On és l'ajuntament d'ajuntaments, aquí? Quin paper li assignen? Quina quota de participació econòmica tenen? Etc., etc.

Sr. Sampol, jo el vull felicitar com a portaveu del Grup Parlamentari PSM i EEM perquè crec que aquesta proposta indica una sensibilitat per donar resposta a una necessitat, a una voluntat. Vostè ha parlat de voluntarietat, ha estat una expressió molt afortunada. Quan una societat es mou - tantes vegades han parlat de societat civil -, es vol estructurar i ho fa d'una manera decidida, amb molta dedicació, ha de tenir un suport. Deixin de repartir misèries a les escoles i governin seriosament. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Pel Grup Parlamentari PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA, té la paraula el Diputat Sr. Coll.

EL SR. COLL I ALLÉS:

Gràcies, Sr. President. Ho faré des de l'escó, no perquè la música no mereixi tots els meus respectes i admiració, sinó perquè em pareix que l'Honorable Consellera ha explicat amb tots els seus pèls i senyals, diríem, el que eren les escoles elementals. No entraré a debatre la intencionalitat de la proposició, ja que amb el fons de la mateixa, que és el seu millorament, pens que hi estam completament d'acord tots els grups que integren aquesta Cambra. Si que hem de dir que no la creim procedent per la raó explicada per l'Honorable Consellera que pràcticament els punts que integren el seu contingut ja s'apliquen o formen part del programa que té la Consellera per a aquest temps proper, sempre tenint en compte aquest emperò de les possibilitats. No m'estendré en cada un dels punts perquè ja s'han rebutat, però voldria fer una mica de referència al t.o amb què s'ha proposat aquesta proposició no de llei, així com el seu reconeixement de l'esforç i la rendibilitat de les possibilitats econòmiques que es destinen a les escoles, ja que li puc assegurar que almanco el Consell de Menorca també ajuda a aquestes escoles. Per tant, és un ajuda a tres bandes, ajuntaments, consells i govern - o Consellera, en aquest cas - que creim que fa molt rendibles aquestes partides que tots reconeixem que podrien ser molt més altes, per bé que nosaltres confiam en unes paraules que ha dit l'Honorable Consellera, que diu que tot açò és molt millorable. Nosaltres creim en l'equip que hi ha al davant de la Consellera i que ells seran els primers que intentaran millorat tot açò.

Per tot açò i compartint - repetesc - el seu interès en la millora de qualitat, però també per tot el que he exposat anteriorment, el nostre Grup no donarà suport a aquesta proposició no de llei. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Coll. Per què demana la paraula, Sr. Sampol?

EL SR. SAMPOL I MAS:

Per contradiccions.

EL SR. PRESIDENT:

Li don un màxim de tres minuts per intervenir en aquest sentit.

EL SR SAMPOL I MAS:

Si, perquè és una contradicció donar suport i votar en contra. Al conveni hi ha tres categories, A, B i C, i jo crec que, com a mínim, s'hauria de respectar el conveni. Un prec a la Consellera dins aquest minut. Si no troben precedent callaré, perquè que és respectuós i dins el to distès d'aquest debat.

EL SR. PRESIDENT:

És que la qüestió incidental que havia tengut amb la Consellera ja s'ha tancat i jo entenc que els altres grups - s'han limitat a fixar la seva posició, no han entrat en debat amb vostè, així que, vist el to de la seva intervenció, jo crec que no hi ha lloc a aquesta d'ara.

EL SR SAMPOL I MAS:

No pretenia polemitzar, simplement dir que el que si s'hauria de fer seria reconèixer la categoria de les escoles que han accedit a un nivell superior, perquè vaig tenir ocasió d'intervenir en representació d'una organització musical per demanar aquest reconeixement de categoria i el Director General va contestar que allò no era possible per motius pressupostaris, perquè una esmena del PSOE i del PSM ho havia impossibilitat. A partir d'ara, supòs que ja no es tornarà a produir; de totes maneres esper que aquest debat hagi estat positiu i que, com a mínim, la Sra. Consellera farà el possible per incrementar aquestes partides que ha reconegut que són necessàries. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Passam a la votació de la proposició no de llei.

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets, per favor?

A favor, 26; en contra, 31; abstencions, cap. En conseqüència, queda rebutjada la Proposició no de llei núm. 2065, del Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a escoles elementals de música.

III.2) PROPOSICIÓ NO DE LLEI R.G.E. NÚM. 2264/91, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA, RELATIVA A PLA D'ACTUACIÓ EN MATÈRIA DE PROMOCIÓ SOCIAL DE LA MINORIA GITANA EL SR. PRESIDENT:

Passam a la següent proposició no de llei, que és la núm. 2264, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a pla d'actuació en matèria de promoció social de la minoria gitana. En nom del grup proponent, té la paraula el Diputat Sr. Obrador.

Sr. Secretari segon, podria fer lectura del text de la proposició?

EL SR. SECRETARI SEGON:

Sí, Sr. President.

“El Grup Parlamentari SOCIALISTA presenta la següent proposició no de llei:

El Parlament de les Illes Balear acorda:

1.- El Govern de la Comunitat Autònoma crearà una comissió de seguiment i coordinació de les mesures del pla d'actuació en matèria de promoció social de la minoria gitana, on estiguin representats, a més de les administracions competents, les associacions gitanes i les de veïns.

1. 1.- El Govern de la Comunitat crearà un centre cultural gitano per tal de donar a conèixer la realitat actual dels gitans de les Illes Balears, fomentant el coneixement de la història i cultura gitana i la relació entre països i gitans.

2.- El Govern de la Comunitat estimularà la recuperació dels oficis tradicionals artesanals amb els quals el poble gitano ha estat familiaritzat.

3.- El Govern de la Comunitat realitzarà un pla de formació especial destinat a la formació de gitans joves.

4.- El Govern de la Comunitat, juntament amb els ajuntaments, fomentará la millora de les condicions per a la venda ambulants i facilitarà la tramitació dels permisos i l'adaptació d'aquests a les peculiaritats del comerç tradicionalment practicat pels gitans.

5.- El Govern de la Comunitat, mitjançant l'IBAVI, reservarà un 20% dels habitatges socials que es construeixen per al reallojament de les famílies gitanes. Entre aquestes, tendran prioritat les que presentin un grau d'integració que les permeti fer un ús adient dels habitatges socials que els siguin assignades. Les famílies gitanes que per raó del modes de vida tradicionals del poble gitano presentin greus dificultats per adaptar-se als habitatges socials seran objecte d'un programa d'adaptació a l'habitatge a càrrec del centre cultural gitano finançat per la Comunitat Autònoma.

6.- El Govern de la Comunitat promourà un pla d'alfabetització dels gitans adults.

7.- El Govern de la Comunitat, mitjançant conveni amb el Ministeri d'Educació i Ciència, promourà l'escolarització i millora del nivell educatiu dels joves gitans.

8.- El Govern de la Comunitat realitzarà un programa d'assistència i reinserció social dels gitans drogoaddictes al mateix temps que incideix en els mitjans de comunicació socials per tal de contrarestar la imatge estereotipada que tot gitano és un traficant de drogues.

9.- El Govern de la Comunitat, a través de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports, atorgarà anualment una ajuda d'investigació per estudiar la realitat històrica i socials del col·lectiu gitano a les Illes Balears”.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr Moll. Té la paraula el Sr. Obrador.

EL SR. OBRADOR I MORATINOS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

La proposició que avui du el Grup Parlamentari SOCIALISTA a la consideració d'aquesta Cambra no voldria que es considerés com un retret al Govern o com atac clàssic de l'oposició al comportament d'una majoria parlamentària d'altre signe polític. Voldríem que fos un esforç de reflexió democràtica de la nostra societat, dels seus legítims representats que seim en aquesta Cambra, i el tema hauria de ser la realitat de la xenofòbia i del racisme dins la nostra societat i dins nosaltres mateixos.

Per això, el més fàcil hauria estat presentar una declaració de principis que sens dubte seria aprovada per tots. No volem ni molt manco parèixer racistes. Una actuació així podria ser més brillant, però representaria i significaria molt poc si no anàs acompanyada d'un seguit de propostes que la fessin real i efectiva. Per això hem volgut presentar d'una manera més adient la nostra postura davant la minoria ètnica més important històricament i numèricament de les que conviuen dins la nostra societat balear, els gitans.

La lletra de la proposició té més importància que la manifestació explícita i concreta d'un fet ètnic que volem integrar, fer possible amb mitjans que això sigui així. Per tant, el que pretén el Grup Parlamentari SOCIALISTA és que aquesta Cambra expressi unànimement la seva voluntat ferma de lluitar contra tot tipus de racisme o discriminació. No ho hem de fer per als altres, ni tan sols per a aquells que poden parèixer els més beneficiats, sinó per dignitat pròpia de poble. El debat s'hauria de cloure amb l'afirmació del “siau qui sou” que deia el poeta Costa i Llobera i per això fem el que hem de fer.

Dins les nostres expressions populars recollides al Diccionari Alcover-Moll la de l'alba dels gitans, “l'alba que tot just apunta i encara no deixa veure bé les coses, un moment molt especial entre la nit i el dia, entre la claror i la fosca”. Aquesta frase podria resumir el que pretenem avui. No acabam de sortir de situacions de foscor i persecució i no arribam a la llum, al dia, a la claror. La història ens dona quantitat d'interpretacions i fets que sempre ens situen en aquesta dita expressiva: l'alba dels gitans. Indefinicions que moltes vegades, per no ser oportunes, han conduït a resultats nefasts per a la societat. El que avui deixem de fer pot ser que sigui una causa de ruptures socials i de fets racistes que difícilment puguem rectificar i resoldre demà.

Encara no tenim, com a altres bandes, la lluita al carrer, però si no hi volem arribar no podem quedar passius, aturats, hem d'actuar eficaçment i resoldre, si cal, amb discriminacions positives les situacions complicades que ara tenim. Demanaren a una gitana a veure què entenia ella per discriminació positiva i contestava: "*Pues que los payos hagan las cosas al revés de como las han hecho hasta ahora, o sea, bien*". En mallorquí deim que tant hi ha d'allà a aquí com d'aquí a allà i és cert, però moltes vegades un ha d'anar costa avall i l'altre hi va costa amunt.

Discriminació positiva vol dir ajudar a fer el camí als qui el tenen més difícil. No volem dir que tots els païos ho hagin fet malament ni que tots els gitanos ho facin bé; patim problemes sense resoldre socialment, el fet de la droga concretament, que s'atribueix a col·lectius gitanos i que a vegades és una forma d'atacar-los sense més argumentació que la que assenyala que alguns col·lectius gitanos ho fan. Veiem com cada dia són més les organitzacions gitanes que expressen el seu rebuig i intenten lluitar amb manca de recursos per eradicar del seu poble aquesta malaltia social dels nostres dies.

Volem demanar, per tant, una discriminació positiva perquè creim que aquesta minoria així ho demana i per entendre-ho potser sigui necessari fer memòria de quin tipus de col·lectiu es tracta. De gitanos a Mallorca ja en trobam dades escrites l'any 1636, d'un gitano que moria a Lluç, o d'un anomenat Diego Torres, mort a Palma l'any 1652. Sembla que en aquell temps ja hi havia un grup important - dedicat al comerç de robes fines i que vivien i vestien d'una manera especial, a la gitanesca, cosa que suposava per a la població un col·lectiu ben caracteritzat, però tal volta seria important recordar la història d'aquest poble, desconeguda potser per la seva tradició àgrafa i que sols queda pels documents escrits pels pobles que conviuen amb ells.

Els gitanos es caracteritzen culturalment per la idea d'un origen comú de tradició nòmada, una llengua pròpia, el romaní, la valoració de l'edat i l'experiència com a principi, el respecte als morts i la creença en una possible intervenció en la vida dels seus descendents, la cohesió i la diferenciació enfront als no gitanos. Hi ha diferents grups, els gitanos tenen una gran mobilitat; existeixen moltes ramificacions i subdivisions, però es reconeixen nodrits per un mateix origen i una mateixa sang i que tenen una sola procedència, Egipte. La paraula gitano, etimològicament procedeix de la paraula llatina "aegyptanus".

La mitologia és rica i variada, com per exemple el relat, que explica que Déu va modelar tres vegades l'home; l'argila va coure massa poc i sorgí l'home blanc, després cogué massa i es cremà i va sorgir el negre, i a la tercera el temps just i va aparèixer el gitano. Després n'hi ha que expliquen les arts i els oficis propis dels gitanos com els de tractament de cavalls: cristallaires, estanyers, domadors, músics, etc. Tenen unes normes pròpies de conducta, una ètica que obeeix a un sistema de classificació que ordena el món físic, social i sobrenatural; la distinció entre la puresa i la impuresa i una noció intermèdia que significa el contagi o brutícia.

Tenen una llei gitana que marca comportaments diferenciats i moltes vegades en conflicte amb les lleis vigents on conviuen. El gitano ho és perquè pertany a una família concreta, la individualitat és immersa en el sistema de parentesc i d'aquest reb la seva personalitat social de tal manera que la seva

adscripció a un grup és la base del reconeixement d'una persona com a membre de ple dret dintre de la Comunitat. Les aliances, les hostilitats, la cooperació, la competència i la solidaritat troben la seva regulació tradicional a través del sistema de parentesc. Defensar i cooperar amb el grup propi, col·laborar amb els seus aliats, compadir els estrangers, desconfiar d'ells i saber-se guanyar la vida a través de la relació amb el paio són les tres regles bàsiques del món dels gitanos.

L'ordenació jurídica del país no sempre correspon a la seva llei. Hi ha contradiccions entre la fidelitat al parentiu i als altres. L'individu té obligació de defensar els seus; el conflicte, la malaltia, la desgràcia o l'insult mai no és cosa d'un, sempre és de la família. El principi de culpa subjectiva no és el mateix que entre nosaltres. Els controls socials són exercits per l'edat i prestigi dins el mateix llinatge. Els homes de paraula poden traspasar el seu llinatge i ser autoritat davant altres grups familiars i s'hi pot acudir a la recerca de consells i d'arbitri.

Aquests elements són molt importants si volem abordar amb eficàcia solucions a la integració gitana. No ho podem fer al marge dels seus costums ni d'aquells que exerceixen l'autoritat dins el col·lectiu. Els gitanos han estat perseguits des del segle XV per les lleis del nostre país. Se'ls obligava a residir a llocs concrets i se'ls privava d'exercir les seves professions històriques. Fins l'any 1978 no es va revocar la Llei de perillositat civil, en la qual es feia una referència a aquest col·lectiu.

A Balears, els gitanos tenen una història potser més recent quant a la seva importància social. Procedeixen de les tres categories de l'Estat espanyol. Els primers, els gitanos catalans, vengueren a finals del segle XIX dedicats a la venda ambulat. Amb el desenvolupament turístic s'establiren molts procedents d'Andalusia i d'altres indrets de la península, són els anomenats gitanos andalusos, i més darrerament vengueren a Balears un tercer grup, els portuguesos, fent per tant presència a les nostres illes les tres grans famílies que conviuen a la península. Avui es calcula que viuen a Balears unes 6.000 persones gitanes, de les quals - n'hi ha unes 3.100 a Palma. agrupades en unes 500 famílies. Prop d'un 50% ja són nats a les illes i un 20% a Andalusia. Hi ha tres associacions per a la defensa del grup: L'Associació balear per al desenvolupament gitano, que promou la integració escolar dels infants; l'Associació Cultural Gitana, que organitza cursos professionals, preferentment, i l'Associació de veïnats de Son Banya, poblat fundat l'any 1969 per a la integració dels gitanos mallorquins de l'Ajuntament de Palma i de l'antic Govern Civil per resoldre provisionalment les barraques de la zona de Can Pere Antoni.

El nivell d'analfabetisme de la població adulta supera un 40%. Les activitats tradicionals han desaparegut pràcticament i el petit comerç ha disminuït substancialment; l'artesania no existeix en realitat. Les seves activitats preferents són avui la construcció, la recollida de ferralla, la venda ambulat i poques més. A partir dels anys vuitanta, un sector molt minoritari rebutjat per la resta s'ha vinculat al tràfic d'heroïna.

Aquests són els principals trets que configuren aquesta minoria ètnica dins la nostra societat, minoria maltractada històricament i no admesa la seva integració respectant els trets propis que la caracteritzen. És per això que avui presentam aquesta proposició no de llei com una afirmació d'aquesta Cambra de la voluntat de

superar aquest deute històric envers els gitanos, perquè així podran lluitar contra els elements racistes que sorgeixen en la nostra societat, encomanant al Govern de la Comunitat que prengui mesures que, respectant la idiosincràsia pròpia dels gitanos, faci avançar la seva integració, sempre amb la col·laboració i participació de les associacions que avui els representen.

Aquesta proposició del Grup Parlamentari SOCIALISTA demana mesures molt concretes: Que el Govern de la Comunitat, mitjançant IBAVI, reservi un 20% dels habitatges socials, però que tenguí en compte el grau d'integració que els permeti fer un ús adient de les vivendes que els siguin assignades. Volem una discriminació positiva per als gitanos que vulguin integrar-se i ho demostrin, tal volta recordant la frase d'Orwell: "Tots som iguals, però n'hi ha que són més iguals que els altres", entesa aquesta frase..en doble sentit: Per ventura com un privilegi social d'uns pocs, però també perquè sempre dins la nostra societat n'hi haurà que tendran necessitat de ser més iguals que els altres.

La necessitat que es creï un centre cultural gitano que fomenti el coneixement de la seva història i cultura i plans de formació i recuperació d'oficis tradicionals, millores i regulació de quadres de la venta ambulants, un pla d'alfabetització dels gitanos adults, un conveni amb el Ministeri d'Educació per a l'escolarització i millora del nivell educatiu dels joves gitanos i altres per a la assistència i reinserció social dels gitanos drogoaddictes.

Perdoni, Sr. President. Si m'ho permet, acabaria. També és cert que el valor d'una i altra cultura són diferents, però ningú no ha de servir a ningú. Si volem ajudar a la integració dels gitanos, és precisament perquè volem respectar la seva cultura sense convertir-la en un folklore barat de tasca degradada. Deia Federico Garcia Lorca referint-se a l'ànima gitana: "*Vestida con mantos negros, piensa que el mundo es chiquito y el corazón es inmenso*". Jo diria que és el mateix sentir de la nostra expressió l'alba dels gitanos.

Per això, perquè ho puguin entendre els membres d'aquest Parlament, faria dues cites que semblen un diàleg de cultures a través del temps. La de l'editorial de la revista de l'Associació Cultural Gitana, d'agost del 1991: "*Creemos que vale la pena una mayor consideración y hacer saber como somos, que pretendemos los hombres y mujeres de nuestra raza: el ser considerados ciudadanos con los mismos derechos y obligaciones que el resto de la sociedad*". L'altra és d'Ortega i Gasset: "*La sociedad, por su parte, tiene que reconsiderar sus criterios valorativos para con el gitano para llegar a reconocer que la sociedad es una unidad compleja de masa y minorías discrepantes y especiales*". Difícilment es poden trobar diferències conceptuais.

El camí cap a la integració és llarg i s'hi trobaran molts d'entrebancs, però l'hem de fer passa a passa, amb les idees i els objectius clars i hem de saber entendre i resoldre fins i tot els problemes més individuals, com els d'unes persones que no poden anar a fires perquè no poden arranjar ni contestar els formularis que els presenten. Els governants han de saber mirar enfora i també prop, molt prop, per exemple els ulls de la gitana que pensa que el món és petit i el cor immens o del gitano que viu en una barraca i diu que ha tengut dos fills mentre esperava

que li concedissin un habitatge. Nosaltres estam acostumats a demanar als nostres fills què volen ser de grans. Creuen, Sres. i Srs. Diputats, que un gitano ho pot demanar als seus fills?

Els gitanos són gent valenta, separen la por del respecte i diuen, per exemple, que "*el hombre a quien muchos temen, a muchos ha de temer*" i de la mateixa manera sols respecten els qui els respecten a ells. Ells saben mirar amunt i els agraden més les estrelles que les bigues. Aquesta proposició la presentam avui els socialistes com un camí a cobrir, com un deute a pagar, com una afirmació de voler ser un poble obert i acollidor, no sols amb paraules, sinó amb fets. El que podem assegurar és que aquesta proposta que hem presentat està avalada per associacions gitanes, pels sindicats, per les patronals, per les associacions de veïns, tots els quals li han donat suport com també esperam que n'hi doni aquesta Cambra. Si ho feim, potser avancem amb l'alba dels gitanos. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari MIXT, té la paraula el Diputat Sr Peralta.

EL SR PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr President. Sres. i Srs. Diputats.

El Grup Parlamentari MIXT, a la vista d'aquesta proposta de pla d'actuació en matèria de promoció social de la minoria gitana, voldria fer una sèrie de puntualitzacions sense que açò suposi entrar en contradicció o posar en dubte que s'hagin mantingut contactes amb les diferents associacions gitanes per part del grup proponent. El Grup Parlamentari MIXT està totalment d'acord amb tot allò que suposi l'eradicació del racisme i de la xenofòbia, estem absolutament a favor de qualsevol mesura en aquesta direcció.

No entraré en les connotacions històriques i en les diferents vicissituds que li ha tocat patir i encara pateix el poble gitano en el nostre país, en el nostre Estat i m'atreviria a dir arreu del món; creim que en açò estariem totalment d'acord. Exclusivament entraré a estudiar punt per punt la proposició tal i com es pretén que sigui aprovada per aquest Parlament.

Al punt primer se'ns diu la necessitat de la creació d'una comissió de seguiment i de coordinació de les mesures d'aquest pla d'actuació en matèria de promoció social de la minoria gitana. En principi estariem d'acord que es fes aquest seguiment; no acabam de tenir clar que per açò exclusivament sigui necessària la creació d'una comissió de seguiment, creim que el seguiment s'ha de fer, però dins el gran paquet social del conjunt de responsabilitats que té el Govern de la Comunitat Autònoma, i en aquest sentit voldríem que el Govern incidís en aquesta línia i que de forma periòdica es fessin aquí, en el Parlament, unes compareixences no solament orals, sinó també documentades, de quin és el grau de compliment que fa la Conselleria corresponent dels diferents problemes derivats de situacions socials marginals, dins el qual paquet evidentment hi hauria el seguiment de la situació i del grau de reinserció o de tasques que s'haguessin fet per a la reinserció del poble gitano.

Tampoc no acabam d'entendre que el Govern de la Comunitat hagi de crear un centre cultural gitano. Creim que açò és un

tema perillós, que si s'entrés en aquesta dinàmica que el Govern hagués de crear centres culturals o d'altres tipus de les diferents minories podria ser entrar en una espècie de tutelatge des del Govern d'aquests sectors que pateixen greus problemes de marginació dins la nostra societat. Creim que açò no seria positiu, crec que el que s'ha d'encoratjar és que siguin les mateixes associacions que ja existeixen, en aquest cas del poble gitano, les que de qualque forma coordinessin les seves activitats i mantinguessin sempre ben alta la bandera de les seves reivindicacions davant el Govern de la Comunitat i també davant el Govern de l'Estat. Creim que seria més adient que s'anés en aquesta línia, no en la línia que fos el Govern que creés aquest tipus de centres.

Totalment d'acord que es prenguin mesures i s'estimuli la recuperació dels oficis tradicionals artesanals, no solament del poble gitano, sinó de tots els sectors de la nostra societat on hi ha perill que es perdin aquestes activitats artesanals. Creim que es fa feina en aquesta línia, no tota la que s'hauria de fer, però es fa una certa feina.

Quant a un pla de formació especial destinat a la formació de gitanos joves, evidentment hi estam d'acord, però crec que en açò té molt a dir - ja ho ha dit el portaveu del Grup SOCIALISTA, però crec que s'hi hauria d'incidir més -, que en aquest cas hi ha responsabilitats molt importants del Ministeri d'Educació i Ciència. Hem de tenir en compte que fem aquesta proposta quan encara ni tan sols temes com les escoles d'adults - on fan un gran esforç diferents ajuntaments de la nostra Comunitat i els mateixos consells insulars - ni tan sols d'aquest tema de l'educació d'adults amb caràcter general, repetesc, n'ha assumit totalment la responsabilitat el Ministeri d'Educació i Ciència, que és el que té fonamentalment les competències en matèria d'educació.

Després, al punt 4, ens parlen de fomentar la millora de les condicions de venda ambulants i de facilitar la tramitació de permisos i l'adaptació a les peculiaritats d'aquestes activitats tradicionals del poble gitano. Evidentment que s'ha de facilitar aquesta tramitació i aquesta venda ambulants a persones el mitjà de vida de les quals en depèn fonamentalment, però no solament del poble gitano, jo crec que de tothom. Jo crec que hi ha sectors de la societat que també tenen problemes seriosos d'integració i que a l'hora de practicar aquest tipus d'activitats comercials també tenen problemes seriosos.

A més, aquesta és una competència fonamentalment dels ajuntaments, en molts dels quals la responsabilitat política de govern correspon a membres del grup proposant d'aquesta proposició no de llei; en altres depèn d'altres grups polítics, però si un és allà com oposició jo crec que el s'ha de presentar són mocions a aquests ajuntaments per demanar que es facilitin aquestes activitats al poble gitano i a tots aquells col·lectius o persones que tinguin problemes de marginació, d'adaptació o de comprensió de les diferents tramitacions que s'han de fer. El que açò no hauria de suposar és una tramitació diferent pel cas concret del poble gitano, crec que açò seria caure en un greuge comparatiu seriós i important.

Reservar el 20% dels habitatges socials que construeixi l'IBAVI per als gitanos que demostrin i tinguin aquesta necessitat. Jo no entenc d'on s'han tret aquesta xifra, podria ser el 15%, podria ser el 30, el 40 o el 50%; jo crec que abans és necessari que es

faci un estudi conjuntament amb els col·lectius, amb les associacions gitanes, per veure i valorar quines són les necessitats reals del poble gitano, com s'ha fet a altres comunitats autònomes. Açò s'ha fet a Catalunya i ha donat uns resultats jo diria que no del tot bons ni tampoc del tot dolents, ha donat uns bons resultats. Per tant, crec que sense aquesta feina prèvia és molt difícil que avui es pugui aprovar aquí un tant per cent tan exacte com és el 20%. Podria ser que fos superior i podria ser inferior.

La qüestió de promoure un pla d'alfabetització jo crec que és un tema idèntic al que he dit abans de competències que també té el Ministeri d'Educació i Ciència. Aquí es parla de signar aquest conveni, en açò en principi estaríem d'acord, i quant a realitzar programes de reinserció social dels gitanos drogoaddictes, evidentment iguals que els que s'han de fer amb la resta de persones de la nostra societat que tenen aquest problema.

Atorgar anualment una ajuda per a la investigació, per estudiar la realitat històrica i social del col·lectiu gitano a les Illes Balears. Jo crec que açò, dins un paquet de mesures per estudiar la realitat històrica i social dels diferents col·lectius que hi ha dins la nostra Comunitat, en això en principi hi estaríem d'acord, amb caràcter general; ara bé, específicament del col·lectiu gitano i no dels altres, no acabam d'entendre per què.

És evident que les associacions gitanes deuen haver estat d'acord amb aquestes proposicions, perquè es dirigeixen únicament i exclusivament en la seva direcció. Tal com es planteja aquesta proposició no de llei i els dubtes que planteja en alguns casos, tot i estant d'acord que s'ha de lluitar, com he de dit al principi, i que donarem suport a qualsevol mesura encaminada a l'eradicació del racisme i de la xenofòbia, el vot del Grup Parlamentari MIXT serà d'abstenció.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta. Pel Grup Parlamentari PSM EEM, té la paraula el Diputat Sr. Serra i Busquets.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Obrador, quan vostè va presentar aquesta proposició - bé, la va signar dia 14 de novembre i la varen presentar pocs dies després - a nosaltres ens va semblar que era un tema oportú, un tema interessant, un tema important, immers, com vostè ha dit en la seva introducció, dins un tema global que és el de la xenofòbia, racisme, etc., i, en conseqüència, és un tema que nosaltres som molt partidaris d'analitzar amb molt de rigor i de donar-li sortida. No debades, vostè, major que nosaltres, però companys de lluita i en preocupacions socials, record perfectament quan el Quico i el Quinini es distribuïen els contractes de treball damunt el moll, vostè ho sap, els anys del primer boom turístic, vostè sap quan el Quico i el Quinini arribaven al Consell Insular amb una coacció damunt les autoritats per tal de tenir uns contractes de treball per part del Consell Insular en treball comunitari.

Vostè sap també que aquestes famílies gitanes han anat evolucionant, negociant el seu vot a canvi de contractes de treball fins al punt que avui ens trobam en una situació molt concreta, molt coneguda. Vostè ha fet una divisió dels grups gitanos que jo crec que és bastant encertada, una divisió entre

els que es troben en el terreny de la droga, el que es troben en el terreny de l'atur, de la marginació; els de Son Banya, els que viuen a barriades de ciutat, i de fet tots considerem que el problema és en gran part urbà, si bé es cert que existeixen grups de gitanos comerciants que es mouen per totes les illes i que també existeixen tradicionalment aquells gitanos de les carreteres que dins la seva exposició emotiva, per altra banda - veim que vostè coneix i sent el tema fa molts d'anys.

En conseqüència, creim que és important que reflexionem totes aquestes qüestions que planteja. Vostè sap perfectament perquè ha estat en el poder municipal i coneix molt de prop el poder polític de l'Estat a les Illes Balears - els paràmetres en què es mouen i totes les connotacions culturals, socials, polítiques i també clientelistes. Per tant, l'hem escoltat amb summa atenció, varem llegir amb molta d'atenció el projecte que vostè planteja i encara més ens va agradar la iniciativa d'haver-lo duit a aquest mateix Parlament associacions d'aquestes característiques i associacions de veïnats per tal de debatre-ho i arribar a qualche tipus d'acord, però, Sr. Obrador, volem fer èmfasi en un parell de temes.

El primer, bé està emmarcar el tema dins el de la xenofòbia i racisme en general, en aquest sentit el recolzam completament, però permeti. un petit retret, avui capvespre, tranquil, davant una exposició com la seva, tan bella. Recordi que existeix una Llei d'Estrangeria que és molt ... per molta gent que hi ha a les illes i que ho serà. Recordi, Sr. Obrador, que hi ha uns acords de Maastricht signats pel Govern de l'Estat, que certament no ajuden gaire a crear un clima, no estrictament en el tema gitano, sinó en el tema global de xenofòbia i racisme, que serà de molt difícil i complexa articulació social. Ho deim perquè creim que aquesta realitat global ens preocupa a tots i, en conseqüència, ens trobam davant una situació calenta, oportuna i necessària.

Per tant, nosaltres creim que el tema de racisme i xenofòbia s'ha d'englobar en dues perspectives molts diferents: Una de tipus actuacions concretes - per això, en certa mesura, creim que té molt d'interès la seva proposta - i, per altra banda, dins una filosofia general i dins una pràctica fins i tot ideològica, de combat ideològic dins la societat, i en aquest sentit creim que la legislació actual de l'Estat no és precisament un model respecte dels objectius que crec que hem de perseguir.

Segona orientació o qüestió de la seva exposició que nosaltres hem vist una mica, no diré contradictòria, però sí una mica a dos nivells, una explicació dual. És el tema de la integració. Evidentment nosaltres estam pel tema d'integració, així vostè ho exposa, però clar, integració implica feina, escola, habitatge, sanitat, és a dir, els eixos de la integració són aquests. En canvi, les associacions gitanes existents ja hi són, perquè les han creat, però tomar a crear institucions destinades precisament al tema gitano a part de les que ja existeixen, ens pot semblar dual en el sentit que si el que nosaltres volem és una integració dins la xarxa educativa, dins la xarxa de l'habitatge ordinari, dins la xarxa sanitària, dins la xarxa econòmica, aleshores aquí tenim aquest tema de la integració que no ens acaba de quadrar.

Continuam. Vostè parla d'una necessària potenciació de les activitats artesanals - per tant, industrials - i de les activitats comercials. Nosaltres creim que això fins i tot ha estat tradicional en aquesta terra, els anys seixanta, i en conseqüència creim que s'ha de fomentar, però atenció que no xoquem amb

legislacions existents, que a vegades potser que ens permetin facilitar tant a aquesta minoria la venda, llicències fiscals, permisos de mercats, etc., etc. Per exemple, l'Ajuntament de Palma amb el "baratillo"; hi ha gent que pot tenir molts de problemes segons com es reglamentin fins i tot una cosa tan senzilla i tan tradicional com el "baratillo".

Tema d'escolarització. El tema de Son Banya tots coneixem com ha anat: èxits, fracassos, lluites d'assistents socials, de mestres, etc; gent desesperada i gent satisfeta, resultat molt desigual, però en aquests moments a quatre escoles de Palma hi ha experiència pilot amb quaranta al·lots, és a dir, que una experiència pilot que abraça en una escola des de la netedat fins a l'alimentació, fins a una atenció familiar i educativa, només arriba a Palma a uns quaranta al·lots, segons les nostres dades actuals. En conseqüència, dins una xarxa d'integració o almanco dins una xarxa de programació, i que consti que els monitors són posats per la mateixa Associació Cultural Gitana, que és una associació de les que vostè ha anomenat com a partícips de tot aquest pla.

Per altra banda, Sr. Obrador, nosaltres també veim que hi ha un altre nivell que ens agradaria que hagués quedat un poc més clar en el debat o almanco que vegem la dificultat. És aquest tema de l'habitatge que vostè comentava. Abans he parlat del tema educatiu, ara li parlo del tema - d'habitatge i també hem parlat clarament del tema comercial. Nosaltres estam d'acord en com vostè ha redactat el tema comercial i industrial, però li volem fer veure algunes dificultats existents fins i tot de tipus legal i reglamentari.

Tema habitatge: Nosaltres no dubtam que aquesta xifra del 20% seria una xifra prudent, pel que fa a Palma ens ho pareix, pel que fa al pla actual de les necessitats d'habitatge social a Palma, però ens preocupa tremendament com a les entitats ciutadanes, a les associacions de veïnats, és el rebuig que moltes vegades hi ha de barriades populars, de gent treballadora, al fet que els gitanos vagin a aquells habitatges. Fa falta una tasca d'explicació i de debat molt fort per tal que hi hagi aquesta entesa en el tema d'habitatge i, per altra banda, moltes vegades hi ha col·lectius de gitanos que no acaben de voler segons quins tipus d'habitatges que els faciliten, és a dir, que aquí hi ha el tema que, al marge del 20%, faria falta una vertadera programació i veim IBAVI tan allunyat d'això com nosaltres allunyats de no se on, de qualsevol lloc de fora d'aquest planeta. L'IBAVI no té la més mínima programació en aquest respecte ni el més mínim objectiu en aquest sentit.

En conseqüència, la veritat és que aquest tema s'hauria d'especificar molt més, concretar molt més, situant a la vegada la dimensió social i fins i tot psicològica, perquè on s'analitza aquest tema de la integració en habitatge, sobretot aquí, a les Illes Balears - i parlo de Palma o d'Eivissa, de Vila - és un tema prou conflictiu i amb prou problemàtica.

Per acabar, Sr. Obrador, diré un petit dubte que també li volíem plantejar, el dubte del marc institucional. Vostè du el tema al Govern de la Comunitat, nosaltres creim que el Govern de la Comunitat, efectivament, d'acord amb la legislació actual pot actuar fent un pla general, però que si s'ha de tenir èxit amb un pla d'aquestes característiques, ambicions i sentit per vostè mateix, hem de davallar el nivell competencial als ajuntaments, l'hem de davallar el més prop possible del problema. Nosaltres

no acabam de veure que amb un pla global de l'Administració autonòmica, tal com aquí queda configurat, ens acostem massa a la realitat. Jo no m'imagín la Conselleria d'Acció Social ni la Conselleria d'Educació i Cultura, ni la Conselleria d'Obres Públiques fent el pla, si, però arribant al nivell concret, no ho acab de veure o no m'ho acab de creure.

Aleshores, crec que aquests plans globals han d'anar incardinats i si bé vostè, al punt 4, diu juntament amb els ajuntaments, nosaltres creim que per ventura hauria de ser un punt d'entrada. Ajuntaments i consells insulars, en certa manera, són els que han executar-ho tot i en aquest sentit creim que haurien d'haver fet un cert èmfasi en el nivell competencial del Ministeri d'Educació ja que, si bé ens trobam davant una modalitat educativa no reglada, ens pareix que aquest conveni que vostè proposa pel MEC de planificar l'escolarització i millora del nivell educatiu dels joves gitanos, aquesta qüestió tal vegada el MEC la podria fer directament. Nosaltres creim que per ventura seria més ràpid o menys burocràtic que fos el Ministeri d'Educació directament amb ajuntaments - si es vol dins un pla global del Govern de la Comunitat, per què no?, això en pareix interessant, dins un pla d'alfabetització global també de joves i de vells, això és clar - però per ventura haurien d'haver fet èmfasi en aquest nivell del Ministeri d'Educació.

Per altra banda, Sr. Obrador, nosaltres creim també que la proposició no de llei oblida en certa manera un nivell competencial important; ja ho he dit dues o tres vegades, però ara ho diré en termes globals: La Administració de l'Estat hauria de jugar en aquest pla en qualque aspecte. La delegació del Govern té el control de les forces d'ordre públic, té a veure amb molts de temes judicials de droga, la delegació del Govern i el Govern del Estat tenen molt a veure amb el pla d'habitatge, amb el Ministeri d'Educació, amb el Ministeri de Sanitat, amb el Ministeri d'Assumptes Socials, Inserso, etc. Aleshores aquí també veim que el nivell competencial de l'Estat pot ser que quedi un poc difuminat.

Així i tot hem de dir que, atès el tema important que vostè planteja i davant un tema que en gran part és de sensibilitat social, no podem deixar de donar-li suport, si bé ens hagués agradat que això quedàs molt més concret, però com que vostè demana que sigui el Govern que faci el pla, tendríem oportunitat de debatre'l amb concreció quan el Govern el fes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Serra. Pel Grup Parlamentari PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA, té la paraula la Diputada Sra. Vidal.

LA SRA VIDAL I BURGUERA:

Moltes gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Abans d'entrar en el tema, m'ha xocat el Sr. Serra quan es dirigia al portaveu del Grup SOCIALISTA ha fet menció als anys, un mes un manco, degut a l'edat, de la lluita que han dut per als sectors marginats, per ajudar a la gent amb problemes. Jo també vull dir que no ens coneixíem fa uns anys, però que també fa temps que estic amb aquesta lluita, uns anys des d'una oposició, dins un ajuntament, dins associacions de veïnats i moltes d'associacions d'aquest tipus i ara he tengut la sort de

poder estar ja en un nivell d'institució, perquè hem guanyat unes eleccions que ens han donat suport. Jo tenc l'avantatge que he tengut molta sort, perquè la meua actuació pot repercutir i jo crec que repercuteix en benefici d'aquesta gent més marginada, amb manco condicions que altres sectors més desprivilegiats.

Dit això, entrariem un poc en el tema de la proposició no de llei que presenta el Grup SOCIALISTA El problema gitano té una doble dimensió social. Per una banda és un problema de la societat paia, que tal vegada o ben segur ignoram les característiques culturals, socials, econòmiques i ètniques de la minoria gitana, i, per altra banda, la minoria gitana qualque vegada també vol viure al marge de les característiques de la societat paia i de la seva organització.

Jo conec alguns representants de les associacions del col·lectiu gitano. Em mereixen molt de respecte, a vegades he tengut contacte amb ells i tenen uns valors molt positius. Són hospitalaris, tenen un gran esperit d'adaptació - avui s'adapten al molt que tenen i demà, si no tenen res, igual -, tenen alta estima per a la família i un gran sentit d'esperit gitano. També hi ha uns contravalors, no perquè ells ho vulguin. Tenen un baix índex de formació, són un poc supersticiosos, tenen unes actituds antisocials marcades per una llarga història de marginació, això s'ha de dir.

S'han fet estudis i es fan trobades nacionals. S'ha legislat a nivell de l'Estat espanyol i també s'ha fet un Pla nacional gitano. Les comunitats autònomes i els ajuntaments han manifestat el seu interès per trobar solucions adients; així, aquesta problemàtica es va contemplar dins el Pla quadriennal de la nostra Comunitat Autònoma. El Grup SOCIALISTA, per cert, va presentar unes 16 propostes de resolució, moltes de les quals, com ells saben, varen ser recollides i no se'n varen fer massa en aquest sentit, no sé si perquè en aquell moment no coneixien el tema o no hi varen pensar, però no fa tant de temps que es va acabar aquest Pla i ara fan una proposta en aquest sentit.

Jo els recordaria un poc una sèrie de resolucions que varen prendre a través del Pla quadriennal. Com també molt bé s'ha dit aquí, els serveis generals són un dels principals suports que han de tenir aquestes minories, així ho recull el nostre Pla quadriennal quan diu: "Els centres de serveis socials generals han de realitzar l'atenció de base a les minories ètniques, procurant evitar la creació de serveis específics i acostar-los cap a la utilització de forma integrada de tots els serveis normalitzats d~ la Comunitat". També fan referència a uns serveis específics. El Pla quadriennal, com vostès saben, no s'ha acabat de dur a terme, però també contempla una fundació pública de les Balears de la promoció social gitana, també contempla instar l'Ajuntament de Palma perquè desmantelli el poblament de Son Banya, així com una sèrie de mesures com el desenvolupament del Pla nacional gitano per l'Administració de l'Estat i actuacions diverses del Ministeri d'Educació i Ciència.

Com vostès saben, aquest Pla encara té una vigència, es va aprovar l'any 1990, però si també es vol anar, com jo pens, cap a una política integradora que estic segura que volem tots en tots els sectors - vosaltres, el Grup SOCIALISTA, també donau suport a això en altres sectors i no en aquest -, les propostes que feis avui no són gaire favorables; crearien uns serveis i actuacions que ja es fan d'una forma paral·lela. Jo intentaré punt

per punt i breument explicar per què creim que això avui no és possible.

Al primer punt, no pareix lògic - també ho han dit altres grups - que el Govern creï centres culturals per donar a conèixer la realitat dels gitanos. Ens podríem trobar que, amb els mateixos criteris, hauríem de crear altres centres com podrien ser senegalesos, marroquins o d'altres tipus, això també seria així i ja li dic que jo defens tot aquest tipus, no, no és cert. El marc de seguiment que també proposen ja es fa a través del Consell superior de la Comunitat Autònoma i la comissió mixta, que també està creada, això seria el marc, així com dins els ajuntaments que tinguin aquest problema es fa un seguiment.

Quant al segon punt, a través de distintes conselleries el Govern du a terme aquest tipus de programes de recuperació d'oficis, així com la participació balear, actuacions que es fan per a tothom. La Conselleria de Treball, de l'INEM i el CIM tenen programes de formació; també se'n fan en col·laboració amb la Comunitat Europea - puc posar per exemple la feina important que fa la Cooperativa Jovent en col·laboració amb la Comunitat Europea - i també són programes per a tothom.

Al punt 4, el que fa referència a la regulació de la venda ambulant, és competència dels ajuntaments. També, com han dit distintes grups, són competències que no s'haurien de fer a nivell de Comunitat Autònoma o de Govern. El de Palma, concretament, és sensible a aquesta problemàtica i em consta que durant bastant de temps ha donat suport a aquestes associacions en aquest sentit.

Quant al punt 5, que és la dedicació d'un 20% dels habitatges, pens que si es fes així s'hauria de tenir en compte no es pot generalitzar, atès que les característiques i situació de cada promoció obliguen a donar-los un tractament diferenciat. Per exemple, el grup del Serral de Manacor ofereix un percentatge molt superior de famílies gitanes, mentre que promocions en altres municipis de més petita població de les Illes no podrien arribar a aquest percentatge per falta de famílies gitanes residents al municipi.

Després, també el criteri de barems i puntuació que actualment s'aplica al sistema d'IBAVI té molt en compte distintes variables objectives. Per una part la necessitat d'habitatge, la situació econòmica familiar i altres circumstàncies econòmiques i socials dels sol·licitants. Introduir un factor, com seria en aquest cas l'ètnia de les famílies sol·licitants, els gitanos, a més de constituir una novetat dins la nostra Comunitat Autònoma - possiblement seria dins tot l'àmbit de l'Estat Espanyol -, podria interpretar-se com una discriminació en contra de les altres ètnies també amb necessitat d'habitatge social.

El ple de dia 27 de febrer passat de l'Ajuntament de Palma també va aprovar la cessió de solars a IBAVI per tal de promoure habitatges de protecció oficial en règim especial, amb la reserva d'un 5% dels habitatges a disposició de les persones que com a conseqüència d'actuacions urbanístiques sigui necessari desallotjar, circumstància d'extrema necessitat i urgència que probablement afectaria un bon nombre de famílies de raça gitana.

En darrer terme, el Govern Balear també acaba d'aprovar un nou decret d'imminent publicació regulador del procediment

d'adjudicació d'habitatges de promoció de l'IBAVI, on estableix un sistema de "cupos" per a l'adjudicació d'habitatges de cada promoció en els distintes apartats: la necessitat i urgència d'habitatge, ingressos ponderats de la unitat o unitats familiars sol·licitants, situació familiar, joves, pensionistes i/o altres circumstàncies econòmiques o socials. Amb aquest nou sistema de "cupos" cal esperar que tinguin adequada resposta els casos de necessitat extrema i urgència d'habitatges de les famílies sol·licitants, incloses les de raça gitana.

Pel que fa referència als punts 6 i 7, nosaltres pensam que tampoc no són competència nostra i que més voldria la Consellera de Cultura i Educació, si fos aquí. Si entre tots pensàssim que es pogués instar el Govern central que a través del Pla Nacional Gitano marqui unes directrius en aquest sentit, així com ho ha fet amb altres plans que ha aprovat el Ministeri, com el Pla de prestacions bàsiques, que ha marcat unes directrius concretes d'aplicació, o com també ha fet a través del Pla Nacional de Droga, que també ha marcat uns criteris. Tal vegada seria bo que instàssim el Govern central que a través del Pla Nacional Gitano i el seu desenvolupament poguéssim dur a terme les propostes que ens fan als punts 6 i 7.

Pel que fa al punt 8, el Pla autonòmic sobre drogues atén, sense discriminació, tots i cada un dels toxicòmans, siguin o no de raça gitana, que es vulguin alliberar d'aquest problema. Per tant, és una atenció que es dona a tothom.

Després, tampoc no ens pareix - pel que fa al punt 9 - que el Govern hagi d'impulsar ajudes d'investigació per estudiar la realitat històrica, pels mateixos criteris exposats. Hi ha unes associacions que nosaltres fomentam i intentam ajudar-les, l'Ajuntament de Palma ho ha fet amb molt bon criteri. Per tant, a través i mitjançant aquestes associacions, pensam que és la forma de vehicular totes aquestes necessitats que puguin tenir, com fan altres associacions distintes - minusvàlids, tercera edat - que fan propostes, fan demandes, i des de les institucions intentam donar suport a aquelles necessitats que ells creuen que han d'impulsar.

Em pareix que no queda res més. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vidal. Tom de rèplica; té la paraula el Sr. Obrador.

EL SR. OBRADOR I MORATINOS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

La veritat és que no m'han entès i no sé si és perquè tenen les orelles tapades o el cor tapat. Si entenem el tema dels gitanos com un tema de marginació, no hem entès res. Hi ha molts de gitanos que no són marginats en absolut. En tota l'exposició d'avui jo he volgut expressar un problema de convivència ètnica dins la nostra col·lectivitat, dins la nostra comunitat, dins el nostre poble i les tradicions, costums, i realitats pròpies d'un poble. Si m'he estès explicant tota la història i un mode de comportament, una història real que ens ve, a Mallorca, des del 1600 i busques, ho he fet perquè entenia que sempre ha estat un poble que ha conviscut aquí.

Sra. Vidal, jo crec que vostè ha comès l'ofensa major que es pot fer als gitanos, que és equiparar-los als estrangers. Precisament una editorial de El País de fa pocs dies ho deia. L'hàbit que per desgracia es pot donar a Espanya és l'equiparació, diu "*el rechazo del extranjero que es el turco en Berlin, el árabe en Paris o el gitano en Madrid*". Els gitanos són una ètnia que viu amb nosaltres, que conviu amb els seus costums, amb les seves tradicions, amb els seus modes de comportament i a mi m'agradaria que precisament avui, aquí, en aquest Parlament, on podem parlar tot el que vulguem de xenofòbia, però que precisament venim a tractar aquí un problema que pugui sorgir dins la nostra col·lectivitat, la nostra proposta anava en aquest sentit, no anava a equiparar marginacions, no anava a dir qui és més o manco marginat, anava a donar una alternativa a un tractament d'un col·lectiu que forma per si mateix un poble dins la nostra realitat, al qual s'ha de respectar el seu mode de ser, però que volem que s'integri en la nostra cultura, que volem que s'integri en la nostra convivència i volem que es realitzi una integració.

Precisament per aquella frase que deia que tant hi ha d'aquí a allà com d'allà a aquí, però uns van costa avall i els altres van costa amunt, crèiem i enteníem que a aquest poble, a aquesta realitat social que conviu amb nosaltres des de segles l'hem d'ajudar a integrar-se dins aquesta realitat. No és que jo vulgui dir ni pretendre que aquesta moció sigui la més perfecta. En absolut, el que sí vull dir és que precisament si vostès analitzen i fan que feim, s'adonaran que parla d'una integració total d'una col·lectivitat a través dels seus mateixos elements culturals i que el principal és conèixer-los. Si en aquesta Cambra hem sentit tantes vegades la reivindicació que això és la cultura i que la nostra llengua sigui coneguda fora d'aquí, i demanam precisament que dins les altres comunitats i a tot l'Estat es faci present l'existència d'una comunitat plurilingüística, en aquest moment entenem que nosaltres també ho demanam aquí dins com una reivindicació d'una minoria que conviu amb nosaltres i que també és necessari que el poble de les nostres illes, si no volem pagar ferides massa tard, entengui i compregui aquesta cultura.

No ho feim per als gitanos. Ha paregut que tota la nostra proposta deia: Hem d'ajudar aquests pobres gitanos, i no és ver, això no s'ha dit en cap moment. Nosaltres, com a poble, com a Cambra de representants d'aquesta Comunitat, tenim un problema. No és que el tinguin els gitanos, el tenim nosaltres, el té la nostra col·lectivitat i el tenim cada un de nosaltres aquí asseguts, i és que convivim amb un poble diferent, un poble que a vegades ens molesta. Ho direm aquí perquè per ventura no feriria tantes susceptibilitats; és molt normal dir, a un país nord-americà, que els negres fan una altra olor i considerar que això és un motiu de racisme. Perdó, nosaltres tenim una realitat històrica i l'hem de superar. Si en aquest moment històric precisament hem de donar contestació d'aquesta realitat, el primer col·lectiu, el més important que tenim, i si en sorgeixen d'altres també els haurem d'afrontar, el primer clarament diferenciat històricament amb els nostres costums, les nostres tradicions i moltes vegades en les normes de conducta és aquest col·lectiu, hem d'intentar fer un esforç solidari perquè aquesta costa amunt que han de pujar sigui més suau del que nosaltres volem.

Vull insistir en això, perquè jo no he emprat mai el tema de la marginació. He emprat precisament el tema d'un poble que

conviu amb nosaltres, que el volem integrar, que l'hem de conèixer i que necessitam conèixer-lo, i per conèixer-lo també l'hem d'ajudar a entendre aquí dins. Per això parlàvem de reinserció des d'aquesta marginació; efectivament, perquè es troben en una situació, els hem d'ajudar perquè almanco aquest elements de marginació específica siguin resolts, i per això parlam d'integració, parlam de conèixer-los i parlam d'escolarització i de plans. Aquí s'ha parlat dels problemes de l'Estat, però perdó: Qualsevol dels temes que aquí hem apuntat que es poden fer, qualsevol ajuntament els ha fet amb conveni. Què és? Que la Comunitat no pot fer els mateixos convenis que fa qualsevol altra institució de l'Administració?

Aquí es deia que evidentment s'ha de fer a través de les institucions que es trobin més prop, els ajuntaments. Nosaltres no ho desmentim, estam totalment d'acord que són les institucions que ho han de fer. Aquí s'han tret problemes de "baratillos" o de mercats que tots coneixem. Jo he parlat d'equiparar solidàriament aquest fet i de donar sortida laboral a un col·lectiu, sortides reals a un col·lectiu concret de la manera que aquest pla pugui dissenyar, que serà de la manera més eficaç; no he assenyalat que hagi de ser donant privilegis al "baratillo" de Ciutat d'una manera o altra, sinó que precisament aquest pla ha de contemplar aquesta especificitat concreta i l'ha d'intentar traduir a nivell de la nostra societat.

Per això entenem que ha de ser un marc institucional de la nostra comunitat. Som nosaltres, el poble d'aquestes illes, el que té aquest problema, i som nosaltres, com deia a l'exposició abans de la moció, els qui realment hem de presentar alternatives perquè aquest poble es faci real. Jo no parlo de marginació i d'equiparació, per a això hi d'haver desigualtat; parlo d'una discriminació positiva que nosaltres hem d'assumir per obligació històrica, com ho han d'assumir tots els pobles que, històricament també, els ha tocat, sigui bo o dolent, conviure amb altres realitats i altres cultures.

En aquests moments, per tant, la nostra proposta, ho he dit ben clar, anava en aquest sentit. Per ventura hagués estat més fàcil no parlar de ningú i dir que aquí hem de llevar tot el racisme, tota la xenofòbia, i tots haguessin dit que sí; ens haguéssim aixecat, haguéssim aplaudit i tal vegada haguéssim sortit al carrer per dir-ho. El que hem volgut dir és que aquí hi ha una prova; aquesta lletra no té importància, aquí hem presentat una proposició que ha estat elaborada pels mateixos col·lectius gitanos, que ha estat presentada als sindicats, que s'ha presentat a les patronals, que s'ha presentat a les associacions de veïns i que han acceptat que això és una bona proposició per començar a fer feina. La lletra importa molt poc, és un pla que ha de fer el Govern, no l'hem de fer nosaltres, no el farà aquesta Cambra. Per tant, la voluntat d'aquests matisos que vostès deien aquí, tenen la voluntat de fer-ho si no tanquen les orelles, però sobretot si no tanquen el seu cor.

Jo diria que la responsabilitat que ha d'assumir aquesta Cambra davant un tema tan important com aquest, perquè tots sabem on ha conduït altres societats en aquests moments, és obrir-nos a aquesta realitat. Aquesta proposta que nosaltres hem presentat, ho recordava el Sr. erra; la presentarem el mes de novembre i de llavors ençà l'hem anat treballant col·lectivament. La mateixa redacció havia estat presentada pel col·lectiu vinculat a aquest treball, per tant no era una proposta sorgida d'un partit polític que se l'hagués inventat dins un despatx, era una proposta que

anava emparada i que entenia que tocava els elements culturals, històrics, de feina, de tradicions i de modes de comportament, i per això parlàvem que no sols se'ls ha de donar habitatges, sinó que se'ls ha d'educar per conviure i estam d'acord amb el que apuntava el Sr. Serra. Creen problemes, però jo, que he conviscut personalment durant molts d'anys devora famílies gitanes, mai no hem tengut problemes de convivència perquè tots ens adaptàrem i perquè tots vivíem plegats ...

EL SR. PRESIDENT:

Li prec que vagi acabant, Sr. Obrador.

EL SR. OBRADOR I MORATINOS:

Perdó, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té el temps totalment esgotat.

EL SR. OBRADOR I MORATINOS:

Per acabar, diré que desitjaria que el que avui aprovem - i cada grup té la responsabilitat d'aprovar-ho o no - no ens faci una ferida que més endavant no puguem curar; que demostrem la valentia d'afrentar un problema. Crec que en el meu discurs ho he dit ben clar: No és un retret al Govern ni vol ser una proposta que vulgui imposar una majoria, sinó una voluntat d'aquesta Cambra per eliminar tots els elements de xenofòbia i de racisme que hi pugui haver dins la mateixa. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Obrador. Intervencions dins el torn de contrarèplica? Pel Grup Parlamentari PSM i EEM, té la paraula el Sr. Serra i Busquets.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

El nostre grup vol manifestar la satisfacció perquè el Sr. Obrador ha concretat un poc més, sobretot l'aspecte d'integració, que era el que més ens preocupava, de com ell o el seu grup parlamentari entenien la integració i hem vist que sí, que la dinàmica és des dels ajuntaments a través d'un pla marc general que el Govern de la Comunitat establiria.

Per altra banda, també entenem, de la proposta, que nosaltres havíem dit que per qüestió de sensibilitat social i per la participació dels col·lectius gitanos i d'associacions de veïnats, que crec que també hi varen participar en el moment oportú, almenys en algunes reunions que hi ha hagut, certament el Grup del PSM i EEM no pot fer altra cosa que donar suport i amb aquesta dialèctica, entenent que ens trobam davant un pla evidentment obert. Crec que el Sr. Obrador ha volgut dir això: Que el mes de novembre ve un redactat, que es continua treballant-hi i que a partir d'un pla marc vénen els aspectes de comerç, d'indústria, - d'habitatge i d'educació dins una dialèctica oberta. En aquest sentit, creim que és una bona manera de presentar els plans d'actuació. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Pel Grup PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA, tanca el torn de contrarèplica la Sra. Vidal.

LA SRA VIDAL I BURGUERA:

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Obrador, ni estic sorda ni tenc el cor tapat. Li ben assegurat que hi sent bé, crec que en la meua exposició he estat suficientment clara i cregui que no tenc el cor tapat, que vaig a bastants revolucions, qualche vegada en excés. Jo, quan el sent, tampoc no ho entenc. Ha dit que no havia parlat de marginació. El seu escrit perquè es fet seu, no l'he fet jo - diu: "Tots coneixem la tradicional marginació social que ha sofert el poble gitano". Més avall diu: "per molts de problemes tradicionals, analfabetisme, dificultats educatives i laborals". Jo això també ho he explicat i ho he posat de manifest aquí damunt, amb això jo hi estic acord i ho he dit en la meua exposició, vostè ho sap. El que passa és que no estic d'acord amb la forma de fer plans des del Govern, en primer lloc; que són els ajuntaments que ho tenen prop els que lliurement han de fer tots aquests tipus d'actuacions. Vostè també ha estat ajuntament i jo no sé que hagi fet tots aquests tipus d'actuacions. Jo crec que són els ajuntaments que han de fer els plans segons les necessitats de cada municipi, això per una banda.

Després, per una altra part, jo crec que vostès també s'han de definir quant al problema de la integració. Qualque vegada diuen que feim programes que no són d'integració, que hauríem de fer integració. Siguem coherents. En tot hem de tenir una mesura integradora, en minusvàlids, en tercera edat, hem d'integrar la gent gran a la seva barriada, etc. Idò això és ben igual. No hem de fer coses i actuacions paral·leles, eh? Serveis ja n'hi ha, jo li he dit que n'hi ha i vostè ho sap. Per tant, es tracta que els serveis socials d'atenció primària dels ajuntaments es posin en contacte amb aquests programes, amb aquestes actuacions que hi ha a Palma i a pobles, que també n'hi ha - als pobles n'hi ha més, perquè la problemàtica és a Palma - i mirin com aquesta gent es pot integrar a tots aquests serveis que tenim dins la nostra Comunitat Autònoma, però no facem més plans, utilitzen el que tenim i que cadascú agafi la responsabilitat que té.

Vostè diu que no ha parlat de marginacions; vostè en parla aquí. M'ha sorprès un poc el que vostè ha dit avui horabaixa aquí. Seriosament, jo pens que no podem donar suport a cap d'aquestes propostes, sinó a aquelles dues que li he dit, que són la 6 i la 7; que si ho troben, podem instar el Govern central, això sí, però a la resta no hi podem donar suport. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vidal. Conclòs el debat, passarem a la votació de la proposició no de llei.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha, Un.

El resultat ha estat: A favor, 23; en contra, 29; abstencions, 1.
En conseqüència, queda rebutjada la Proposició no de Llei núm. 2264, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a pla d'actuació en matèria de promoció social de la minoria gitana.

IV.- LIQUIDACIÓ DEL PRESSUPOST DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS DEL 1991.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al darrer punt de l'Ordre del Dia, que és la liquidació del pressupost del Parlament de les Illes Balears del 1991. Correspon sotmetre a aprovació de la Cambra la liquidació del pressupost del Parlament de les Illes Balears de l'any 1991 que s'ha repartit oportunament als Srs. Portaveus dels grups parlamentaris.

Aquesta Presidència demana a la Cambra si hi ha assentiment en la l'aprovació de la liquidació del pressupost del Parlament de les Illes Balears del 1991.

Queda aprovada la liquidació per assentiment. Esgotat l'Ordre del Dia, conclou aquesta sessió.
